

جایی دووهم

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

قہلاتی ئہستیرہی

رؤمان

کہریم کاکہ

رۆمان

ئەستىڧرەي قەلاتى

كەرىم كاكا

ناوهندی روشنبیری

مهم و زین

-
- ناوی کتیب: نهستیره ی قه لاتی
 - نویسه: کهریم کاکه
 - نهخشه سازی ناوه وه: ناوهندی مهم و زین
 - نهخشه سازی بهرگ: پهپوله یوسفی
 - تابلوی بهرگ: محهمه د ئیسماعیل
 - بابهت: رۆمان
 - نۆبهتی چاپ: دووه م - ۲۰۲۲
 - تیراژ: ۵۰۰ دانه
 - نرخ: ۴۰۰۰ دینار
-

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۷۵۸) ی سالی (۲۰۱۷) ی پندراوه.
سه رجه مافه کانی نه م کتبه پاریزراوه بو ناومندی روشنبیری مهم و زین ©

memuzin20@gmail.com

لاوک، لاوک، لاوک که کوا؟

له سەر ئه وه بوو، ئاوی بۆ گهرم بکهن، که چی له
ناو خوینته وه له لاوک که کی ده پێچایه وه. ههر له بهر
هه ندی، ناوی وی به پیری لاوک که وته سەر زاری
هه ندی.

مالئووستخانه، له و سهره کولانه فریاندان که به
نویژی نیوه پۆیی هه لیانگرت و هه لیاندایه ناو
ترومبیله جام تاره که. پیری لاوک که له رووناکی
بزر بوو، له تاریکی ده رکه وته وه. وهک چۆن له سهر
زهوی جیی نیوه مروفتیکی گرتبوو، له ناو زه ویش -
ئه گهر گۆری پی رهوا ببینن - له دوو سی بستی
جییه ده بیته وه. ته مه ن و دارکاری هین ده یان
پتیه نه هیشته وه. پتیه ست به داره بازه ش ناکات.
رینی گۆرستان نزیکه و وهک مه لۆتکه له سهر
ده ستان هه لده گیرئ.

سالانیک به سهر ئه و شهوه خویناوی و
فرمیسکاویه ی پیری لاوک تیده په پړی. ئاخر ئه و
شهوه ی له سهر جاده هه لمگرته وه، به دواي ماماندا
ده چووم. تکای دنیا م له ژنه که م کرد بچینه
خه سته خانه، تکای وهر نه گرتم و مامانی ویست.
پیری لاوک مامانی له بیر بر دمه وه. ژنه که م به سهر
منداله وه چوو. منداله کهش له گه ل دایکی چوو.

ئه و شهوه ی (ئه من) کاریان به پیری لاوک نه ما
و هینایانه وه جیی خوی، شهویکه له بیر ناچیته وه.
ئه و شهوه مه رگی ژنه که م پیری لاوک ی
له بیر بر دمه وه، مرد، نه مرد! له کوپیان ناشت! له
گورستانی گه وره ی شار، گورپکی تازه که و تبه وه
ته نیشته گورپی ژنه که م. نزیک گورپی شاعیری
خه نده ی بایی. وای بو ده چم گورپی ئه و بوو بیت.
هه رچه نده قسه هیه، ئه و شهوه بهر له گیاندانی:

ئه سستیره یه کی تژی له ورشه داکشایه هه وشه.
رووناک، رووناک، کهس چاوی له بهری
هه لئه ده هات، تا ببینی چ رووده دات. به لام دواي
هه لکشان و چوونه وه ی بو ئاسمانی، پیری لاوک له
سهر جی نه ما بوو.

چیرۆک وا دهخوای ئ لیرهوه له جیی لاوک،
 په نهانزان گۆبکهین و ناوی بیته پیری په نهانزان.
 خۆ منیش لهو شهوهوه ناوی خۆم گۆپی بۆ
 (سیژده) بهو ناوه نه بی وهلامی کهسم نه داوه تهوه.
 ئاخر ئه شهوه له هه موو شهو و رۆژان سیژده تر
 بوو، ئه ز له سیژده ی گه لاپیزان هاتوومه ته دنیا، له
 ته مه نی سیژده رۆژی بابم فرۆکه کوشتی، سیژده
 سالان بووم دایکیشم هه ر بر فرۆکه چوو، سیژده
 مانگیش له باوه شی ئه ستیره نووستم، مردنه که شی
 که وته سیژده ی مانگ.

له سه ر بانه وه گرته که شیم دیت. چه ند خوله کی
 به ر له دهنگی ته قه که، پیری په نهانزان به کوورپه
 کوورپ و به هه له داوان به ره و ئه و سه ره کۆلانه
 ده رۆیشت که رینی پیاوه که بوو. ئه و پیاوه ی که س
 نیه نه یناسی و کۆتایی چیرۆکه که شه. ئه و پیاوه ی له
 بن دیواری قوتا بخانه که به ده ستر یژیک ساردیان
 کرده وه، مندا ل ده وریان دا و گه یان دیانه خه سته خانه،
 به لام کار له کار ترازا بوو.

به چاوی خۆم دیتم، پیری په نهانزان خوش خوش
 ده رۆیشت. وهک بلیی دلی تریواندی. لی نه گه یشت،
 ئه وان گه یشتن و بردیان. هه یینی ژنه که م زگی شه ش

مانگان بوو، دلّه کزه ی دهگرت. له گه ل مالی پیری
په نهانزان مالی کمان بهین بوو، له شه ویکی خراب
هینایانه وه.

له و چند ساله دنیا به شیوه یه ک گورپاوه،
ناناسریتته وه. نه و گورپانه باش که و ته وه، وانه با
که س سهربرده ی پیری په نهانزانی نه ده زانی. رازی
نه وی نه ده زانی. نه یه یه ک له زور جی با به ره وی
میژوو ده داته وه و ده ی داته ریچکه یه کی دی.
سهربرده ی نه و پیاوه له لاوک و داستانی جی
نابیتته وه. میژوو ده ترسی له خوی بگری.
سهربرده یه کی دریژ و رازدار، له ده ور به ری قه لای
دمدمه وه دی و زور جی ده کات و ده گاته وه بن
قه لاتی ئیره.

له زاری پیری په نهانزانه وه که س شتیکی
نه و تو ی نه بیست، خه لک بونی شتیکی وای لیکات.
نه و پیاوه نه و هه موو ساله چون نه و دنیا رازه ی له
دل پاراست و به زاریدا نه هات! ئیران و تووران و
به غدای کردبوو، سهر او و ده راوی زور دیتبوو، دنیا
گه رابوو. تا ته و او دانه که وت، به یه کجاری نه هاته وه
زید. که مدوو بوو، به تو بزیش قسه ی نه ده کرد. به ئا
و نا و زور به کورتی وه لامی قسه و پرسیارانی

دهدايه وه. دواتر بيستمه وه له باره ی رازه كه يه وه له
 شيوه ی وړينه، شتيكي كه می لای نه وه كه ی به
 گوړئ وهر كړد بوو، كه س به هندی هه لنه گرتبوو.
 به لام دواي رووداوه كه قامچی هینايه قسه، دياره
 قامچی زمان ده خاته زاری به ردیشه وه.

گوړانی دنیا، قامچیشی هینايه قسه، قامچی
 پييلينا. وهك چوڼ پیری په نهانزان بهرگه ی قامچی
 نه گرت و بن بهر ی بؤ هینايه سهر بهر، نیو
 سه دهیه کی بؤ گتپرایه وه، قامچیش هاته قسه و به
 دروداو پیری په نهانزانی گتپرایه وه. پیاوړیک ئه وه ی
 پيش گوړانی دنیا مالی كه وتبووه نیوان مالی مه و
 مالی پیری په نهانزان و كه س هینده ی سهره
 دهرزیهك گومانی خراپی لینه ده كړد. ئیستا به ترس
 و له رزه وه، به هه وکی پر گریان ه وه ده گتپړیته وه. ئه و
 پیاوه ی ژنه كه می له گوړ دهرهینا و خوشی نازانی
 چه ندی له شار دوور یخسته وه و له كوئ خستیه بن
 خو له وه، ئه و پیاوه وا ده گتپړیته وه. له قسان به هه له
 بردوویانه، مه به سستیان ئه و نه بووه. ده زانم ئه و
 كه سانه جی باوه ر نین، به لام من باوه ری پیده كه م.
 رازی پیری په نهانزان وای كړد باوه ری پیبكه م.
 چه ند روژیکیشه له و دهشت و دهره دهیگیرم، ئی،
 ئه وه خواجه به جییه كه بكه ویته وه. ژنه گوړگومه كه م

ببینمه وه. له به د به ختی من ناچیته وه سهری. ئه و
پیاوه دواى ئه و هه موو ساله رسته یه کی پیری
په نهانزانی له بیر نه چوته وه، که چی به جیی گۆریک
ناکه ویته وه.

له بابم پتر خوشمده ویست، به لام دهبوو زمانی
 لیبدهم. وام نه کردبا، نه خشه که دهبوو تری ناو
 رانکی و نیچیره که له دهسده چوو. که میک پیش
 گه رانه وه و دهسبه کاربوون، له حه وشه وه گویم
 لییه، پیاوه پیره که له بهر خویه وه دهلی:

دهیکوژن ئیستا دهیکوژن، ده بیت بیگه می و ری
 بگوری.

له دلی خۆم گوتم، تو بلینی مه بهستی ئه و بیت،
 ئای! کورپه ناوه که شی گوت، باشه له کوینی زانیوه؟
 تو بلینی له ناو ئیمه دهستی که هه بی! گومانم له خۆم
 کرد، گوتم رهنگه له زارم ده رچوو بیت. هاتمه ده ری
 و دیتم له سه ره کۆلانی سوورپایه وه. ته له فۆنم بو
 ئه بوو عه لا کرد، کیشه که م تیکه یاند. وه کات
 دهسته یه کی نارد، بردمان و پلانه که مان سه ریگرت.

ئه و پیره په نهانزانه بهرگه ی سه ره سمیک ناگری،
 قامچی چی! هینده ی پشیله یه کی لی ماوه ته وه. له

تووره گه یه ک جیی ده بیته وه. ناکرئ له ریی دارکاری و قامچی وه قسه ی لی دهر بهینی. ئاخر له گه ل قامچی یه که م فریای زار هه له یئانه وه ناکه وی و گیانی ده گاته ئاسمانی. له ده ستمانه چی، شاریک، تو بلی ولاتیک زانیاری گرنگ له گه ل خوی ده بات و ده سه لاتمان ده که ویته مه ترسی. له خومان ده پرسی:

جگه له قامچی، چی؟!

نه بوو، قامچی تاکه چاره یه. دنیا یان خسته بهرده می، دهستی بو نه برد و ورته یه کی نه کرد. به زور شه را بیان به قورگیه وه ده کرد، ده خهوت و له خه ویش زاری نه ده جوولا. هه پره شه ی ناردنه دوزه خیان لی کرد، خوی تیکنه دا. ئه گه ر رسته ی ((حه یف، کوشتیان)) ی به زاردا نه هاتایه، هه موو باوه پریان ده هات که ئه و پیره که پولاله و له بنی وشه یه کی گۆنه کردووه. منیش ده که و تمه گومان، گومان له وه ی ئه و پیره ی رۆژانه چاکو چۆنیه کی گه رممان ده کرد و من به کوردی به یانی باشم لیده کرد، ئه و به کوردی و عه ره بی وه لامیده دایه وه، هه مان ئه و پیره بی، ئه وه تا له بن قامچی له پشیل یه کی گیان تیدا نه ماو ده چی.

+ ئەبوو نەجم، پیرە پشیلەکه بە تۆش نایەتە
میاوہ؟!

- من...

من نەمدەویست، پیرە پشیلەکه دارکاری بکەم،
بەلام فەرمانە و لە سەر سەرانە. بیرم نیە لەگەڵ
قامچی یەکەم چی روویدا، بەلام لە بەرزکردنەوہی
دووەم، بەو چاوانە ی خۆم دیتم، ئەستێرە یەک لە
پەنجەرەوہ ھاتە ژووری. لە سەر سینە ی پیرە
گیرسایەوہ و لە رووناکایی بزریکرد. پیرە خۆی
ہووہ ئەستێرە. یەکەن ھەلاتم. لە ھەلاتنی
بیرمگەوتەوہ، رەنگە سۆزی دراوسیتی ئەستێرەکە ی
ھێنابن، دەنا ئەستێرە خۆکە لا شووشە نیە لە
ئاسمانی بکەوێتە خواری.

گەر پامەوہ سەر پیرە ی دراوسنی، نە رووناکایی
ھەبە، نە ئەستێرە لەوێ ماوہ. پیری پەنھانزان لە
گوشیکی لوولدرائ دەچی، لە سەر تەنیشتە،
ھەستەمکرد پەرۆکەکە ی چاوی شەلبۆتەوہ،
تونەدمکردەوہ. دەستی کە لە پشستەوہ
بەسترا بوونەوہ. دەبینم سەری پەنجەکانی بە
شیوہ یەک لیکدەدان، وەک بلی شتیک بژمیری. خێرا
خیراش فووی دەکرد، دەتگوت پارووە نانیکی

گەرمی لە دەستە و ساردی دەکاتەو. دەنگی خۆم
گۆپی و فەرمانم پێکرد:

هەرچی دەزانی، بێی.

بە دەنگێک دەتگوت لەوێ نا، لە دیوارەکەو
بێتە گویم:

حەیف، کوشتیان.

چارەى ئەو پیرە قامچە. بەرزمکردەو،
رامنەوێشانەبوو، دێتم ئەستێرەکە وەک گوللە هات.
هەبوو، ئەستێرە بوو. لە کولانکە گچکەو دێتم
لە ئاسمانەو هات، لە ناو ئەستێرانەو هات، پیرەى
بە رووناکیی خۆى داپۆشی.

سەرۆک هاوارە، ئەوێ چێ، ئەو ئەستێرەى، ئەو
کەرتکە ئەستێرەى بۆ وا دەکات؟ ئەو چارە لە جارى
دى پتر ترسام. چاوم گرت و دەرپەڕیم. دەمویست
لە قامچى بە دەستان بپرسم، داخوا ئێوێش
ئەستێرەى واتان دیو؟ نەوێرام، پرسى یارى وا هى
شیتانە. تۆ بێی من شیت بووبم! نابێت ئەبوو عەلا
بەوێ بزانی، بەزمى ئەستێرەکە بەو بگاتەو، لە
جێى پیرەم دەبەستێتەو و دەمخاتە ریزی
ناپاکانەو.

کاتی سەردانم بۆ لای پەنھانزانی بە ئەستێرە
 داپۆشراو گۆرۈ. لە شەووەوە کەردمە روژ. بە نوێژی
 نیوہ پۆین ئەستێرە چ دەکات، بۆی چووم. ھێشتا
 قامچیم نەجوولاندبوو، ئەستێرە خۆی بە ژۆریدا
 کرد. ئەستێرە ی روژی لە ھی شەوی رووناکترە،
 ئاوی چاوی دەبرد. نەک پیرە، دەستی خۆم
 نە دەدیت. لەو دەمە ی ئەبوو عەلا گازیکردم، بیرکی
 چاکم بە میتشکدا ھات:

- پشیلە کەت نە ھێنایە قسە؟

+ گەورەم، خەمت نە بیت، زۆری نە ماوہ.

پیری پەنھانزانی راکیشایە چاوەیەکی داخراو،
 کونڤ، تاریک، نەک ئەستێرە، پێشکەش ریی ھاتنە
 ژۆری نیە. تاریکە، چاوە ناو نابیێ. لایتکی گچکەم
 لە سەر پیرە راگرت، ئاوی سەرۆکم لێ ھێنا.

- ئەستێرە کە ریی نەبوو بیت، یان لە سەرۆک

ترسا؟

+ پەلەت نە بێ.

بیرمچوو بلییم، پێدەچوو ترسی ئەستێرە کە ی لە
 رووم خویندبیتەوہ. چوونکی یەک دوو جار ی

تیچاویکی دامی، لەرزەم هاتی. من دەزانم لە بن ئەو
 جوهره تیچاوه چ شتی هیه. ئەو پیاوه تیچاوی وای
 داییتە هەر (ره‌فیع)ی، دەبیست قور بۆ خووی
 بگریته‌وه. ئەگەر زۆر سووک لە بنی دەرچی،
 دوورخستنه‌وه‌یه‌تی بۆ بنی دنیا. بۆیه بپارمدا، نه‌ک
 ئەستیره، خۆر به‌ خۆرایه‌تی خووی بیته‌ سه‌ر پشتی
 پیری پشیلەیی، قامچی خۆم بوەشیتم و بیه‌یتمه
 قسه. ئیدی ناوی سه‌رۆکم لینه‌تا.

-ته‌نها ناوی سه‌رۆک، ناوی خودات نه‌هیتا؟

+له‌ زیندانی، سه‌رۆک خودایه، مردن و ژیان له
 ده‌ست ئەودایه.

ئێ، به‌ نویژی نیوه‌پۆیی، له‌ هۆده‌یه‌کی له‌ شه‌و
 تاریکتر، قامچیم با‌دا. له‌ بن تیروژی کزی لایته‌که،
 به‌ ئاسته‌م لیوی ده‌جوولی:

حه‌یف، کوشتیان.

گه‌یشه‌ کونه‌ لووتم، گوتم:

ئێستا، ده‌تنیرمه‌ کن ئەو.

هاته سهرم به پيله قه بکهومه سهری و سیسرکه
 ئاسا پانیبکه مه وه. باش بوو بیرمکه وته وه که نه و
 پیاوه نابیت بمریت، ده بیت بیته گۆ، قامچی...

بۆوهی سهربردهی پیری لاوکی په نهانزان وهک
 خوی بچیته دیرۆکه وه، به دهردی نه و سهربردانه
 نه چئ که ههرکه سه به دلی خوی، تام و خوی
 پیوه کردوه. لی بی بریوه و تیبرپیوه و به سینگی
 دیرۆکیه وه کردوه. نه و پیاوه نابیت بیته
 درۆیه کیتری دیرۆک، بۆیه نه بوو نه جم بهس نیه بو
 گێرانه وهی وی.

ئاخر ناکرئ دیرۆک له زاری که سیکه وه
 تۆماربکری که سهرده میک سهرۆکی به خودا
 زانیبوو. پیریکی دراوسی خوی به گرتن دا و ههر
 خۆشی دارکاری کرد. ههر نه و پیاوه گۆری ژنیکی
 هیچ له هیچ نه بووی، به سهر مندا له وه چوو، له
 گۆرپه کهی خوی دهر بهیئنی. نه و پیاوهی دهر و
 دراوسی سویندیان به سهری ده خوارد، که چی
 میرغه زهب دهر چوو. بۆیه هیچ نه بی، یهک دوو
 کهسی ده بیت پهیدا بن و گێرانه وهی نه بوو نه جم
 پشتراست بکه نه وه.

سه‌برده‌ی پیری په‌نه‌انزان، وا چاکه،
رۆماننوسیش هینده‌ خۆی تیّه‌لنه‌قورتینن،
چوونکئ به‌ بیانووی هونه‌رکاری و جوانگیرانه‌وه،
له‌ دیرۆکی دوورده‌خاته‌وه.

له هۆدهی ئەشکه‌نجه ده‌یان‌هێنامە‌وه. چاوم پەر
خوین بوو. بە‌رده‌می خۆم نە‌ده‌دی. بە‌ ده‌نگ
ناسیمە‌وه. ناسیمە‌وه ئە‌بوو نە‌جمه. له‌ ده‌نگیرا دیار
بوو چە‌ند شپ‌رزە‌یه:

ئە‌ستێ‌ره، ئە‌ستێ‌ره، ئە‌ستێ‌ره هاته‌ ژو‌ری.

وا تێ‌گە‌یشتم، پیاویکی گە‌وره‌ هاتوو و ناوی
ئە‌ستێ‌ره‌یه.

منیش له‌وێ بووم. جارێک له‌ رێی ئاوده‌ستی، ئە‌و
ئە‌بوو نە‌جمه به‌ تە‌نیشت‌مدا تێ‌پە‌ری و قام‌چیه‌کی
خێواندمی و له‌بەر خۆیه‌وه ده‌یگوت:
پیره‌ پشیلە‌ ئە‌ستێ‌ره ده‌یپاریزی.

منیش شتیکم له سهربردهی ئەو پیره له زاری
خۆیهوه بیست. دوو شهو بهر لهوهی بزریت، له
ژووریک پیکهوهبووین. وهها شلوکوتیان کردبوو،
خۆی رانهدهگرت. سهريم خسته سهر کۆشم، به
دهم خهوهوه پچرپچر دهیگۆت:

گۆتم... ههم... شتم گۆت، له قهلاتهوه... لۆ...
قهلات...

ئەو شهوه دنياهک ورینهی کرد. ورینهی سهرنج
راکیش. ورینهی ناسک. حهیف، من ههینی قسهکانی
ئەو پیاوه به ورینهکردن تیگهیشتبوم. ئەو پیاوه
ئەو شهوه له خۆشخوانیکی ماندوو دهچوو، به رۆژ
و ههلهدیرا ههلهگهپێ و سهربرده بگێرپێتهوه. زار
شیرنی له شیوهی ئەو پیاوه نهديتوو. به تهرزێ
سهربردهی دهگێرايهوه، من ئیستاش دهلیم یهکیک
بووه لهو چیرۆکنووسانهی له گابهردهوه ئاوی
گێرانهوه ههلهقولینن و بهریدهدهنهوه. چهند
جاریکیش لیم پرسى:

تۆ کینیت؟ خۆت بناسینه.

ئەو شهوه پینهدهچوو ببیستی، تهنى زاری
دهگهرا:

هه رچیم هه بوو، شتیکیشم له کوربه ئالا وه رگرت،
به ماینه کی شینکی بژ گه زیځ دريژم دا. له و ماینانه
بوو، فرۆکه نه ده گه یشته توژی پټی. له و ماینانه بوو،
به سهر زیځا بازیده دا. قه دبر چیاى ده بری. ماینی
من بالی گرت و مینا فرۆکه ی ئینگلیزی فری.

ماین ده تگوت ده زانی، چیم له دلدايه. له من بله زتر
بوو. له ده می ئالیکدانیش پشووی نه ده دا. سهر به
جوړکه وه چوار ناله ی لیده دا. بو ئاو خواردنه وه ش
هینده ی نیشته وه ی چۆله که یه کی زاره تهریکی
پینه ده چوو. هه ستمده کرد، نه و ده لن:

دره نکه، توند خوټ بگره، ده فرم.

فری، نازانم چه ندیم پیچوو. عه سرانی گه یستمه
کوښتانی کیله شین. له وئ له بلندای دنیایی، له
زارکی ره شماليک گه ردنکیلیک که ده تگوت زاده ی
زه نویره، به جامیک دووه جله وی ماینی لیوه رگرم
و گوتی:

سواره سووکه لانه، ده لئی له شامه ریوه دیی.
ماینه که ت روو بارئ عاره قه ی ده رداوه.

وابوو، ئاوړم له جیپی ماین دایه وه، عاره قه
جوگه له ی به سستوو. له وئ بایه کی ته زی هه لیکرد.

قه دپاله کان به فریان پڼوه بوو. پشوویکی کورتمان دا. ماین له من په لهر، من له و په لهر، به نووردووه نانیک و په نیری میړی و پرسپاری کورتترین ریی شنوئی، ره شمالنشینانم جیهیشت. پیم له رکیف نا و فریم. له شوپوونه وه، تاریکيه کم به سهردا هات. تارترین شهو، له و دنياش شهوی وا تار نیه. دوو بست پيش خوم نه ده دیت. ماین ریی ده دیت، به لام وا دیاره ری ریی لیده بیته وه. ماینش خو کچی نه و ولاته نیه، به چ بزانی کام له و ریانه ده مانباته وه نه وئ.

نه خشه ی ریم له ره شمالنشینانی کتله شینی وهرگرت. ده زانم ری چنه ریی لیده بیته وه و هره رییه ده چیته وه کوئ و ریی من کامه یانه. به لام به و شه وه نه گوسته چاوه وا بژی ماینه کم نابینم، ری ده بینمه وه؟ له وئ له ماینه شینکه که منی به فرین گه یانده ئیره، په شیمان بوومه وه. ده بوو ماینیکی نه و هه ریمه م کړیبا. ئیستا له سهر پستی پشتم لیده کرده وه و دلنیا ده بووم ده مگه یه نیته کوړه بویره که ی غه زالی چاو نه ستیره.

حه یف، بیرم له وه نه کردبووه، شه و رویشتم ده که ویته ئاقاری. نه لووتکه یی، نه گردولکه یی، نه

بنه داریک، نه چه میکی ناسینه وهی ری خو
نیشانده دن. هه وکه هه ر ده بی چاوه پئی ئاسمان
بکه م. مانگم بو بنیرئ، مانگی رینیشانده ر. دهی
ئاسمان، مانگت بنیره، هینده کاته م به دهسته وه
نه ماوه. من ده بیت بیگه می و پینیلیم به خو
نه که ویت، هینده ت نه ماوه.

ده لئی ئاسمانیش دهستی له گه له ئه وان تیکه له. تاله
تریفه یه کی رینیشاندان شوپناکاته وه. ئاسمان
دهستی له گه له ئه وان تیکه لکردبی، له ده ستمانده چیت.
دلم ده لی نه وش نه گه می، کار له کار ده ترازئ.
ئاسمان به ر را ده گات، نه دی هه ر نه و نه بو، منی
به و رییه خست؟ هه ر نه و نه بو له سه رخه وشکانئ،
گوئی:

بیگه یئ، نه و بچی، خه ونیکی گه وره ده چی.

له و تاریکه شه وه که ترووسکاییه ک نه له
ئاسمان، نه له زه ویه وه دیاره، له سه ر زینئ نوژم
دابه ست. له هه ر رکاتئ سه ری ماینم به لایه کدا
ده سووراند. ده مگوت، یه کیان هه ر ده گات. هه ر
جاره ی به ناوی په یامبه ری له خودا ده پارامه وه که
مانگ هه لداته ئاسمان و تریفه شوپناکاته وه. زه وی
و ری کوری غه زالی چاوه ستیره ببینمه وه.

خودا له ئاسمانه وه رووناكايى نه نارد، به لام له زهويه وه، ئاگرئ دهركه وت، له ئاگرى دزان دهچوو. دهست له سهر مشتوى خه نچه ر، رووه و ئاگره كه چووم. ئاگر بووه چهند ئاگرئ. تيگه يشتم ئاوه دانیه. به ره و ئاوه دانى هه يهام له ماین كرد. له دووره وه سهگ پيشوازييان ليم كرد. دهنگيك دهنگى دام، زور له دهنگى تو دهچوو.

دهنگى من؟!

پيرى په نهانزان دهنگى منى نه بيست و له گيرانه وهى خوى نه كه وت:

گوتم: منم، له بنى دنياوه هاتووم. رى شنوويم بزر كردوه.

كابرا به زمانىكى له قهند شيرنتر:

تو پشوويك بده. چايه ك وهخو. هه ر شنو نا، رى تارانيش له سهر من.

رهنگه گوتييتم رى تاران كاويل بن. چايه به گولله دهستناكه وئ، كه چى له و درهنگانى شه وه، من قوريه ك چايه م هه لقوراند. به لام چ پيناچى تامم ليكردين.

+ئەرئ، ئۇ ناكەسانە دەبىت چايەكمان نەدەنى؟ !

ويستم بلىم دواى نيو سەدە لە قۆرىە چايەكەى
پيشە تۆ، لىرە مەگەر بە مووشەك پيالەچايەك
دەستكەوئ. قسەكەم گىتراوہ ئاخىر پىرى پەنھانزان
تەنى قسە دەكات و قسەى كەس نابىستى:

ئەرئ من لە كەنگىوہ بەرپوہم؟ چەند شەوم بە
سەردا ھات؟ لە چەند جى پشووم دا؟ جگە لە
دوہەكەى كىلەشىن و سەرسەمەكە و پرووشەى
تالگەكەى رى چ جىدەم لەبىرنە، ئىستا خانەخوئ
لە بن نەشكى چارەشكە دەلىنى ئەستىزەى سىوہىلە
دەدرەوشچەوہ، بەو درەنگانى شەوہ بارپۆكەى
كوشتەوہ. چايە لە دواى چايە تىدەكات. ھەينى
كەسى چايەى ھەبا، شا بوو.

چەندى گوتم: درەنگ دادى، رىم نىشانەدە، دەپۆم.
بە بۆنى چەلاوى بارپۆكە و چايە بەستىمەوہ. خۆم
بە ەرد دادا، نەپەشت ھەستم. چەندى گوتى:

زۆر رىبوارى بەپەلەم دىوہ، بەلام ھى وەك تۆ نا.
چ راسپاردەيەكت لە گىرفانىيە و بۆكى؟

هیچم نه گۆت. خودا له دوڤ دهوی خانه خوئی
به دل و چاوتیر بدات. من ئیستاش ده لیم ئەو پیاوه
له چاومه وه راسپارده که ی دلمی خویندۆته وه.
ئەویش داردهستی شا بووه، بۆیه گیری کردم.

نازانم له چایه ی چهندهم بووم، مانگ له مله که ی
ئەوبه ره وه، له شیوه ی گری له پری کۆلکه ی
داربه پروو، دپی به تاربی ئاسمان و زهوی دا.
ئەستیره یه کیش نه رم نه رم هات، له شیوه ی
گوجیله یه کی دره وشاوه له بهردهم نیشته وه.
ئاماژه ی رویشتنی کرد. دیتم کلکی تیشکاویژی
را ده وه شینی، ئاوڤم لینه داته وه، به زمانی چاو و
کلک ده لی:

وه ره، به دوا ی مندا وه ره.

گۆتمه خانه خوئی:

+مالت ئاوه دان، ریم نیشانده.

-رئ ئەوه تا له و خواره- دهستی بۆ رینی گوجیله
ئەستیره ییه که درێژکرد- به لام به و شه وه تاقه سوار
بۆ کوئی؟ تۆ مندالی ئەزموونی ریوبانت نیه. له
دهستی چه ته ی خۆمانیش ده رچی، ده که ویه داوی
جهرده ی عه جه مه وه.

+ئەوشۇ نەگەمە ئەوئ، دىئا ژىراوژوور دەبى.

چ دوور نىه، دەرمانى خەوئ، تۆ بلى ھى مردنى،
بۆ لە شىوئ كىردىم. لە حىلەى ماینى شىنكە
وہناگاھاتم. تاهوواھا ئەوہ چ کاتى رۆژہ، خۆر ھەر
لە چىاوچۆل نا، لە زىندانىش ھەلھاتووە. ماین
سمکۆلان دەکات. سەرھتا وا تىگەيشتم لە برسان، لە
تىنويتىيە. وا نەبوو، پەلەى بوو، بە چاو قسەى
دەگەل كىردم:

تۆ لە كوئى؟ لەبىرتچوو، ئەدى ھەرىت نەدابوو؟

ماین لە زىنکردنى، يارمەتيدام. زارى گەياندى و
ھەلئىدايە سەر پشتى خۆى. بالمان گرت. لە
دەروازەى رۆژاوايى، خۆم بە شاردا كرد. بە سەر
قورپىواندا كەوتم. تىگەيشتم درەنگ كەوتم و
وێرانەگەيشتم. تەرمەكەشيان بردبوو.

پىرى پەنھانزان ھەناسەبركى پىكەوتووە.
ھەنسكان دەدات. ھەستىمكىرد تىنووە. قورپى
وشكبوو. ئاى بۆ چۆرە ئاويك، بە سەر لىنويەوہ
بكەم. بەلام زىندان لە بىابان وشكتەر. پىاو ھەيە بۆ
دلۆپە ئاويى تاوانى بە مىلى خۆيدا دەھىنى، دوور و
نزيك دەستى تىدانەبووہ. باش بوو پىرى پەنھانزان

ناوی ئاوی به زاردا نه هات و سواری ماینه که ی
بۆوه و پئی له ئاوزینگى نا. پرسیم:

تۆ بۆ گێرانه وه ی گیانی ئه و کوژراوه هاتبویت؟

نه بیست و ئاورى نه دایه وه. پیده چوو له گێرانه وه
ماندوو بوو بیت. هه ستمه کرد، له جى جى سه رهات
ده پچرئ و گری ناداته وه:

کۆمه له شیریکیان خستبووه پشتی ترومبیلکی
گه وره وه به ناو شاردا ده یانگێران. سئ روژ
گێراییان. سئ روژ به ناو جاده دا رایانگێشان.
من داله ورتکه ی عه جه مان نه ده وێران زۆر لی
نزیکه ونه وه، له دوور وه په له به ردیان تیده گرتن...
شا شایی گێرا...، خۆ له که و تنه ناو بۆسه که ئه گه ر
بۆ سه ر لاشه ی کوپه که ی نه گه رابایه ته وه،
ده رده چوو، به رده ست نه ده که وت... ته رمه کان وه ها
شیوینرا بوون، نه ده ناسرانه وه. ژنه که ی به په نجه
براو ه که ی می رده که ی ناسیبو وه... سه ری خۆم
هه لگرت. خۆم له که لا وه ی دمدم دینه وه. دوو سئ
شه و له ناو به رد و پووشوپه لاشی ئه وئ مامه وه.
ماین له ده ورم ده خولایه وه و به جینه هیشتم. ناوه
ناوه ده هاته سه رم. ده مدیت ورده فرمیتسکان
ده بارینئ، فرمیتسکی گه رم خویناوی. ده هات به

نەرمى لىچ و لىئوى لە شانم گىردەكرد. بە ئاماژە
دەيگوت:

سوارۆ، سواربە، با بچينەوہ.

دلى ماينم نەشكاند و خۆم ھەلدايە سەر زىنى.
ماين نازانم بۆچى رىي گەرانەوہى گۆرى و بردمىە
دەروازەى (ھەزاران) تۆ بلىي بۆ بىستنى لاوكەكە
بووييت يان... ژنيك لە سەر گۆرىك بە دەنگىكى
ژنانەى وا پياوى دەتاواندەوہ ھەليکردبووہ لاوك، چ
لاوكى! پىدەچى لاوكيژرەكە لەوہوہ فيترە لاوكان
بووييت. لەو لاوكەدا باسى مار و شاي دەكرد،
باسى ئەوہى دەكرد، كاتى مار بە پەنجەى
كۆرەكەى غەزالى چاو ئەستىرەوہ دەدات، وەكات
خەنجەر ھەلدەكىشى و پەنجەى خۆى دەبىرپتەوہ و
ژەرر بنېر دەكات. بەلام كاتى شا پىئوہيدەدات، ژەرر
شاھانە كارى خۆى دەكات. لاوكەكە ھەر دەبى
ناوى ژەررى شا و مار بى. گۆرەكە گۆرى كۆرى
غەزالى چاوئەستىرەبوو. داخى گرانم نەمتوانى وەك
جارى گۆرىن بىپارىزم و نەھيلم بکەويته داوہوہ.

+كام جارى گۆرىن؟

پیری پنهانزان بوورایه وه، تهخت بوو، به لام
چاوی دهره و شانیه وه. ههستمکرد چا و نین و
جووتی ئهستیره ن. دوو سی میرغه زه ب هاتن و
بردیان. ئیدی نه مدیته وه.

قامچيم دانه هينا بۆوه، له سهر سىنگى پيره
 نهستيره دره وشايه وه. نه مزانى له كوينه هات.
 پنده چوو له باخه لى هه ليگر تبيت. ناوى سهروكم
 لهينا و وهرگه پامه سهر نهستيره. من ئىستا شيتانه
 قامچى راده وه شىتم و چاوم نابىنى بهر چ شتى
 دهكه ويى. گويم نابىستى، دهنگى چ شتى دى.

چهند رۆژى، به رۆژ دهچوممه داركارى پيره و
 هه موو جار يكي ش ئهستيره كه پيش من دهگه يشت.
 بهلام له ترسى گيانى خۆم، ناوى سهروكم لى دههينا
 و وهردهگه پامه سهرى. شهپى ئهستيره م دهكرد و
 دهست و پى خۆم نه ده ديت. له هيكه وه وهك بللى
 ههستى بىستىم بۆ گه پايته وه، له ئهستيره وه، تۆ
 بللى له پيره وه دهنگىك هات. شتىكى دهگۆت،
 رسته كهى پيشتر نه بوو. حەيف و مهيفى تىدانه بوو.
 وهلى تينه دهگه يستم چ دهلى.

دهستىكى ئاسنين شانمى راته كاند و رايكى شامه
 دهريى. گوئى:

تۆ ده ته وئ گيان، يان قسه ي لينده ربه نيت؟
نابىستى ده لى قسه ده كه م؟

پيره پشيله ي حه فت گيان هاته گۆ:

مندال بووم، تازه خه تى سميلم دانابوو. ژنيكى
چه قو به ده ست هاته خه ونم. به ده م چه قو
تيژكر دنه وه ده يگوت:

خويى براى من ئاو نيه، وا به لاش بروت.
سورما نه بم ئه گهر توله ي نه كه مه وه.

پيش خه ونه كه ش دلم تريواند بووى، ده مزانى
پيلانيكى گه وره له ئارايه. ئه من زانيبووم برايه كى
ئه و ژنه كوژراوه. بكوژه كه ش ئىستا بارگه ي
هيناوته بن شار. دلم گوتى، وا به رپوهيه و به پى
خوى ديه بن چه قو.

دل نه بوو، ناوى بلى، كى بوو؟

گووى نه دايه پرسياره كه و دريژه ي به گيپرانه وه
دا:

له خانه كه ي بن قه لاتى نيره كه ريكم به كورتانه وه
دزى. باژو، بهر له وه ي له شار نزيك كه ويته وه،
ده بيت بيگه مى و وا بكه م يه كپى به رى خويدا

۴۰. ریتەو و نهکهوئته داوهوه. نیرهکه ر له من
 ۴۱. شتر ریی پیدهزانی. بالی گرت، له ئاقاری مالی
 ۴۲. لان تووشی کاروان بووم. له دوورهوه ناسیمهوه.
 ۴۳. خهونیش نهمدیتبوو. به کلاو و رهخت و فیشهک
 ۴۴. اسیمهوه. کورهکهی غهزالی چاو ئهستیرهم
 ۴۵. اسیهوه. تا ئیستاش ئهوه له کهس نهچووه و
 ۴۶. کهسیش لهو ناچی. یهک دوانیک نهیانددهیشت لیتی
 ۴۷. نزیکبمهوه. فهرمانی دا، وازم لیتیئن. چاوی له چاوم
 بری و گوتی:

+ کورپژگه، وا پیدهچی به ههوالی ناخوشهوه
 هاتی؟

- ئهزبهنی، پی نهخهیه شارهوه، له ئینگلیز
 دوورکهوه.

+ کی تۆی نارد؟

لهو ساته یهک دوو فرۆکه پهیداوون. چاو و
 لوولهی تفهنگی بریه ئاسمان.

فرۆکه بۆردومانی کردن؟

پیرهی هفت گیان، پیری پهنازان دهگیریتهوه و
 وهلامی چ پرسیاران ناداتهوه. خۆی تیکنادات، دهلیی

له دیوه‌خانی بکوژه‌که‌ی برای سورماخان
 دانیشتووه و داستانان ده‌گیړپټه‌وه. پټی له سهر پټی
 دانیشتووه. دهستی چه‌پی به‌سهریه‌وه، په‌نجه‌کانی به
 سهری په‌نجه‌ی دوشاو‌مژه‌ی ته‌ق ته‌ق له سهری
 ده‌دات، وه‌ک بلایی سهربرده به‌بیرخوی به‌نیټه‌وه.
 دهستی راستیشی به‌پیاله‌وه هیند به‌تام فریده‌کات،
 چه‌زده‌که‌یه‌ت له‌گه‌لی بخوټه‌وه. زوو زوو چایه
 نویده‌کاته‌وه. ده‌لی له چاخانه دانیشتووه، به‌سهری
 په‌نجه‌ ئاماژه‌ده‌کات، فەرمان ده‌کات، چایه بیټ. به
 فەرمانی ئه‌بوو عه‌لا ئه‌و پیاوه هرچی ویست،
 وه‌کات ده‌بیټ بگاته به‌رده‌می. پینگوتم:

ئه‌گه‌ر داوای ژنه‌که‌شتی کرد، بټی سټی ودوو بوی
 ده‌هینیت.

فەرمان له سهری سهره‌وه هات. ئیمه له
 سه‌رمانه به‌رگه‌ی ئه‌و پیره بگرین که هاتوته قسه.
 ئه‌گه‌ر روژی نیو رسته‌ش بلئی پټویسته به‌دیاریه‌وه
 دانیشین. ئه‌گه‌ر چه‌فته‌یه‌ک قسه‌ی به‌لاړیدا برد و
 جغاره‌خوړیک هاته‌وه سهر خه‌ت، له سه‌رمانه
 بیتلی نه‌که‌ین و گوئی بۆ رادیرین:

جگه له چه‌ته‌ی ناوه‌خو، شه‌ش ده‌وله‌ت به‌دوای
 کوړی غه‌زالی چاو ئه‌ستیره‌وه بوون. هه‌ستیشی

پهنگردبوو، وای دهزانی تهنی عهجهه به خوینی
سهری وی تینوون. به چ بزانی، ئینگلیز که له بنی
دنیاوه هاتوون، له بن قهلاتی داویان بو داناوهتهوه.
ئهوهتا به پیی خوی دیت و به داوهوه دهییت، به
دهست دهیگرن و به دهست و پی بهسترای
دهییهه پیش سورما خان و دهلین:

ها، ئهوه جهمی ئهوپۆ، ئهوه ئهوه چهتهیهی برا
نوورانیهکهی توی له هیچ و خۆرا له خوین
کهوزاند.

سورما وهک له خهونهکه دیتم، چهقو تیژهکهی
دینی. پشک پشک گوشتی لیدهکاتهوه، دهیخاته ناو
تلیانهوه، وهک له خهونهکه بیستم. دهلین:

گوشتی باشت پیوهیه، بهشی دهرودراسی
دهکات.

له خهونهکه گهورهی شاریشم دیت، تی کردمهوه
و گوتی:

هیزه، بیگهی، چاوم بهرای نادا، هاوخوینی خۆم
به بهر چاومهوه به دهستی نهیاران خوینی برژی.

گەيشتمى، بە قسەى كردم و بە رىيى خۇيدا
گەرايه وە و دايە وە چيا. دەستە پراستەكەى دەيوست
منيش لەگەل خۇيان ببات، بەلام ئەو كىسەيەكى
گچكەى دامى و گوتى:

گچكەل، بە گيان قەردارتم. بپرۆو مالى، ھەر
خەونىكى وات ديت، ئاگادارمبكەو.

لە گەرانەو پۆليس گرتى. بردى و لە ژورىي
كردم، لىدە و لىدە. ئەمن بىرم ھەر لە كن خەونەكە
بوو. ھىندەى نەمابوو پىلېنېم و ھەموو شت بە
گۆرئ وەرکەم. پۆليس دەلئ:

كەرت بۆ چى بوو، بۆچى دزىت؟!

تاھوواھا! كەرم لەبىرنەمابوو. خوا بۆى ھىنام و
گوتم:

نەمدزىو، ھەزم لە سوارسوارىنى بوو، ئەو نىە
ھىنامەو.

پۆليسەكە زللەيەكى دى خىواندى و پرسى:

ئەدى ئەو جۆركە پارەت لە كئ دزى؟ ئەوئش بۆ
شباباش؟ دوايى بۆ خاوەنەكەى دەگەپىنئەو؟!

نه مزانی چ بلّیم، بۆم هات و گوتم:

پاره کهم له رێ دیته وه، ده مویست بیبه مه
مزگهفتی و بانگهواز بکه م.

پۆلیس دیاربوو پیاویکی باش بوو، باوه پری هات.
پاره و کهری لێم گێرایه وه و به ره لای کردم.

هر من نا، زۆر له بهندیانی بهندیخانه
ههستیانکرد پیری په نهانزان روخواوه و هه موو
شت دهلی و به دلی (ئه من) قسانده کات. داخوا
سه ری چهند کهس له قورئ دهئی. من سووکه
سه لامیکم له گهلی هه بوو، مالیان له نزیک هیلای
شه مه نده فهر بوو. پیریکی زۆر شیرن دیار بوو.
تامه زرق بووم، پتر لیتی نزیک بکه ومه وه. به لام ئیستا
له و ناسینه دوور به دووریه ش په شیمانم. ده ترسم له
خۆوه ناوی منیش بلّی. ئه رێ دهیزانی من ناوم
چیه؟ خودایه، ئه گهر زانیویه تیشی له بیر یچوو بیته وه.
ناوم بدات، کیشه کهم تیرتر ده بیت.

ئیدی هینده ی له و پیره ده ترسام، له ئه مه کان
نه ده ترسام. یه ک دوو جار له که لێنیکه وه دیتم، له
سه ر کورسی دانیشتووه و پیاله ی چا به دهسته وه

و زاری دهجوولا. لهپر بزربوو، ئازادیش بووم
نهمدیتهوه، ناویشم نه بیستهوه. ئهوه ئیستا له ری
ئیهوهوه ئه پیاوه دیتهوه ناو قسان و دهزانم
گرتنه که ی په یوهندی به پیاوی ناو ئایه تانهوه
هه بووه.

پیری لاوک ئەرکی زۆر گران بوو. زۆر جار
داوای لاوکی دەرکرد، نەدەبوو بیدلایی وی بکەین.
دەنگریک بۆ لاوک و ئەوی دی بۆ تۆمارکردنی
سەربردهی ئەو. ئەگەر نەوارەکانتان دەستکەوتەو،
دەبیستن لەگەڵ قسەکانی وی دەنگی لاوک دێ. ئەو
پیاوێ تا تێر نەبە لە لاوک، ورتە ی لێو نەدەهات.
دواوێ دەبوو رووباری گیرانەو، ناوێ ناوێش
دەگۆت:

حەیف، ئەو لاوکی جاریک بیستم، نەمبێستەو،
کەس نەیبیست.

پیری پەنەانزان بە لاوک رانەوێستا، ئەو
رەقیبیشی وێست.

رۆژەکی لە رێی هۆدە ی ئەشکەنجە، لە هیکەو لە
دەرگایە کەوێ ئەو رەقیب بەرزبوو. ئەمەن وا
تێگەیشتم میلەت رابوو و بە سەر (ئەمەن)یان

داداوه. گۆتمه‌وه، ئه‌ی ره‌قیبم گۆته‌وه. پشته‌ده‌ستیک
ئاگری له‌ چاوم کرده‌وه. زاری پر خوین کردم. ئه‌ها،
هه‌وکه‌ش که‌لۆسم. له‌ سه‌ر ئه‌ی ره‌قیبی دوو ددانم
له‌ سه‌ر دانا. دوو ددانی وا به‌ زیری دنیا ناکیشترین.
ئه‌گه‌ر ده‌مزانی ئه‌وها ده‌بوو!

زیندانیه‌کی هاوڕێم خۆی له‌ سه‌ر ئه‌ی ره‌قیب
گیرابوو. نه‌واریان له‌ ده‌ست گرتبوو. گوتی:

منیش گویم له‌و ئه‌ی ره‌قیبه‌ی ناو زیندانی بووه،
شتیک له‌وه‌دا هه‌یه، تیناگه‌م.

نه‌ من و نه‌ ئه‌و تینه‌گه‌یشتین. ئه‌وه‌ ئیستا ده‌زانم
بۆ پیری په‌نه‌انزان بووه. ببینمه‌وه، ده‌لیم:

دوو ددانم له‌ تۆ ده‌ویته‌وه.

له‌ سه‌ر فه‌رمانی ئه‌بوو عه‌لا ئه‌گه‌ر پتویست
بکات، به‌ زاری خۆشمان ئه‌ی ره‌قیب بۆ پیری
په‌نه‌انزان ده‌لین. پیره‌ سه‌ربرده‌ی زۆر دوورودریژ
ده‌کرده‌وه. له‌ لاوکه‌وه‌ بۆ ئه‌ی ره‌قیب، له‌ دمدمه‌وه
بۆ ئیره‌، له‌ یانه‌وه‌ بۆ مزگه‌فت، تا گه‌یشته‌وه‌ پیاوی
ناو ئایه‌تان، ته‌مه‌نیکی پری ویست. ئه‌گه‌ر روژیک

ئەو نەوارانەتان دیتەوہ کہ سەربردەى ئەویان بە
 دەنگى خۆى تیدا تۆمارکراون، ھەینى دەزانن،
 ئەوہى من دەیکێرمەوہ گۆلمیکە لە گۆمیک. جار
 ھەبووہ ریکۆردەرمان داناوہتەوہ، پەرداخیک چامان
 لە پیش داناوہ و بەجیمانھێشتووہ. پیری پەنھانزان
 بە گێرپانەوہى گرتووہ و چاوانگێرێ دەوروپشتى
 چۆلە یان ئاوەدان، خۆى تێر دەکات لە ئەى رەقیب.
 ئەوجا سەربردەکەى دەگێریتەوہ:

ئەو سالانەى لە بەغدایى بووم، دیجلە ھەوالى
 ولاتى شاخاویى بۆ دەھێنام. ھەوالى رووداوى پیش
 روودان. دەچووم، جاروبار دەچووم، بە دیاریەوہ
 دادەنیشتم. بە دیار شەپۆلەکانیەوہ دادەمام و
 لەھیکرا دلم دەتريواند. دیجلە وینەى ئەو کەسەى
 نیشانەدا کە نەیار لە گژن لەناوى ببەن. دیجلە لە
 شەپۆلەکانیدا شیوہى پیلانەکەشى نیشانەدا.

پایزە، کزەبایەکی کوێستانى لە دیجلەوہ دى. پەلە
 ھەورەکان دەلتى میگەلن گورگ لى داون، پەرتدەبن
 و خەردەبنەوہ. ھەریەکەى بە لایەک، لەو سەرى
 بەغدایى ھەندیکیان ویکدەگەنەوہ. بە دیار دیجلەوہ
 رویشتووم، پیچەوانەى وی رویشتووم. لەپر شەپۆل
 وینەىەکی بە دیارمەوہ راگرت. زوو ناسیمەوہ، پیش

چوار پینج سالی لیڙه له و که ناره دیتوومه. به
 کتیبه وه ده هاته ئیره، هه وه، ناسیمه وه، کوږه
 سرگه ردانه که یه. ئه وهی به هیه خان له ناخه وه
 سرگه ردانی کرد و له رووکار به سر خوی
 نه هینا. هه وه، وینه که ی ناو دیجله، سرگه ردانه که ی
 (خنده که ی بایی) یه. ئه و خنده یه ی ته نی من ده زانم
 چ خنده یه که، باییه که ش چ بایی! جاره ک ست
 به هیه له که ناری دیجله دیتووه. له خنده ی
 ئه وه وه په پ په پ، په ږه گول به رده بوونه وه و با له
 که نار ده یگیران.

پیری په نهانزان چیروکی پیاسه ی به هیه ی که ناری
 دیجله ی له دیجله دريژتر کرده وه. ئه بوو عه لا
 سره دانی به غدای کرد و هاته وه. ئه و هیشتا
 نه گه یشتبووه نیوه ی، چه ندان نه واری به به هیه و
 خنده که ی بایی پر کرده وه. زوری پیچوو تا
 گه ږایه وه لای وینه که ی ناو دیجله:

ری به غذا کاول بی، خو نابریته وه. له ویتوه بو
 ئیره دوو شامه ږی ده بی. له چیا ش گزنگی نه دابوو،
 من له ری بووم. دامنا بوو، سر له ئیواره که ی
 بگه مه ئیره. به لام چ ده که ی له گه ل ئاسن، له دوو
 جی ترومبیل په کی که وت. جاری دوو هم له بن

حه مرین، به دیوی بیاباندا په کی کهوت و به گهړ
نه کهوته وه. من دهبوو بهر له مالنووستنان بگه مه
ئیږه و نه هیلم دوه لهو سی چوار پشکه گوښته
بدات. روژی دوايي گه یستم و به بن داره بازه که ی
راگه یستم.

پیری په نهانزان به ئاماژه دواي چایه ی کرد.
چایه هات. هر به ئاماژه تیگه یاندين که ماندووه و
پاشماوه ی وینه که ی ناو دیجله با بؤ سبه ی شهو
بیټ. ئه و پیاوه ته نها به شهو زاری ده کرده وه.
به شهو ئاوی گيږانه وه ی ده هات و نه ده پرا. به پروژ
دلؤپه وشه یه که له زاری ئه وه وه به رنه ده بؤوه.
بردما نه وه هؤده تایبه تیه که ی خوی، له سهر پشت
راکشاو له بن لیوانه وه گوټی:

حه یف، ئه سټیره که ی قه لات رڅا، کوشتیان.

قسه که یم بؤ ئه بوو عه لا کرده عه ره بی. سهری
بادا و گوټی:

ئو سه ی کوړی سه یه، دره نگ ده گاته سهر
بابه تی ئیمه، به لام ده بیټ ئارام بگرین.

پیری پنهانزان له زیندانی زمانی عهره‌بیی له بیر
خۆی بردبۆوه. کوشتبات ناوی خوداشی به عهره‌بی
نه‌ده‌گۆت و به کوردی ده‌یگۆت:

ئەز عاره‌بی نازانم.

له سه‌ر ئەوه زۆر لینی پر ده‌بووم و ده‌هاته
سه‌رم خۆم ئاشکرا بکه‌م و بلێم: ئەدی تۆ نه‌بووی
له پیش ده‌رکه‌ی به عهره‌بییه‌ک قسه‌ت ده‌کرد له هی
من جوانتر؟

نه‌ینی عهره‌بیی زانیی پیری پنهانزانم لای خۆم
هه‌شته‌وه و لای ئەبو عه‌لاش نه‌مدرکاند. ئەو شه‌وه
له شه‌وه ترسناکه‌کانی ژیا‌نی منه. له‌هیکرا له‌هه‌موو
لا ئەسته‌یره‌هه‌ل‌ده‌بوون. به‌ندیخانه‌بووه
ئسته‌یره‌خانه. ئەسته‌یره‌ ئاوی چاومیان برد. به
له‌پگی‌پران ده‌رگام دیته‌وه. یه‌کپی گه‌پامه‌وه مائی.
ده‌بینم پیری لاوکی ئیوه‌وا له‌ سه‌ر کۆسپه‌ی ده‌رگا
دانیشه‌تووه. هه‌نده‌ی نه‌مابوو له‌ بانگ بده‌م. له
ترسان بسمیلایه‌کم به‌ سه‌ر زاردا هات. وه‌کات
پیری لاوک بزر‌بوو. ئەو شه‌وه‌خه‌و نه‌چووه‌ چاوم.
تیگه‌یستم له‌گه‌ل که‌سێک تیگه‌وتووم، ئاسایی نیه‌.

له پیش دەرگای سینه‌ما نه‌واره‌که‌م لژی‌وه‌رگرت، له
بن دیواری یانه‌گرتمیان و بردمیان:

چی‌ه؟ چ بو‌وه؟ بۆچی ده‌مگرن؟

مه‌قیان نه‌کرد، نه‌واره‌که‌یان له‌گیرفانم ده‌ره‌یتنا و
هه‌ریه‌که‌و پیلنکیان گرتم و به‌ریی خۆمدا
که‌پاندمیانه‌وه، تۆ بلایی بمبه‌نه‌وه پیش دەرگای
سینه‌ما؟ نا، پۆلیس‌خانه‌یه‌ک که‌وتۆته‌ئو نیوانه،
نیوان سینه‌ما و یانه، له‌وئ نه‌واره‌که‌یان خسته‌سه‌ر
ریکۆرده‌ر:

ئهی ره‌قیب هه‌ر ما‌وه...

قه‌وما، ده‌ستمیان له‌پشته‌وه به‌ست. چاومیان
به‌سته‌وه. به‌مست و پیله‌قه‌خستمیانه‌ترومبیله‌وه.
هیند تیژ ده‌پۆیشت له‌پنچکردنه‌وه هه‌ستمده‌کرد
ترومبییل ده‌که‌ویسته‌سه‌ر دوو تایه‌و ته‌واو لار
ده‌بیته‌وه. هه‌زمده‌کرد وهرگه‌پئی و من به‌ئوانه‌وه
تیابچم و کونه‌ره‌شی (ئه‌من) نه‌بینم. بۆیان

باسكردبووم، چ دۆزهخيگه. تپومبيل وهرنهگهرا و
ئەو جىيەى زراوم لىى چووبوو، دىتم .

ئەى رەقىبەكەى من يەك ئەى رەقىب نەبوو.
نەوارەكە چوار پىنج ئەى رەقىبى تىدا بوو. ھەر
يەكەى بە دەنگى ئەى رەقىبىيژى. يەك لەوانە دەنگى
خۆم، بە شمشالەو تۆمارم كوردبوو. بە قسەى
برادەرەكەم بىت لە ھەمووان خۆشتر بوو.

بەوہى باش بوو، ئەمنەكان دەنگى منيان
نەناسىەوہ. ئىدى ھەر ئەى رەقىبىك ئەشكەنجەى
خۆى ھەبوو، پرسىيارى خۆى ھەبوو. بەلام ئەو
پرسىيارەى لە دواى ھەر پرسىيارىك دەبۆوہ پرسىيار
و دەيانپرسى:

ئەو نەوارەت لە كى وەرگرت؟ بۇ كىى دەبەيت؟
وہلامى منيش:

لە ھىچ كەسنىكەوہ بۆ ھىچ كەسن، لەو گۆرہ
دىتمەوہ.

ئەى رەقىب سى سال لە زىندانى ھىشتمەوہ.
ھەزار جوینم بۆ ئەى رەقىبنووس و ئەى رەقىبىيژان
ناردووە. تۆ بزانه بەو چەند وشەيە تووشى چ

دۈزەخچىكىيان كىردىم. بىن پىنم ھاتۇتە سەر پىنم. چاۋىكىم
 ھەر زوو رۆيى. بىنايىم رۇايە بىن پىم و
 ھەلنەگىرايەۋە. لاشانىكىم دەرپەرى و ئىستاش
 نەھاتەۋە جى. لە ناو مىشكىشىم ژاۋەژاۋىك ھەيە،
 دىكتۇرە ئەمىرىكىەكەش تىنەگەيشت چ باسە.

لە بارەى زىندانەۋە زۆر شتم بىستىبوو. بەر
 لەۋەى بىيىنم دەمزانى چەند جۆر ئەشكەنجەدان
 ھەيە. لە كارەبا لىدانەۋە تا دەگاتەۋە بوتل تىۋەكرىن
 و بوتل پىۋەكرىن. لە بارەى ئەشكەنجەى
 دەرۋونىشەۋە ھەموو شتىكىم دەزانى. بۆيە ھەر
 ئەشكەنجەيەك دەھاتە پىشى، خۆم بۆى
 ئامادەكرىبوو. ۋەك بلىنى ئاشنايەتىم لەگەلى ھەبوو.
 بەلام چەندى سەرم دەھىنا و دەبرد، لە ئەى
 رەقىبەكەى خۆم تىنەگەيشتىم. ئەۋەى بە دەنگى خۆم
 و شىمشالەۋە بۆ پىرەمىردەكەيان لىدەدا. ئەۋە نوئ
 بوو. شتى وام لە ھىچ ھاۋرى و ناسىيارىك
 نەبىستىبوو. لە ھىچ كىتپىك نەخوئىندىبۆۋە. من چ
 بزانم.

ئەبوو نەجم لە گىرپانەۋەى سەربردەى پىرى
 لاۋك، ھەقايەتخۋانىكى كەم وىنەيە. ھىند شىرن

دیته‌گو، ده‌مخاته‌گومان. گومان له‌وه‌ی ئه‌و پیاوه
قامچیوه‌شین بووبیت، زوو زوو ده‌لێت:

تا نه‌واره‌كان نه‌بیننه‌وه و سه‌برده‌ی پیری
په‌نه‌انزان له‌ زاری خۆیه‌وه نه‌بیستن، تامی
سه‌برده‌تان نه‌کردوه.

نه‌واره‌كان ره‌نگه‌ نه‌بینرینه‌وه. شتی وا بکه‌ویتته
ده‌ست هه‌والگری ئه‌مریکی، ده‌ستی لی بشۆ. ده‌لێمه
ئه‌بوو نه‌جم:

+ تۆ ده‌نگی پیری لاوکت نه‌پاراست، به‌لام من
ده‌نگی تۆ ده‌پاریزم.

- بیپاریزه، به‌لام تکایه، ناوم به‌ دنیا‌دا
بلاونه‌که‌یته‌وه، ده‌مکوژن. هه‌رگیز هێنده‌ی هه‌وکه‌ له
مردن نه‌ترساوم.

ریکۆرده‌ره‌که‌م دانایه‌وه و پرسیم:

+ له‌ پیری لاوکت نه‌پرسی چه‌ند ده‌وله‌ت و له
که‌یه‌وه به‌ دوا‌ی ئه‌ی ره‌قیبه‌وه بوون؟

- با، سه‌رو ریشی ده‌ستکردم بۆ خۆم دانا‌بوو،
چاویلکه‌ی گه‌وره‌ی ره‌شم له‌ چاو بوو، ده‌نگی خۆم
که‌میک گۆپی، ئه‌وه تۆ به‌ ئاشکرا نه‌وارت دانا‌یه‌وه،

به لām من به دزیه وه دهنگی ئه وم تۆمارده کرد و
پرسیم، ئه ویش دواى چەند جفاره خۆرى، من
پرسیاره که ی خۆم له بیرنه مابوو، گه یشته ئه و
جینه ی وه لāmی پرسیاره که ی من بوو:

له سه رده می کۆماره وه هه ر سى ده ولته ى عاره ب
و تورک و عه جه م له ئه ی ره قیب به رقدا چوون.
ئینگلیزیش دژی وه ستا. دکتوره ئینگلیزه که ده ستی
هه بوو له ژاراویکردنی سى چوار پشکه گوشته که.

ئه بوو نه جم هه ولده دا ئاخافته کانی پیری لاوک به
دارشتنی خۆیه وه، چۆن بووه ئه وها بگێرپته وه.
ره چاوی هه لبژاردنی وشه ش ده کات. هه تا له
گوکردنی وشه ش ده یه ویت ده مه لاسکه ی پیری
لاوک بکاته وه. له پیاله به ده سته وه گرتنیش خۆی
ده کاته پیری لاوک و ده لی:

گوو به ترومبیل، له به غداوه به سواری ئه سپ
هاتبام له کاتی خۆی ده گه یستمه ئیره و
نه مده هینشت ده ست بۆ پشکه گوشته که بیات.
شاعیری ئه ی ره قیبم له مردن رزگار ده کرد و ئه ی
ره قیبه که یتری ده نووسیه وه.

پیری پنهانزان فریکی دریژی له چایه‌که‌ی دا و
جغاره‌یه‌کی پیکرد و پنی خسته سهرپی:

قسه گیشتبزو به‌غدا، ئه‌و کورپه سیسه، ئه‌وه‌ی
له‌ ناو دیجله‌ دیتم به‌ پنی خو‌ی بۆ یانه‌ی مهرگ
ده‌چوو، به‌ ته‌مای شتیکه‌. کار له‌ ئه‌ی ره‌قیب نیه‌، به‌
بیستنی شار دیته‌ ناو شه‌قام و شه‌پۆل ده‌دا.
ئه‌ودیوی چه‌مرین به‌ سهر به‌غدادا کاول بیت، ئه‌گه‌ر
له‌وئ ترومبیل په‌کینه‌که‌وتبا، من ئه‌و شه‌وه
ده‌گه‌یشتمه‌ یانه‌ی فرمانبه‌ران و سهرم ده‌خسته‌ بن
گوینی و ده‌مگوت:

ئه‌وشۆ هه‌ر خواردنیکت هاته‌ پیشی، ده‌ستی بۆ
نه‌به‌یت، ئیزرائیلی تیدایه‌.

هیی! ئه‌و شاره‌ بۆته‌ شاری مزگه‌فت و غافلکوژی.
مزگه‌فت پیاوی ناو ئایه‌تانی کوشت، ده‌نگه‌
داودیه‌که‌ی شوونبزر کرد، چه‌ندان ئه‌ستیره‌ی رژاند.
+ کام ده‌نگ ده‌لیی؟! +

پیری پنهانزان خه‌وی هات و کپ که‌وت، به‌لام
نه‌کوژایه‌وه‌. له‌ ده‌می خه‌وتنیش ده‌مدیت ئه‌ستیره‌
ده‌وری ده‌دن.

پیشترئ لاوکی نا، ناویم بیستبوو. هر ئه و
 جلکهی له بهره که له وینه که له بهریه تی. هیند
 کزومه لوول دیاره، ده لئی دنیای به سهردا ویران
 بووه. من له و سهره وه دانیشتووم و تیچاویکم له
 سهریه تی. له هیکرا تییه لکرده لاوک، چ لاوکی،
 نیوه ی به غدای له پیش چاخانه که خرکرده وه، بالدار
 له سهر سهری که پرۆکه یان کرد.

قسم به ئه بوو نه جم بری:

+ مه بهستی له دهنگه داودیه که ئه و لاوکبیژه بوو؟

- منیش سهره تا به وی تیگه یشتم. به لام نا،
 که سیکیتره. په له مه که بۆ گه یشتن به داود. به پیی
 پیری لاوکی تۆ ده پۆین. با له و سهری لاوکه که وه
 بگه ریته وه:

خوایه، ئه و لاوکبیژه کییه؟ له کوپوه هاتووه؟
 کاتی عه لی فله ییح و پیاویکیدیم دیت به ره و لای

هاتن، شکیکم کرد. ناوی هینا، ههوبوو، پیاوهکه
گوتی:

بهیزافۆن لیرهوه تا قهلاتی داوای لیبووردنت
لیدهکات. ههسته. ئیستا دهچین تۆماری دهکهین.

لاوکیژ دیسان زمانی گیرا. تا دوو سنی پهیقی
گۆت، دوو چایهت دهخواردوه. ناسیمهوه، ههوه،
لاوکیژهکهیه. ئهوهیه که بیستبووم جاروبار دهچیته
چاخانهکهی فلهییح و لاوکان دهلی. کاتی ئهوه دهنگ
ههڵدهبرئ، ههرچی بالدارى شاره، له ئاسمانی
قهلاتی بال لیک دهکهنهوه و سینبهری لیدهکهن و
ههناسه له خۆ دهبرن.

بهلام چ دهکهی له دهریی لاوک و ههیران و
بهسته زاربهستهیه. زمان دهگرئ و دوو وشه وهک
خۆی گۆناکات. ههر له بهر ههندیش بووه عهلی
نه یویراوه بیباته مالی بهیزافۆن. ترساوه لهوئ زمان
بگرئ و شهرمهزار بن، وهک گیرا.

لهوئ ویستبوویان بیدوینن و پرسپاری لی بکهن
و تاقیکه نهوه، داخوا دهنگی ئهوه دههینئ بجیته
سهر قهوان. لاوکیژ زمانی تیکدهئالی و چهندی

ههولدهدات تییانگهیهنی که واز له قسه بهینن و
یهکسهر بچه سهر لاوکان. گوینادهنی و دهلین:

برۆ باب، برۆ چماقهوان ههوهنتهیه، به پرتهپرته
تۆ خهساری بکهین.

بهوهی باش بو، له پهنجهرهی بهیزافونهوه
گویتیان لیبوو. پهژیوانبوونهوه و به مهمنوونیهوه
هاتن به دوایدا و بهپیزهوه بردیان. منیش لهگهلیان
چووم. به دیار منهوه (گهنج خهلیل)ی خسته سهر
قهوان و یهک دوو جاریش گۆتی:

له چاوی عهلی فلهییح.

خۆم پیناگیرئ و ههلهدهمه قسان و دهلیمه
ئهبوو نهجم:

پیری لاوک راست دهلی. ئهو پیاوه له ئاخافتنی
زمانی دهگرت. تا رستهیهکی کورتی گۆدهکرد،
دهچوویه ریهکی دریز و دههاتیهوهش. کی
باوهردهکات له لاوک گۆتنی زمانی وی له با دهچیت
و ساتمهناکات. ئهوه رازیکه بۆ خۆی.

ئهبوو نهجم گۆتی:

پیری په نهانزان نه و رازدهشی درکاند و شهوی
دواتر تینه لچووه:

رازی نه وهش به قسه ی ژنه که ی بیټ، له
به فره ویه. به فر زمانی ناخافتنی له نگکرد و به فر
وایکرد زمانی لاوکی له شه ماله وه وهر بگریټ. بهر
له وهی له ری ناسی بن رهنوو به فر بکه ویت، نه و
میژمنداله له ناخافتنی بولبول بوو. به لام نه دهنگی
لاوکی هه بوو، نه چ لاوکیکی ده زانی. دوايوه ی
فریشته یه ک گه یشتی و له بن رهنوی دهره یتا و به
فوویک وشکیکرده وه و نارديه وه لای دایکی، نه و
لاوکیژهی لیندهرچوو.

پیری په نهانزان هه ناسه یه کی ساردی تیشکاوی
هه لکیتشا، ده تگوت له به فره ویه و گوتی:

داخی گرانم، لاوکیک له ده ستچوو، چ لاوک، وهک
نه وهی نه ته وهیه ک له ناخه وه به یه ک ده نگ
بیلته وه، لاوکیک...

به دهم چایه و جفاره وه:

به یزافون خه نی بوو. نانی که وته لاوکان. قه وانی
وی به به رنه ده که وت. قه وان شاره و شار چاخانه و
چاخانه، ماله خواپیدا و خواپیداو دهر ویشټ.

خه لکوخوا له خر لاوه له قهوان خرده بوونه وه. به
دياره ئه وه دهنکه چيايي وه هه ناسه يان له خر ده بري.
له ناو لاوکان لاوکی مه ليکو، ئه وه نالييم که ئيوه
ده يزاني، هه راي نايه وه. نرخه که ي چل قات بو وه.
پوليس له نيو دره مه وه گه يانديه ديناريک.

پوليس؟!

له و جيبه ي من پوليسي پرسيارم هاته سه ر زار،
ريک له و جيبه ش هه مان پرسيار به زاري ئه بوو
نه جيميشدا هاتبوو:

پوليس؟!

پيري په نهانزان گوينه دايه پرسياره که، نه رمه
کوڅه يه کی کرد. له گه ل کوڅين، تيشک به سه ر
سينگيدا په رتبوون. به سه ر پوليسه که دا بازي دا:

له گه رماوي هاتمه ده ري. قه دي قه لاتي به فري
گرتبوو. له ناو به فري ئاوينه ک تيشکی له چاوم دا.
رهنگه هه ر به فر بووييت خو ي له من کردبيته
ئاوينه. له ناو ئاوينه وه وينه يه ک به رووني
دهرکه وت. زوو ناسيمه وه، لاو کييزه که يه. دلم
تريواندي. تيگه يشتم شتيکی به سه ردي. وينه که
گه وره تر و رووتتر دهرکه وت. جي ي

داودانانەو هەكەشی نیشاندا. ناسیمەو ه ئاواپیەكەم
 ناسیمەو. خواپیە به و به فر و رپیەندانە چۆن بگەمە
 ئەوئ. لیژە هیئە بەفرە كەوتی، لەوئ لە نیو بەژنی
 كەمتر تیئە كەردووە.

پیژە ئەسپیكم پەیدا كەرد. خۆزگە بە دزینیئ بە
 ئەسپیكي باش لە به فرم دەدا. ملی ئەو رپیەم گرت
 كە پیئ چەند سالیك بە سواری نیژەكەریك پییدا
 چووم و نەمهیشت كوری غەزالی چاو ئەستێژە
 بكەوئە داووە. چەندی لە شار دوورتر
 دەكەومەو، بەفر ئەستوورترە و لیناكاتەو و دەلیی
 پارچە پەڕۆیە دیئە خواری. باژۆ، دەبیئ بگەمئ،
 نەهیلەم دەنگە چیاپیەكە بە دەستی ئاغۆكەئ ئاخوپی
 قیژەبەر بكرئ. بەفر ناوە ناوە لیئەكاتەو. دنیا سپی
 سپی، زەوی رەشاییەكی پیژە نەماو. جگە لە من و
 پیژە ئەسپ گیانلەبەر لە دەری نیە. بەفر تیئەكاتەو.
 ئەسپ لە رووبارە گەورەكە پەڕاندمیەو.

پیئەچی دەمەو ئیوارە بی، پیئەچی ریشم
 هەلە كەرد بی. لەو رپیە چەند گوندیك دیئە ری.
 دووكە لیكم نەدیئ، حەپەئ سەگینگ نەهات،
 سەرباری ئەو هەش ئەسپ كەوت. نە بە تكا و قسەئ

خۆش، نه به ههچه و نه قیزه، له جیی خۆی
نه بزووت. چهندی گوتم:

خۆت گورگان خواردوو مه که، با برۆین.

به گویتیدا نه چوو. مالاواییم لیکرد و برۆ. شه وه،
رهنگی زهوی سپیه، هی ئاسمانیش نازانم چیه.
زهوی تهخت تهخت نه به رزاییه که، نه چالاییه که،
هیچ، بی گرییه. لووس لووس دهلینی قهوانی
به یزافۆنه.

برۆ، خوایه به سه گیک بلی، با بههپی، به لکو به
ئاوه دانی بکه و مه وه. به لکو بزانی به ریی هه له دا
هاتووم یان راست و راست. من دهنگی سهگی نه و
گوندانه ده ناسمه وه. خودا نه وهی پێبه خشیوم، له
ریی چه پینه وه گوند بناسمه وه. ئاخر جوړه
چه پینیککی نیوه شه وان هیه، سهگ ناوی
خاوه نه که ی خۆی، زۆر جاریش ناوی گونده که ی
تیدا ده لیتته وه. به دبه ختی من سهگ نه چه پی. به لام
خوارپاستان قه دی دره ختیک هاته پێشم. ناسیمه وه
به و شه وه و له بن به فران ناسیمه وه، شه کران بوو.
لاوکیژ گۆتبووی:

شه‌کران تاقه داری به‌هشتینیه له سهر زه‌وی.
شه‌یتان هینده ئیشه باشه‌ی کرد، ده‌گه‌ل خۆی
هینای و دوور له چاوان لی‌ره‌ی رواند.

هر له‌و ساته‌ش بووه سه‌گه‌وه‌پ. تیگه‌یشتم زۆر
لای چه‌پم گرتووه، ته‌واویک ری‌م له‌ خۆم
دوورخستۆته‌وه. گه‌پامه‌وه و هاتمه‌وه سهر ری‌ی
لاوکه‌که.

پیناچن شه‌و هینده‌ی مابن، گه‌یشتم. دوو سێ
سه‌گ به‌خیرهاتنیان کردم. به‌لام پیده‌چوو به‌فر پی‌ی
به‌ستبن، بۆیه په‌لاماریان نه‌دام. ده‌نگیک ده‌نگی دام
و فه‌رمووی کرد. کاتی تیگه‌یشتم له‌ دوا‌ی کی
ده‌گه‌پیم، گوتی:

سهر له‌ ئیواره سهری خۆی هه‌لگرت، ئاغا
دارکاریه‌کی باشی کرد.

ناوی دوو گوندیشی هینا که ههر ده‌بی‌ت رووی
له‌ یه‌ک له‌وانه کردبی‌ت. دوو نانم ل‌وول دا و
رویشتم. رۆژ له‌ ناو به‌فر و ته‌پوتووشی بۆته‌وه،
گه‌یشتم. هی‌ی، دنیا، هه‌زار حه‌یف و مه‌خابن، به‌
داره‌بازه‌شی رانه‌گه‌یشتم. لام نه‌دایه‌ گوند. یه‌ک‌سه‌ر
ری‌ی گۆرستانم گرت. دوا خا‌که‌ناسه‌ خۆلیان به‌

سهردا کردبوو. له بن کړيوه گوره کهيان
ده په ستايه وه. شيتوکهک حوسکه يان ده گوټی، به
پييه پانه کانی گوړی ده په ستايه وه و به دهنکه
گره که ی دهیگوت:

ته قوونئ ته شم وه کر، لاوکبيژ.

لاوکبيژ ده کم له و دیوه ی دیړی له بن خول و له
بن به فر به جته شت، منیش به سهر به فر و بن به فردا
که پامه وه شار.

گوټمه نه بوو نه جم:

وايه، منیش بیستوومه ناغایه ک له لاوکه کی نه و
لاوکبيژ به ژن و بالا و چاو و برؤ و سینګ و
مه مک و سمت و رانی ژنی خوی دیتته وه، بویه
دارکاریه کی وه های کرد، له شهویک پتر نه ژی.

نه بوو نه جم ده لی:

به لام پیری په نهانزان شتیکی دی گوټ، کوشتنی
وی په یوه ندی به ژن و نه و شتانه وه نیه.

پۆلیس چەشنى چاویەشە دەگەرپان. لە شار و گوندان دەگەرپان. بە دواى (مەلیکو) دا دەگەرپان. لە ھەر چاخانەیک، جێیەك شکیان کردبە، مەلیکو ھەیه، دەچوون. چەند کەسیان راسپاردبوو، مەلیکو بکرنەو و بە پۆلیسی بفرۆشنەو. پۆلیس بە دیناریکی دەکریه‌و. دینار ھەینی خانوویکی قیتەکردەو. پارە دینبەرە، کەم کەس خۆی لە بەر ئەو دینارە رادەگرت. ھەبوو بازرگانی بە قەوانی مەلیکو دەکرد. ھەرزانتەر دەیکری و دەیفروشتەو. ئەوانە بە بازرگانى مەلیکو ناویان لە ولات بلابو، لە بازرگانی شەکر و چا، لە بازرگانی تووتن، پتر ناسران و قازانجیان کرد. دەلێن کەسیک لە ناو خێزانی لاوکێژە کەشەو دەستی لەگەڵ پۆلیس تیکەڵ کرد، بازرگانی بە لاوکەو دەکرد.

ویستم شتیك لە بارەى ئەو لاوکەو بلیم، بەلام ئەبوو نەجمیش دیار بوو دەردەکەى ئەوى گرتبوو،

بوارى قسه‌ی نه‌دا و له زارى پيرى په‌نه‌انزانه‌وه
دریژه‌ی داین:

خه‌لک زوو، به‌لام حوکمه‌ت دره‌نگ تیگه‌یشت
مه‌لیکو دژ به‌خویه‌تی. مه‌لیکو هی‌ره‌ی به‌مه‌لیک و
حوکمه‌ت کردووه و نه‌یه‌یشتووه. حوکمه‌تی هه‌ینی
هی‌ر بوو. وه‌کی هی‌ه‌وکه نه‌بوو، زوو له‌لاوک
تیگه‌ت. زوو قه‌وان و نه‌واران بخوینیته‌وه.
حوکمه‌تی هه‌ینی، مندال بوو، ته‌واو فامی نه‌کردبوو،
دره‌نگ تیگه‌یشت و به‌خوکه‌وت و قه‌وانی پی‌چایه‌وه.
به‌لام به‌شویه‌یه‌کی ژیرانه‌ پی‌چایه‌وه. وه‌ک
حوکمه‌تی ئیستای نه‌کرد، به‌زه‌بروزه‌نگ و کوشتن
و برین. نا، پاره‌ی هه‌ل‌پشت و که‌م که‌سیش
هه‌ستی‌پیکرد. پۆلیس نه‌گه‌ر راسته‌وخۆش قه‌وانه‌که‌ی
کرپبا، وای نیشانده‌دا، له‌خۆشه‌ویستی قه‌وانه‌که‌یه،
نه‌ک ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی. هه‌ر بۆیه به‌ماوه‌یه‌کی
که‌م مه‌لیکو بن‌بر بوو. له‌هیچ مال و چاخانه‌یه‌ک
که‌س مه‌لیکو‌ی نه‌بیسته‌وه. حوکمه‌ت له‌وه‌وه له
لاوکبیز به‌رقدا چوو، بۆی له‌ناو نانیکى گه‌رم
هه‌ل‌گرت.

ویستم له‌پیری لاوکی ئیوه‌ بپرسم، که‌واته
مه‌لیکو سه‌ری لاوکبیزه‌که‌ی خوارد؟ پرسیاره‌که‌م

گيراپيه وه، چوونكه زانيم به پرسىار وه لامى چ
پرسىاريك ناداته وه. به لام باش بوو له و شه وه ريک
هاته سهر وه لامى پرسىاره کهى سهر زارى من و
گوته:

حوکمهت دهستی دهگه یشته لاوکيژ و به ئاسانی
دهیتوانی بیکوژى. به لام ئه وهى نه کرد. نازانم بوچی،
رهنگه نه یویستبى به دهستی خوئ بیت و له سهر
خوئ ساغ بیته وه. ئاخړ خاوهن مهلیکو له ولات
ناسرابوو. له کن گه وره و گچکه خو شه ویست بوو.
هه بوو سویندی به سهرى دهخوارد. هه بوو مندالی
به ناوی وی ده کرد. چ ناو کاویژیک نابینیه وه جگه
له و، به ناوی که سیکیتره وه کرابیت. له دهنگیش جگه
له دهنگه داودیه که چ دهنگی نهیده گه یشتی. مهلیک به
مهلیکایه تی خوئ که نه چیاىی بوو، نه زمانى وی
زانیه، به دیار قهوانى ئه وه وه دانیشتو وه.

بویه حوکمهت رووی له ئاغا یان نا، ئاغایه کی بن
شار هاته بن بار، گوتبوویه حوکمهت:

ئه وه بۆمن لیگه ری، شتیکی وای بو هه لده به ستم،
له بهر چاوی خه لک سووک و چرووک بیت. وا
ده که م خه لک بیته دیوه خان و بلین:

ئاغا، بېكوژە، ئەو سەگە بىتۆپىنە، چۆن دەبى...؟

ئەو بوو بە ولاتدا بلابوۋو، لاوكيژ بچىتە ھەر
گوندى، لاقەى يەك دوو ژن دەكات و لە فلان
لاوكيش بە سەر ژنى فلان كەسيدا ھەلگوتوۋە و...

دىسان خۆم پىنەگىرا و گۆتمە ئەبوو نەجم:

كەواتە، بە ھۆى لاوكى مەلىكۆۋە، حوكمەت بە
دەستى ئاغاىەك كوشتى؟

ئەبوو نەجم دەلى:

منىش وا تىگەيشتم، بەلام پىرى پەنھانزان وا نالى.
كوشتنى لاوكيژ بە ھۆى لاوكىكەۋە بوو، نەگەيشتە
سەر قەۋان، گۆتى:

سالى، توخوا سالى چەند بوو؟ وا تىبگەم ھەر
ئەو سالە بوو كە كۆرە ئالاھاتە دىيائى. دەمەو
ئىۋارەيەك لە كن ئاۋى مىرى دەورمان دابوو. باسى
دەنگە داۋىدەكەى دەکرد. خۆزگەى دەخواست
دەنگى ۋەك دەنگى ۋى با. ھەر ناۋىشى نابوو داود،
دەيگوت:

له دواى چه زره تى داوده وه يهك داودى دى هاته
دنيايى. ئه ويش ئه وه تا له سه ر قه لاتى، به لام چه يف
لاوكان نالى.

ئه من به شه رمه وه داواى لاو كه كه م ليكرد، به
ريزه وه، به لاله پتیه وه گوتى:

ببو بۆ بۆ توتت توى نه نه نه ليم بۆ ككككى
ده ده ده للليم

ده ستى خسته بن گوتى و تيهه لكرد. هيچ كام له و
لاوكانه نه بوو كه كه وتبوونه سه ر قه وان. ئه و
لاوكانه ش نه بوو كه پيشتر گوترا بوون و
بيسترا بوون. لاو كيك بوو باسى داگيركارى عاره ب
و رۆم و عه جه مى ده كرد، باسى تاوانكارى ئينگليز
و رووسى ده كرد، باسى خوخورى كوردى ده كرد.

دوا داود له مزگه فتيوه ئه و لاو كه ي بيستبوو.
بيستمه وه ئه و ئيواره يه زۆر گريابوو. شار زوو به و
گريانه ي داودى زانى، چوونكى به گريانه وه بانگى
شتوانى دا. پاشتر گوتبووى:

من ده بيت خوّم فيرى لاو كچرين بكه م.

پیری پنهانزان له وهسپکردنی ئه و لاوکه، زمانی
 تیکده ئالا و قسه ی بۆ نه ده هات. دیتم گریا، یه که مین
 جاره گریان ی بیینم. به دهنگ گریا، فرمی سکی
 هۆن هۆن هاتنه خوار ی. ئه بوو عه لا خۆ ی پینه گیرا
 و خۆ ی لئ توو په کرد، دهستی بهرز کرده وه، زلله ی
 لیدا. له و ساته دیتم دلۆ په فرمی سکه کانی سه ر
 روومه تی بوونه ئه ستیره و پیری پنهانزان له ناو
 ئه ستیران بزربوو. چاوم نووقاند و پشتم تیکرد.
 کاتی ئاو رمدا یه وه، ئه بوو عه لا له و ی نه مابوو. پیری
 پنهانزانیش به قوونه وه له ناو تیشکان
 خه وه نووتکه ی ده برده وه. به ده م خه وه وه قسه ی له
 لاوکه که ده کرد:

قسه گه یشتبۆ وه به غدا که لاوکیک به پیه وه،
 ئه گه ر بگاته به یزافۆن و بکه ویته سه ر قه وان،
 هه رایه کی گه وره ده نیته وه. هه رایه ک چ بزاف و
 شو پشیک نه ینا بیته وه. حوکه مه ت به خو که وت و
 ده ستوبردی لیکرد.

+ ئەبوو نەجم، تۆ باوەرتەت، پیری پەنھانزان
دلی دەتریوینی و پیش قەومان بە قەومان دەزانن؟

- نا، ئیمە پیمانوابوو کەسیک هەیه، هەوالی
دەداتن. بە تایبەتیش لەو پیاوہی ئەو پێیدەگوت
پیاوی ناو ئایەتان، بەلام ئەبوو عەلا لە کوتایی بەو
باوەرە گەشت.

+ تۆ، بە چاوی خۆت دەتدیت ئەستێرە بۆی دیتە
خواری و دەپارێزی، کەچی باوەر بەوہ ناھیتی ئەو
پیاوہ پەرچوودار بیت؟

- راستی جاروبار ئەو خەیاڵەم دەکرد، بەلام زوو
دەھاتمەوہ سەرخۆ. من کەسیک بووم باوەرم بەو
دنیا و ھیزی نادیار و ئەودیوی سرووشت نەبوو.
دەمزانی ھاتنی ئەستێرە و بزربوونی پیری
پەنھانزانن ئیوہ پەیوہندی بە ناسیاری و
دراوسیتێوہ ھەیه. ئاخر من پیش ئەو تووشبوونە،
ھەرگیز لەگەڵ دراوسینی خۆم شتی خراپم

نه كړدووه. زانېبام دژى سهرؤكيش درووشم
دهكښى، چاوپوشيم لیده كړد. به لام نه وهى پيرى
په نهانزان هى چاوپوشين نه بوو. چوڼ به وهى زانى؟
نه گهر كه سيك پيښه گوتبيت، نابيت. كارى وا له
دهستى په رجووش نايهت، بويه ناچار مام بيخه مه
زيندانى.

به لام له چاوپړا دياره، له دلوه وا نالى. پنده چى
ئو ویش به شيوهيك باوهړى به هيزه نادياره كه
هه بى، دوورنیه ئو ویش گه شتبيتته ئو باوهړه
پيرى په نهانزان دلى ده تريوینى و له دنيای
نادياره وه هه والى سهر دنيای بو بيت و پيش
رووداو، رووداوه كه ببينيت.

ئو بوو نه جم نيو پيكيكى كړده فريك. په نجهى برد
سميلى بادات، له بيريچوو تراشيويه تى. به سهر
خوى ناهينى و نايگه پرينيته وه. ده يگه نيته بروى و
چه ند تالينكى ده گريت و ده يكا ته كشته ك. پيشترى،
ئو دهمه مى مالى كه وتبووه نيوان مالى پيرى
په نهانزان و ئيمه و ماموستاى قوتا بخانه ي گهړه كى
بوو. وانه ي ئايينى ده گوته وه. هه ينيش سهرى
سميلى وا لیده كړد و له شيوهى كله مشك
دهيه شته وه و زور جوانيشى لیده هات. قله

زەیتوونیک دەخاتە زاریەو و ناوکه که ی به سەری
پەنجە تێهەڵدەدات. پاش که میک هەردەستیت و
دەگەرێ. ناوکه که ی دەبینیتەو و دەیهیتیت دەخاتە
ناو تەپڵە ی جغارەو و پەشیمانی پتو و دیارە:

خۆزگەم بە سالانی پیش هێشتنەو ی سمیل. نە
زللە یەکم وەشاندبوو، نە زمانم لە که سیک دابوو، نە
دەستم لە گەڵ هیچ دامودەزگایەگ تیکەڵ کردبوو.

وردتر چاو دەبرمە سیمای ئەبوو نەجم،
سمیلدارێ نیه لە دنیایی بە تراشینی سمیلی وەک
ئەو پیاو و هێندە سیمای بگۆرێ و کەس
نەیناسیتەو. من تا ناسیمەو زۆری برد. تا وینە ی
پیش هێشتنەو ی سمیلیشی نیشاننەدام، باوەرم
نەهات، ئەو پیاو ی وا لە هۆدە یەکی مالیکی لاچەپ
سەربردە ی پیری پەنھانزانم بۆ دەگیریتەو، ئەو
پیاو و بێت کە دوو کلکە مشکی ناسکی بە لالیو
قیتیبوونەو. کەس نایناسیتەو، ئەو کورپەش کەوا
لە میزێ لە گەلمانە نایناسیتەو. ئەو کورپە ی لە
زیندانی چەند جاری بە سمیلە کلکە مشکێ کانیەو
دیتوویەتی و ئیستاش جێ قامچی دەستی وی بە
سەر پشتیەو دیارە. ئەویش نایناسیتەو، ئەبوو
نەجم خۆیشی دەلی:

کاتی تهماشای هر سی وینهی خۆم دهکه م،
 وینهی بهر له سمیل، وینهی سمیل، وینهی دوای
 سمیل، چهندی لیورده بمه وه وینهی ناوهندی
 ناناسمه وه.

ئه بوو نه جم ویده چی له جاران مه ستر بوو بیت،
 چاو له ساپیه ده بریت. به دهنگیک هر ئه وه ته
 ده بیستم:

به کهرته موسیک گه پامه وه سهر سیمای پیش
 ناسینی ئه بوو عه لا، به لام به چی ده بمه وه
 مروقه که ی پیش ناسینی وی؟

دهنکه زهیتوونیک دهخاته زاریه وه و دیسان
 ناوکه که ی فریداته بن په نجه ره که، دیسانه وه
 هه لیده گرته وه و دهیخاته وه ناو ته پله ی جواره که و
 جواره یه که داده گیر سینتی. لیده پرسم:

+له گه مه ی ئه و فریدان و هه لگرته وه یه تیناگه م،
 پیری په نهانزان شتی وای ده کرد؟

-نا، ئه وه کیشه ی جاران و ئیستایه، مروف کاتی
 هه له یه که ده کات، ئه گهر وه کات راستی نه کرده وه،
 دواتر راستنایته وه. فریدانی دهنکه زهیتوونیک بو
 جینه کی وا هه له ی ئیستایه.

+ لات وایه، ئەوانەى تۆ کردوونت، هەلەن، تاوان
نین؟!

- من باسى هەلەم کرد نەك تاوان، تاوان نە
گوناحه، نە هەلە تا رهشبیتهوه. من له هەلەوه
دهستمپیکرد، دهستبهجی راستمنهکردنهوه، به
گوناحدا په پیمهوه و گه یستمه تاوان. لهوه گه پڕی،
ئێوه به دواى نهوارهکاندا بگه پڕین، تا پیری
په نهانزان چۆن بووه وای بیناسن. من چهندی
بیگی پمهوه، ناتوانم بیناسینم، ئاخر...

قسه کهى تهواوناكات و دهچيته سه ر پیتشاوی.
زیندانیه کۆنه که دهلی:

+ به قسه ی من ده کهیت، با ئەو قسانه ی بگه یه نینه
ئاسایش.

- نه، پیتترئ چه ندیان لیدهرهینا، ئیستاش هه ر
هینده، دووریش نیه به دهردی په ره کاخه ز و
نه واره کان بچئ.

زیندانیی کۆن سه ری ره زامه ندی ده له قینئ.

ئهبوو نه جم دیته وه و دهلی:

با ئه وجاره بهس بئ، خهوم دئ، سبهی به
بیرمبهینه وه، دهچینه کن دوا داود..

پیدهچی لاسایی پیری په نهانزان بکاته وه. دهچینه
سه ر جینگاکهی و خوله کیکی نه برد، پرخاندی،
زیندانیه کۆنه که گوتی:

سه ربردهی پیری په نهانزان دهستی بهستووم،
دهنا ئیستا به پێله قه به سه ری ده که وتم و ده منارده
دۆزه خ.

گوتم:

باشنیه، بیر له شتی وا بکه یته وه، هه ر که سنی له
ساتی مهستی، توندوتیژی به می شکدا هات،
نه خۆشه.

داودی یه کهم له سه ره مهرگی بوو. ئه وده مه ی
فریشته ی خودا چوکی له سه ر سینگی دابوو،
لیترسی:

له سه ر راسپارده ی خودا هاتووم تا دوا قسه و
مرازی سه ر دنیات بییستم.

داود گۆتی:

بلی به خودا، له دوا ی من هفت داود بیتته دنیا،
هر یه که له سه رده میک و شتیکی منی تیدا بیت.
خودا به قسه ی کرد، داوده دهنگیه که ی به خشیه
ئه و قه لاته ی ئیمه.

+ باشه، تو ئه و قسانه له کوئ دهینیت؟

پیری په نهانزان هرگیز یه کسه ر وه لامی
پرسیارانئ ده دایه وه، به لام نازانم چون بوو گوتی:

- خهون، له خهونی، خودای ناو خهونی.

+ قسه‌ی حیزی ناو خه‌ونئ بۆ ئیمه ده‌گیریته‌وه؟!

وهک له‌گه‌ل ئه‌ویشمان نه‌بی، وابوو. درێژه‌ی دایی
و به‌ دروداو گیرایه‌وه:

دوا داود ناوی له‌گه‌ل با رویشتبوو. شاران و چیا
و ده‌ریای بری بوو. له‌ ئێران و تووران و
عاره‌بستانه‌وه ده‌هاتن، گویتیان له‌ مه‌قام و بانگ و
سه‌لای وی ده‌گرت. له‌ ولاتی فیرعه‌ونانه‌وه به
دوایدا هاتن، گوتیان:

له‌گه‌لمان وه‌ره، بچینه ناو ئه‌هرامان. کلیلی
ده‌رگه‌ی گه‌نجینه‌ی قاروونت وه‌گیرده‌که‌ویت. ده‌نگت
وهک نیل نه‌مر ده‌بیٔ. حه‌یفه‌ وا به‌ قه‌له‌نده‌ری له
حه‌وشه‌ی مزگه‌فتی که‌وتوو.

دوا داود نه‌چوو. ئه‌و قه‌لاته‌ که‌ سه‌رده‌مانه‌ک
دیوه‌خانی خوداوه‌ندان بوو، هه‌ر که‌سێ سێ شه‌و
تیندا مابیته‌وه ده‌ستبه‌رداری نابێ. هه‌ر خوداوه‌نده
ده‌ستیکی ده‌گرئ، پێیه‌کی ده‌گرئ. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستی
سینانیس خۆی راپسکینئ، له‌ ده‌ستی خوداوه‌ندی
چاره‌م ده‌رناچئ. ئه‌و خوداوه‌نده له‌ هه‌ر وه‌رزئ به
شتی که‌مه‌ندکیشته‌ ده‌کات، ناهیلن دوورکه‌ویتووه‌.
پایزان به‌ په‌لکی داران، به‌ چاوی خۆتان ده‌بینن،

قه‌دی قه‌لاتی په‌لکی زی‌پینی دار ده‌گری، با
را‌ده‌سپیری سه‌مای بازنه‌ییان پی‌تکات. چا‌وده‌نه
سه‌مای پایزانه‌ی په‌لکی داری ده‌وری قه‌لاتی، کی
دلی دی پشتی تی‌تکات و رووی لی‌وه‌رگیری؟

زستانان ده‌وری قه‌لاتی پرده‌کات له‌نمی بارانی.
هر نه‌یه‌ک ده‌بیته ورده مینایه‌ک. دنیا سامال بی
یان ه‌ور و لی‌ل، شه‌و بی یان روژ، ورده مینا، مینا
برووسکه‌ی ه‌وری تی‌شک ده‌ده‌نه‌وه. تی‌شک له
ئی‌کدی و‌هرده‌گرن له‌دووره‌وه گه‌رمایی ده‌به‌خشن.
ری‌بوری ناو هیشکه سه‌رمایی را‌ده‌کیشن.

خوداوه‌ندی چاری، له‌که‌ژی به‌هاری قه‌لات
ده‌کاته قه‌زمه‌ی بووکی، قه‌زمه‌ی پر کو‌تروکه. به
خه‌زیمه و حاجیله ده‌ینه‌خشی‌تی. له‌په‌نجه‌ره
بلنده‌کانیشه‌وه ناوی ری‌حانه‌ی تی‌که‌ل به‌شنه‌بای له
شابسک و که‌زیانه‌وه هاتوو، پیدا ده‌پژینی. بو‌نی
به‌هاری قه‌لاتی ده‌مار ده‌مار ده‌پوا. بو‌نیکی
جا‌دوویی، ری‌بوار له‌وبه‌ری ه‌ردوو زی
ده‌گیریته‌وه.

خوداوه‌ندی چاری، خوداوه‌ندی مه‌زنی قه‌لاتی، له
شه‌وی هاوینان، له‌ئاسمانی قه‌لاتی له‌سه‌ر جو‌لانه
دا‌ده‌نیشی. بایی شه‌مال رایده‌ژهنی، را‌ژه‌نینی له‌هر

بلندبوونه وهیه کدا دهگاته وه زئ. خوداوهند له سهـر
جولانه ته زببـحات به ئهـستیره دهکات. ئهـستیره کان
دهنگه ته زببـحی دهستی خوداوهند، کئ ههیه چهـز
نهکات به دیار قل قل ئاودیوکردن و گهـرانه وهی
ئهـستیره وه دانه نیشیت.

شار جادویی له ههـمووان کردوه. مندالهـ کانی
خوی داکونی کردوه. دوو شهـو لئی دوورکهـ ونه وه،
خهـونی پـنوه دهـبینن، بۆی دهـگرین، قوـری بۆ
دهـپتون. ههـر بۆیه دوا داود نهـچوو، نهـچووه ولاتی
نیل و دهـنگی نهـگهـشته دنیا. لیره خستهـ بن خستهـ
مزگهـفتی.

گۆتمه ئهـبوو نهـجم:

تۆش وهـک پیری پهـنهـانزان سهـهـربردان
دریژدهـکهـیته وه، وا بـروا، به سهـت شهـویدیش ناگهـینه
پیاوی ناو ئایهـتان.

مژیک جفاره و فریک عهـرهـقی بهـسهـردا کرد و
گوتی:

دهـزانی من ههـر لاپهـرهـیه کی ئهـوم کردۆته
دیریک. جفارهـخۆریکی ئهـوم کردۆته مژیک. تا
نهـواره کان نهـبینیه وه، باوهـرناهیـنیت. باوهـرت بیت

تهنھا ئەو كەمە سەرھاتەى پەيوەندى بە دەنگى
داودەوہ ھەبوو، من ھىشتا بۆ تۆم باس نەكردووە،
پىرى پەنھانزان شەوئكى پىكوشت. ھا، تا پىكىك
چىدەكەيت بۆت دەگىرمەوہ:

پىرى پەنھانزان، پاش (ھىى دنيا، داخى گرانم،
پەكوو پەكوو) گوتى:

خەوتبووم، بە دەنگىك بەئاگاھاتم. دەبينم
خەزەرتى داودە، لە خەونىك دىتبووم، ناسىمەوہ، لە
سەر سەرم راوەستاوہ و گوتى:

زوو نەگەيتى دەنگم ئاوہوئاو دەچى و كەس
نامبىستىتەوہ و لە دەستى دنيا دەچم. يەكپى چووم،
زانىم مەبەستى دوا داودە. كەمىك پىشتريش دلم
تريواندبووى، خەونىشم پىيەوہ دىتبوو، لە ناو ئەو
كەرتكە ئاوينەى ردینم بە ديارىوہ دەتراشم
وينەيەكى دەنگدار و جوولەدار بە پىشمداتىپەرى.
ئەو بوو، داود بوو كە لە ترسى دنيا ناوى لە خوى
نابوو شەھابە. كەوتبووہ دواى لاوكىژەكە بە
گۆرانى دەيگوت:

راوەستە، ديمە ئەوى، لە دنيا جىم نابىتەوہ.

تا ئوم ھىنايە راين و بەيزافونم ئاگادار كردهو،
نەيارانى دەنگ دەرمان خوارديان كرد. لە جى
كەوت و دەنگى كەوت و گەيشتە لاوكيژەكە. ھەر
دەنگ نا، گۆپىشى لە پاش بەجىنەما، ئەنگۆ لەبىرتان
نە، داودى ناو گۆپىش، لە گۆرانى نەكەوت. زۆر
كەس بە لای گۆرەكەيدا تىپەپىون و گوپيان لە
دەنگى بوو، ترساون و ھەلاتوون. شارەوانى
گەيشتى و گۆرى داوديان شوونبزر كرد.

بە دەم باویشكەو گۆتم:

من درەنگمە، زوو وەرە سەر سەربردى پياوى
ناو ئايەتان.

ئەبوو نەجم باویشكى لە باویشك گرىدايەو:

منیش كاتى بە ديار پيرى پەنھانزانەو دادەنىشتم
لە تۆ پەلەتر بووم، ھەوكەش دەمەوى زوو
سەربردى ئوم لە مل بىتەو، لى خەوم دى،
ھەليگرە بۆ شەويكىدى.

به رۆژ لهو ئاقاره به دواى گۆردا دهگه پريم،
 گۆپى ژنه كه م. به شه ویش گوى له سه ربردهى پيرى
 په نهانزان دهگرم. ئيدى ئه و ماوه ژيان له گه ل ئه بوو
 نه جمى گۆردن، ئه بوو نه جمى هه قايه تخوان به
 سه رده به م. به رۆژ زۆر رقم ليه تى، زۆر جار
 ديه سه رم سه رى هه لكيشم. به لام شه وان نا،
 كتىبيكه به من بيت سه رى له سه ر هه لئه گرم.
 كتىبيكى سه يره، شه و هه يه هه زده كه م زوو بگه مه
 دوا لاپه ره و ئيدى بيخه مه قوژبنكه وه، شه ویش
 هه يه به من بيت بنى نه يه، دريژبيت وه، له
 هه زارويه ك شه وه دريژتر، له ته مه نى ديكتاتور
 دريژتر. ئه بوو نه جم بۆ من پياويكه له و چه شنه.

+ به من بلئ، مه به ستان له دزینی تهرمه كه چى
 بوو؟

- تۆ، ده لئى شت له بير ده كه يت! وهك گوتم بۆ
 بزر كردنى شوينه وارى پيرى په نهانزان.

+ خه ونه كه ي ئه بوو عه لا ده لئى؟

- ئا، ئەو نەبوو؟ ئەو شەوئە دەبوو بىبەنە
گۆرستان، ئەبوو ئەلا لە سەرخەوشكاندېنېك، دوو
ئەستېرە دېتېبوو. ھاتبۇنە سەر گۆرەكەى و
خەلك دەورىان دابوو.

وايە، ئەبوو نەجم چەندان جار سەرھاتى دزىنى
تەرمەكەى بۆم گىزاوئەتەو. بەلام لەبەرئەوئەى خۆم
كەسىكى گومانائویم و ئەو پىاوش سەردەمىك
قامچىوئەشېن بوو و گۆرې ژنەكەشمى دزىو، بە
ئاسانى باوئەپناھىئەم. جگە لەوئەش شتى تازەم
بىردەچىتەو. لە ناو كۆمەلئەى ھوشتراووك شانى
ئەبوو نەجم رادەتەكېنم و دەپرسەم:

+ دەزانى ئەو گىادېكە ناوى چىە؟

- نا...

+ ھوشتراووك واتە ئالىكى ھوشتەر.

پىكەنى و گوتى:

- كەواتە ئىوئەش پىشتەر ھوشتەرتان ھەبوو.

+ نەخىر، بەلام ئالىكى ھوشتەرتان ھەبوو، ھەر
كاتى ھوشتەر لەو بىابانە لىئە قەومابىت و پەناى بۆ
ئىرە ھىناىبىت، نەمانھىشتوئە بە برسېتى بىمىنىتەو.

- به لām وهک من تینگه یشـتـبـم، حووشـتر له
لیقه وماندا هەرگیز پهنای بۆ ئیره نه هیناوه. کۆچی
حووشتر له هیزه وه بووه، دهزانی خووش نیه تۆ من
به حووشتر بچووینی، یان حووشتر به من
بچووینی، تۆ رازی من به هیسترت بچووینم؟!
ئاره‌لی به سته‌زمان بۆچی ده‌که‌یته هیمای منیکی
قامچیوه‌شینی گۆردز؟

هه‌سته‌ده‌که‌م، گیلانه به ناوکه‌وتووم، به لām به‌سه‌ر
خۆم ناهینم. توندتر شانی راده‌ته‌کینم و ده‌پرسـم:

تۆ چۆن ته‌رمی ژنه‌که‌ی منت له هی ئه‌و
جیانه‌کرده‌وه؟

سه‌ر باده‌دا و ده‌لی:

به‌و شه‌وه له ناو کفنی به چی لیکیان
جودابکه‌مه‌وه؟

نابیت نه‌یبینمه‌وه، هه‌فت ساڵه له چاوه‌پێی
هاتنه‌وه‌ی ژنه‌که‌مم. ئای ئه‌بوو نه‌جم ئه‌گه‌ر لیت
خووش بم، گوناھم ده‌گاتن. ئه‌گه‌ر دۆزه‌خیک هه‌بیت
خودا بۆ گوناھکارانی هه‌لکړدبیت، له سه‌ر ئه‌و
لیخۆشبوونه پیلیم ده‌گریت و هه‌لمده‌داته ناویه‌وه.
مه‌گه‌ر ژنه‌که‌م ده‌نا که‌س به ده‌نگ و هاوارمه‌وه

ناین، ئەبوو نەجم خوات بە قوربانى سەربردهى
پىرى پەنھانزان بکات، دەنا دەمزانی دەتتیرمه کوئ.

+ گۆرەكەتان بە شۆفەل لىدا؟!

- وەك گوتم، شۆفەلەكە چەند دەویك زەوى
هەلقەند و هەلماندایە ناوى و زەویەكەمان تەخت و
لووس كردهوه. چەند رۆژكیش پاسەوانمان لەوى
دانا، نەوەك كەسێك، شوانێك جێیەكە ببینی و
گومانی شتى بکات.

ئەبوو نەجم دەلى:

درەنگ داھات، نەچینەوہ؟!

وايە، رۆژ لە سەر ئاوابوونە، تا دەگەینەوہ سەر
جادە، تاريك دادى، ئەستىترە هەلدى.
نەگەيشتووینەتەوہ كن تپومبیل، هەستەكەم ئەبوو
نەجم خۆى دوا دەخات، وەك بلىنى نیازى شتىكى
هەبیت، نازانم بۆچى ئەو بیرەم بە مێشكدا دیت،
ئاخر ئەو پیاوہ وەك تىبگەم ئەوہى بىرى
لینەكاتەوہ ئەوہیە.

منیش پزڤدینەكەم توندەكەمەوہ و جىى
دەمانچەكەم دەگۆرم، بەوہ ویستم بەبیریبەنیمەوہ،

دەمانچەم لایە. کەمێکیتر دەپۆین. لە رویشتن
وەستا. دەبینم هەردوو دەستی کەمیک بەرزکردووە،
روژ ئاوابوو دەموچاوی جوان دیار نیە، بەلام
هەستدەکەم لەبەر خۆیەو شتیک دەخوین،
تیناگەم:

چیه، چیتە؟

پرسیارەکەم چەندبارە دەکەمەو، وەرماناداتەو.
توند شانی رادەتەکیتم، رادەچلەکیتم و بە دەنگیک
هەر ئەو تە دەبیستم:

- هات، گەیشتم، نیشتم...

+ چ نیشتم؟ تۆ تیکچووی!

روو و جاده رادهکات، دەکەومە دووی،
دەووستی و ئاوردەداتەو، بە دەنگیکی کەمیک
بەرزتر:

ئەها، دوو چاو، لە چاوی پیری پەنھانزان دەچن،
گەیشتن. نا، چاو نین، دوو ئەستیرەن، نیشتن،
ئەو تەن، لە پشتن، ئاوردەو، چۆن هەلدەپەن...

هیندەو نەماوو، باوەربکەم، ئاورمداوە. نە
ئەستیرە هەیه و نە هیچ.

+ کابرا، تۆ شیت بووی؟ له چی ترساوی؟

- چۆن نایانبینی؟! جوان تهماشاکه، رووناکییان وهخته چاوم کویر بکهن.

ئهبوو نهجم توند چاوی خۆی دهگریت، خۆ ههڵدهداته ناو ترومبیل. کۆنه زیندانی له سههر سووکانهوه داوام لێدهکات که سوواربم و بهپێکهوین. لهو ساته ئاوینهیهکی خپ له شیوهی مانگ، نا، مانگ بوو له شیوهی ئاوینه وهک بلیی له ئاسمانهوه دابهزی. تهماشادهکه، چاوی ژنهکهی خۆم تیدا دیت. ئهوهتا له پشتم راوهستاوه، ئهو ئیوارهیه هینده و تهواو.

نا، هینده و تهواو نا، کاتی به زۆر رامکیشایته ناو ترومبیل. مانگه ئاوینهکهت لهگهڵ خۆت هینا. ئهبوو نهجمیش به ئهستیرهوه، تۆ به شیوهیهک دهستت راگرتبوو، به شیوهیهک تهماشادهکرد و دهتواند، من لهوه بوو باوهپهینم. نا، باوهپهینا، ئاوینهیهکت له دهسته و ژنهکهت له ناویهتی و قسهی دهگهڵ دهکهیت. من زۆر جار له سههر سووکانهوه سههرم لاردهکردهوه تا رووی ئاوینهکهی دهستت ببینم.

به لّام تَوّ به شِئوه يه ک راتگرتبوو، نه مده دی.
 ته ماشای نه ینۆکه که ی سهریم ده کرد، به لکو له وئوه
 ببینم، نه بوو، له وئوه ئه بوو نه جمه و که وتۆته
 تاریکيه وه، تَوّ به دهنگی بهرز قسه ت له گه ل ده کرد.
 پرسایاری رفاندنه که ت لئی ده کرد. پتده چوو ئه ویش
 وه لامبداته وه، به لّام دهنگی نه ده گه یشته گوئی من. تَوّ
 لیت ده پرسى:

ئهو پیاوه بوو تَوّی دزی؟ ده ی وازی لیتیه نه.
 تۆبه ی کردووه. جیّت سهره پۆ نه بوو؟ به سهر
 زگت نه که وتن؟ نه یانزانی، گهردنیان ئازادکه. به من
 بلّی ئه دی منداله که؟ کئ بۆی هینایه وه؟

له نه ینۆکه که وه ئه بوو نه جمی ناو تاریکی پتده چی
 چاوی نوو قاندیّت، به شِئوه يه ک ده ست
 راده وه شینئ وهک ئه وه ی شتیک له خۆی پاسبکات.
 ئه ستیره ی پاسده کرد. دهنگی ئه و نزم بوو، له ناو
 دهنگی تَوّ بزر بوو بوو. جاروبار وشه ی ئه ستیره م
 ده بیست، یان که رتیک له وشه که.

ئهو ئیواره یه تا گه یشتینه وه مالئ، که وتبوومه ناو
 شیتان. یه کیان به ئاوینه و ئه وی دی به ئه ستیره ی
 گرتبوو. ئهو ئیواره یه، له ئیوه وه شتیک له شیتایه تیم
 گرته وه. باوه رمهینا شیتایه تیش ده گوازیته وه. من

مانگه که ی دهستی تۆم دیت که له شیوهی
ئاوینه یه کی خر له پیش خو راتگرتبوو. له
جامه که شه وه دهمدیت ئه ستیره له ئاسمانه وه
بهرده بوونه وه و له پشته وه له سهر کوشین له
ته نیشته ئه بوو نه جم ده نیشته وه.

ئه و ئیواره یه ئیستاش نازانم چۆن و به کویدا
گه یشتینه وه شار و مالێ. خو کاتی چه کداری
بازگه که هاته پیشی و پرسى:

هیچت له سندووقی بارنه کردووه؟

به دنیاییه وه گوتم:

به لێ، مانگیك و چه ند ئه ستیره یه ک.

پێده چوو به سهرخۆشم تیگه یشتی، بۆیه گنچه لێ
پیمنه کرد و رییدام. ئیدی چیدی له گه لتان نایه مه
ئاقارێ. به قسه م ده که یته، واز له و گه رانه بینه، ده نا
به ته وای به ئاقار ده که ویت و له ده سته ده چیت.

+ تکه ده که م، ئه و ئیواره یه له بیرى خو ت ببه وه.
ئه و ئیواره یه تۆمان له گه ل نه بوو یته، نه هیچت
بیست، نه هیچت دیت.

- وا ده که م.

مانگی ئاویڻهیی له ئەبوو نەجمیش دەشێرمەو و
 ناهێلم بەو دابەزینە بزانی. دەچمە دیار ئاویڻە
 خەرەکەیی چاوەی خەوتن. ئەو ئاویڻەیی پێش
 گواستەو، لە کاتی مالدانان ئەستێرە دەستی لە
 سەر دانا و کڕیمان. من بزمەرەکەم کوتا و ئەو
 پێوێ کرد. کێشەیی بلند و نەوی داکوتانمان نەبوو،
 چوونکی لە بەژن هەر دوو پەنجەیهک کورتی
 دەهینا. کەم دێمە ئەو ھۆدەیه. بۆ سڕینەو و تۆز
 لێتەکاندن نەبی سەری پێداناگرم. چاوم بەراییی
 نادات.

دوای ئەو ئێوارەیی مانگ لە ئاقاری بۆم
 دابەزیبوو، کردبوومە ئاویڻە و لەگەڵ خۆم
 هینابوومە ناو ترومیلتی. ئاویڻەکەیی مایێش شیوێ
 مانگی گرتوو. لەو مانگەو ئەستێرەکەیی خۆم
 دەبینم. ھەمیشە لە پشتمەو رادەوستی. دەست بە
 پرچی خاویدا دادەهێنی و جاروبار چاوم
 لێدادهگری. ئاوێدەدەمەو، دەبێتە چۆلەکە و

هه‌لده‌فېږئ. ناگيرئ، ئه‌ستېره دزراوه‌که‌م ناگيرئ.
 ئای ئه‌ستېره‌ی دزراو له چ شه‌ویکی هه‌له‌مردی.
 له‌و شه‌وه نه‌با له‌ گوږه‌که‌ی خۆت ده‌مايته‌وه. منیش
 هه‌موو پېنج‌شه‌مووان به‌ گولیک، یان گولمئ
 قه‌نه‌فره‌وه ده‌هاتم. گوله‌که‌م به‌ کيله‌که‌ته‌وه ده‌کرد،
 قه‌نه‌فلېشم به‌لای سه‌رته‌وه ده‌خسته بن خۆل و
 چه‌ند دلۆپه فرميسکيکم پيدا ده‌پژاند و گوږستانم له
 بۆنيک ده‌گرت مه‌گه‌ر له‌ خه‌ونه‌که بـۆنی وا
 به‌هه‌شتی پڙا بـیت. خه‌ونه‌که وا بوو، له‌ سيیهم
 شه‌وی دواکوچی خۆت و گوږه‌که‌ت، من خه‌وینکی
 وام دیت. له‌و خه‌ونه له‌ ئاسمانئ تۆم دیت. له‌ سه‌ر
 بالئ دوو حاجی له‌قله‌ق راکشابووی. هاتن هاتن، به
 نه‌رمی له‌ سه‌ر گوږه هه‌ل‌دراوه‌که‌ت نيشتنه‌وه. له
 ده‌می خۆل پيداکردنئ، له‌ شه‌قه‌ی بالئ حاجی
 له‌قله‌قان به‌ئاگاهاتم‌وه.

ده‌تبېنمه‌وه، ژنه‌که‌م، ده‌تبېنمه‌وه. ئه‌و ده‌شت و
 ده‌رهم هه‌مووی به‌ نینۆک هه‌لکه‌ندبیت، ده‌تبېنمه‌وه.
 ده‌تناسمه‌وه، به‌ پرچ ده‌تناسمه‌وه. به‌ هيسکي
 چه‌نه‌گه و پاڙنه‌ی پیت ده‌تناسمه‌وه. له‌ هی که‌س
 نه‌ده‌چوون. ئه‌گه‌ر له‌ په‌نجه‌یان نه‌کردبیه‌وه، به
 ئه‌نگوستيله‌که‌ت ده‌تناسمه‌وه. خو هه‌ریم له

تەرمشۆر وەرگرت، لە پەنجەت نەکاتەو. سویتندم دا
لێنەکاتەو. سویتندیخوارد ھەر بە پەنجەتەو. یە.

+ تۆ بە من بلی، کاتی بردتەن ئەنگوستیلەکە ی بە
پەنجەو بوو؟!

- ئەگەر لە پەنجە ی بووبیت، پێتەو ماو.

+ لە پەنجە ی بوو، چۆن تۆ نەتیبینی؟!

- سەربردە ی ھەلدانەو ی گۆرەکە و بردنی
تەرمەکە بەو شیوێە بوو کە بۆم گیرایەو. وا
دیارە ھێشتا... تۆ پتووستە خۆت کۆبکەیتەو. لە
خەون و خەیاڵ وەرە دەری. وا بروات، سالتیک قسە
بکەن، شاریک نەوار پربکەیتەو، ناگەینە ھیچ. قسە
بەلاریدا دەبروات. دەلییمەو: ئەو بێرە تەمەنە ی
ماومە بۆ دیتنەو ی گۆرە تەختەکە ی ژنەکە ی تۆ ی
تەرخاندەکەم، بەلام ھەیف، کەسێک نە سۆراخیکی
پیری پەنھانزان و نەوارەکان بکات.

تۆ راست دەلێیت، من لە داخی ئەستێرە ی دزرا
زۆر پەرتم. مەگەر بە ئاگر خۆم خربکەمەو. تۆ
راست دەکەیت، کەس نە سۆراخی دەنگی پیری
پەنھانزان و خۆی بکات. تۆ میرغەزەبی ھەینی و
ھەقايەتخوانی ھەوکە ھەرچی دەلیلی دوورنە

راست بىت، تۆ چەند مكوپى له سەرئەوہى ئەو
شەوہ لەو كۆلانە كورتهوہ تەنھا يەك دارەبازە
خرايە سەر ترومبيل و بەرەو گۆرستانى گەورە
كەوتە رى. من دەلەيم بىرەكەوہ، رەنگە دوو دارەبازە
بەپىكەوتىن بەرەو گۆرستانىك يان دوو گۆرستان.
بىرەكەوہ رەنگە بە ھەلە، ھەواليان گەياندەيت! چەند
لاملى تۆ، ملنادەيت و سوورى له سەر قسەى خۆت.

ئەز تا درەنگيش ھەر وا تىگەيشتبووم، گۆپى
پىرى پەنھانزان كەوتۆتە نزىك گۆپى ھەلداوہ،
گۆپى دزراوى ئەستىرەكەى من. من ھەر وا
تىگەيشتبووم، ئەو دووہ پىكەوہ، لە يەك شەو
گيانيان سەپارد و گەيشتنە گۆرستانى گەورە.
ئەستىرەى من بە سەر منداڵەوہ و ئەويش لە بن
قامچى ميرغەزەبان. بەلام پاشتر كە سەردانى سەر
گۆپى ھەلداوہى دزراوى ئەستىرەى ژنم دەكرد،
زۆر جار لە سەر گۆپى پىرى پەنھانزان چەند
ژنىكم دەدى، لە خويان دەدا و ناوى ژنىكيان دەھىتا.
من كەسم لەو ژنانە نەدەناسى، كەسيان كەسوکاری
پىرى پەنھانزان نەبوون، دەمويست پىيانلەيم:

خوشكىنە، ئىوہ لە سەر گۆپىكى ھەلەن، ئەوہ
گۆپى پىرەمىزدەكەى دراوسىنى منە.

زمانم دهگیرا و دوورده که وتمه وه. کاتی له زارانیشه وه بیستمه وه له کاتی گیاندانی چهند ئهستیره که له ئاسمانیوه دین و دهوری پیری په نهانزان ددهن و له چاوان بزری دهکن. که وتمه گومان و گوتم پنده چی پیر بهره و گورستان نه چووبیت، یان ری گورستانیکتری گرتبیت.

حیف، نه مالی په نهانزان که سیان ماوه. نه دهرودراوسی لیتره ماون، نه که سوکار شتیکی وایان له بیرماوه. من روو له کوئ بکه م و له کی پرسم، پیری په نهانزان چووه ناو داره بازه؟ ئان ئهستیره بوئ بوونه دهسته بهره و هه لیانگرت و بردیان و کردیان ئهستیره؟ ده بیت له ناو ئهستیران به دوایدا بکه پیین. نه واره کانیش ئه گهر بن دهستوپین، بن خۆل و خشت نه که وتبن، له کن په ره کاخه زه کانن، له باخه لی هه والگرانن، وهک ئه وهیه له ئاسمان بن. هینانه وهی ئهستیره ساناتره له و نه وارانته..

+ تو وریای ئه و نه وارانتهی خۆت به، با دهنگی ئه بوو نه جمیش به دهردی هی په نهانزان نه چیت.

- تو راست ده لیئت.

قسەى كۆنە زىندانىيە، مەن لەسەر مە وەك چاوم
بىيانپارىزم. ئەو نەوارانە پوختەى دىرۆكى پىرى
پەنھانزانە لە زارى مىرغەزەبىكەو. ئەگەر خۆى
پەيدانەبىتەو لە نووكەو خۆى نەگىرپىتەو، لە
دەنگى ئەبوو نەجم و ئەو سى چوار كۆنە
زىندانىيەو دەچىتە ناو دىرۆك و بە زىندووتى
دەمىنپىتەو. وا چاكە لە بارەى گۆرى ئەستىرەشەو
هەندە سەر نەنيمە سەر ئەبوو نەجم و كەمترىش بە
ئاقاردا بىگىرپم. باشترە پتر گۆى بۆ رادىرم و كەمتر
قسەى پىبىرپم.

+ تۆ دوا قسەى پىرى پەنھانزانم بۆ بلىو.

- ئەوەى گۆتم ھەر ئەوەيە، دەستى خۆى
دەشكاندەو و دەيگوت:

بە زۆر رانەگەيشتم، جىى زۆريانم نەدىتەو،
ھەندەك پىيانراگەيشتم بەلام بە قسەيان نەكردم،
ھەشت نۆ دەيەكىشم لە مەرگ پەراندەو.

گيڙانه وه هر له خوی دوه شپيته وه. دواى وى
 كهس سه ربردان نه گيږيته وه. نه و پيا وه له
 نه سپسوار ييش به وينه ي قسه سوار چاكيكه
 نه بيته وه. نه وه تا سوارى نه سپه كي شينى كه ويته.
 سيروان و سيروان، بالى گرتو وه. پيى به زه ويه وه
 نه ما وه. سوار ده ستى به بزه وه و دژه زى و با پيى
 له ناو زينگى نا وه.

دهيگاتى، له دووره وه به هه وريى سه ري
 ده يناسيته وه. هه وه كورپى عه بابيه يليه كه بهر چهند
 شه ويك شه قاوى گه وري به ره و زى دهنه. ژنيك
 پيده چوو ژنى بيت، خوى پتوه شوږ كړد بو وه. ليى
 ده پاږايه وه له زى نه ده. له وبه ريش عه بابيه يلى
 باوه شى كړد بو وه. هه وه، لى بډ دنيا يى پتر دواى
 چاكو چوڼى ده پرسى:

نه ري، توى ده ليى:

ريگه ي ناسن ده چيته خاكى هه وره مانه وه؟

منم، سواری خویندهوار، بلن، له کوپوه دین؟
دهلن:

له بنی دنیاوه، له نیوان دوو زیوه دیم.

خه ونه ترسناکه که ی بؤ ده گپړته وه. دل تريواندنې
خوی بؤ باس ده کات، که سالی یه ک جار ده یبېنې و
تووشی ده بیت و به راستیش ده گه پړی. پښده لن:

عیزرائیلی تو له و بهری سیروان چاوه پړته،
نه که ی بپه پړیه وه.

کورې عه بابا یلی تغه نگه که ی له شانی ده هینننه
خواری و ده لن:

هر که سنی نیازی کوشتنی منی له سهر بیت،
پیش سیره گرتن، پپی ده خزی و به زیدا ده چی.
شی توکه، نه و رییه دوورته له خورا بری، به لام
شه و میوانی منی، برؤ مالمان تا دیمه وه.

پیری په نهانزان ئاهنکی دریر، له نه سستیره ی
کاکیشان دریرتری هه لکینشا:

گه له ک له کورپه قوزه که ی عه بابا یلی پارامه وه،
نه چی له زئ نه په پړیه وه، له ده سته ده چی. به دهردی

عیرفانه که ی ئه و ئی سائی ده چی. دنیا و عه باب به یلیم به
 گژدا کرد، تکای که سی نه گرت. له ریی گه رانه وه
 په له هه وریکی زیل هه وائی کوژرانی پیاویکی
 که ناری سیروانی هینا. له و ئی بیرمکه وته وه، له
 خه ونه کهش ئه و په له هه وره م دیتبوو. دیتبووم له
 که لیتنی دوو په له هه وره وه ئه ستیره یه ک رژا و
 شیعر له شیوه ی ورده شووشه ی رهنگا وره نگ
 به رده بوونه وه.

+ ئه بوو نه جم له باره ی عیرفانه وه چیتری
 نه گوت؟

- نا، پتده چوو به هانای ئه ویشه وه چووبی، به لام
 گوئی لینه گرتبی.

+ ئه بوو نه جم، ئه دی کیکی له مردن
 رزگار کردوو؟

- زۆر، به لام که میانم له بیهره. خوژگه
 نه واره کانمان ده دیته وه، هه ینی ده ترانی کی و کیکی
 له سه ر لیواری مه رگ گه راندۆته وه.

سه ربرده ی مه لا و مه لاکان، رهنگه له دوا نه وار
 بیت و دوا سه ربرده ی پیری په نه انزان بی. مه رگ
 گه یشتبوو ه سه ر سینگی هه ر ئه وه تا هه ناسه ی ده دا،

له سهر رژان بوو، له هه ندى جى هيند پچر پچر
گيرايه وه، چه ندى ليكمان گريدايه وه، يه كيان
نه گرته وه:

روژى پيشتر دلم تريواندى، وه كات بهر يكه وتم.
نيواره درهنگ گه يشتم، ئه سستيره ي سيوه يل به
ئاماژه يه ك رى نيشاندام، لى رييانده دا نزيكېمه وه...
مه لاکانم يه ك يه ك دى، به ژنيان له باينجان ده چوو،
سهر يان له قه ندى شه كړى... به روکى گرتم و.
رايوه شاندم، قوچېه ي كراسه كه م به دواى يه كدا
غلوربوونه وه... ئه گهر ئيزرائيلى، بلن، با بچم خو م
كوېكه مه وه... بگه يى مه لاکان مه لا ده كوژن... له وى به
ده روزه كه رم تينگه يشتن، چه ندى گوتم مه لا
مه لا... له هيكرې ئاگر له هه نيه م هه لېوو، ئه رى... چاو
ده كه مه وه، نازانم له كويم، كه س ناناسم...

چاو م گيرې، ناسيمه وه. چايه چيه كه ي ناو خه ونيم
ناسيه وه. پتده چوو ئه ویش من بناسيته وه، ئاخر له
ناو خه ونى گه له ك قسه مان پيكه وه كرد. دوورنیه،
ئو ویش خه ونى به منه وه ديتبيت. چه ندى كردم
دهنگم ده رنه هات. زمانم نه گهړا، به زمانى ئاماژه
تيمگه ياند، تينگه يشت. ئاخر له خه ونیش به و زمانه
قسه م له گه لى كردېوو. هه ر ده بيت ئو ویش

خەونەكەى دىتېت. نەمدىت بەلام گىرايانەو، مەلای
گەرەى خستە پەناى خۆى و مەلاكانىترىش ھەر
پشكەكیان فریە جیئەك. بە خۆشى خوینى تىكەلى
پيالە و چایە بوو. خوینى ئەوم بە بالى كۆترىكەو
دى. بەغدا، ئىدى يەك وشەى دى لە زارى منەو
نابىستن.

نەمانبىست، ئەو شەو پىرى حەفت گیان، نیو
گیانىكى تىدا مابوو. كەلكى زىندانى پىوئەنەما، دەبوو
بگاتەو ئەو جیئەى لىئەو ھەلگىرا.

+ ئەو سەرە كۆلانەى من تووشى بووم و
ھەلمگرتەو، ئەو شەوئەى مامانم لەبىركرد و ژن و
مندالەكەم لە سەر دانا.

- تىدەگەم، لە سۆنگەى منەو بوو، ئىدى...

+ واز لەو ەبىنە، با بزانی كەسىترى لە لىتوارى
مەرگ گىراپەو؟

كچ و كورەكەم جوان لەبىرە، لە پىرى پەنھانزان
جوانتر، بە دەنگ و رەنگەو پاراستوومن، ئەھا:

بابى كچە ھىند دەسترویشتووە، ھىند بەسامە،
حوكمەت خۆى لى لادەدا. بە فیکەى دوو سى تیرە

~~۲۰۱۴/۰۴/۰۷~~

و هۆز دەست له سینگ و چهک به شان له دهوری
مالی ریز دهبهستن. ئهوجا بزانه کوپه خۆی له چی
داوه! کچهش بو چ نهگبهتی لیدراوه! بابی به
گووپیژیش رایناگری.

دهستی یهکتر دهگرن و دینه شار و پهنا دهبهنه
مالی شیخی گهوره، کچه گوتبووی:

بابم خۆی موریدی شیخه و دهستی ئهوی
بهستراوه و له قسهی دهشناچی.

شیخ ههڕینی له بابی کچه وهگرتهبوو که نه له
زهویهوه نه له ئاسمانهوه لهو ئاشقهوماشووقه
نزیك نهبیتهوه.

ئهوجا با گوئی له پیری پهنازان راگیرین داخوا
چ دهلی:

به چاوی خۆم ئهوانم دیت له دهڕگای مالی
شیخهوه چوونه ژووری. هینده له ئیمهوه دور
نهبوو. ئهوهشم بیستبوو، ههركهسی پهنا بو ئه
ماله بیات، ئهگهه تهقهی له سهروکی دهولهتیش
کردبی پارێزراوه و له ترسی ئاگر و زهڕگ کهس
لهو ماله نزیکنابیتهوه. چوار دهوری مالی شیخ

بازنه‌ی دەر ویش و شیرە. بە رەزامەندی شیخ نەبی،
پشیلەش پینی بەودیودا ناچی.

تۆ چاودی، کونیکە بە حال ریوی پیوە دەچی. دوو
زەلامی گچکە لە دەمانچەشیان لە بەر پشتینی، بە
دوای یەکتەردا، یەکیان هەڵدەقەن و ئەوی دی
دەردەدات. لە ناو کە لاوەیەکی ئەودیوەی مالی شیخ
چەند قۆمەتە خۆلی هەڵدراوەتەو. خۆم گچکە
کردەو. هەر هیندە ی گوجیلە یەکی تازە زاوم لی
مایەو. کون و کون کە و تمە دوايان. خۆم لە خۆلی
لادەدا، برۆ برۆ، دەبی ئەو کونە بو کوی بجیت؟
ئای ئێرە دەلێی باخچە ی مالی شیخ، هەو، من لە
سەر بانی خۆمانەو زۆر جار لەو باخچە یەم
روانیو. دەیناسمەو، ئێرە حەوشە و باخچە ی مالی
شیخ. ئەها سەریک لە بن دارمیو کەو دەلێی
کوارگە هاتە دەر، بوونە دوو. ئەو تە لەو
پەنجەرە یە شەو کچە و کۆرە دیارن. ئەها کەوتنە
سێرە ی دەمانچەو، هەلاتن، فرین.

تا درەنگیش من هەر وا تیگە ی شتم ئەو ی دیتم،
تە لە قزیۆن نیشانی دا و فیلم بوو. هیندە ی لە فیلم
دەچوو لە خەون نە دەچوو. دوای خەونی چوومە
سەر بانی. چاوم لەو جێیە بری دوو سەرە کە ی

لنوه هاتنه دهري. دللم تريواندى، له دووى يهك
تريواندى. تيگه يشم ئه و دوو دلداره وا له بن
زهويه وه مردن دهيانگاتى، بهر له مردن له سهرمه
بيانگه من.

پيرى په نهانزاني هفت گيان ناوله پيكي له
نيوچه واني خوى دا، زرچه ي هات:

به زمى ئه و كونه پار ئه و دهمه، بړيک زووتر
بوو، پياوى ناو ئايه تان دهره وشايه وه،
ئاوانه بوو بوو.

ئهبوو عه لا خوى ده هات، منى به دياريه وه
به جي هشت و به ئاماژه:

ئاگات له نه واره كه بيت.

پيرى په نهانزان كه پيرى هفت گيانيشى ليدى، له
چاوپرا دياربوو خوى دى، به لام پيده چوو بيه وي
سهربرده ي ماله شينخ زوو ته واو بكات و له كوڅى
ببيته وه، له سهرى روشت:

دهرويشيكي شينخ دهناسى، ئه و دهرويشه چهند
باوه پرى به شيخه كه ي هه بوو، سى هينده به من.
تيمكرده وه و تيمگه ياند، چاوت له بن دارميوه كه

بیت. شیر له خۆت نه که یته وه. ئه و یه ک دوو شه وه
چاوت نه چیته خه و. بزانه دوو جندۆکه له هیکرا له و
بن داره دینه ده ری. ملیان پهل نه ده یت، هه رایه کی
گه وره ده نینه وه. شیخ ده به ن و ئیوه سه رگه ردان
ده مینه وه.

ده رویش ئیشکگری گرت و ئیدی ئه وه ی بوو،
بوو..

پیری په نه انزان خه و بر دیه وه، به لام نه کوژایه وه.
ئیدی دوا پنتی بو ئه و سه ربر ده یه دانا و چیدی
نه هاته وه سه ری.

وایه، سالی پیتش ئاوابوونی پیاوی ناو ئایه تان،
سه ربر ده ی کوشتنی جندۆکه، گه ره ک گه ره ک،
کۆلان کۆلان به شاردنا بلاو بوویه وه. گه ره ک گه ره ک
گوپانی تیده که وت و شیوه ی جیای وه رده گرت. له
گیرانه وه ی گه ره که لاچه په کان، دوا یوه ی ده رویش
جندۆکه ی یه که می له بن عه رده وه هاتوو ده کوژیت،
جندۆکه کی دی غار ده داته هۆده ی کوپ و کچه که،
به لام ده رویشی ته رده ست شیر ه که ی ده هاوی و
ملی جندۆکه په لده دات. له و ده مه یه ک دوو پشکه

خوینی جندۆکه یان بهرده که وئ و وهکات دهبنه دوو
 ئهستیره و وهک گوللهی گپردار ری ئاسمانی
 دهگرن و تا ئیستاش هه موو سائی له و شه وه
 به هاریه، ریک له سه ر مالی شیخ، له بلندایی چه ند
 مناره یی، دوو ئهستیره له شیوهی کوتری سپی
 هه لدین و که م زور که م ده میتنه وه. ده ندووک
 ده گه یه ننه یه کتر و ئاواده بن. که م که س ئه و
 ئهستیرانه ی دیتووه.

که س نیه له و شار ه سه ربرده ی کوشتنی جندۆکه
 و بوونه ئهستیره ی نه بیستبیت، به لام که س
 نه یزانیبوو، ئه و سه رهاته له بن سه ری پیری
 په نهانزانی ئهستیره یه.

ئەستىرەكە تا ھەلات، زۆرى پىچوو. ھەر بە ناو
 ئەستىرە بوو، لە چ ئەستىران نە دەچوو. بە سەر
 دەريا و بىابان و دەشت و چياوچۆلدا نە ھاتبوو.
 ھەك دەلەين بە ناو كەتتەبەندا ھاتوو. پەپ پەپ
 ھەلداونەتەو. دەرەوشانەو ھى لە كەتتەبەن ھەرگرتوو.
 كەتتەبەك لەوانەى سەرى پەداگرتوو قورئان بوو. لە
 دەو ئاوى نەلە پەپ پەپ تەشكى لى ھەرگرتوو.
 ئايەت ئايەتى لە زى ھەلگەشەو و بە خۆيەو
 كەردوو. لەوێو تا گەيشتەو ئىرە و لە سەر ئەو
 لادىوارەى قەلاتى نەشتەو، بە ناو كەتتەبەندا ھات.

ئەو چەند دەرە لە سەر دەرەكەيەكى دارى بە
 شەمشىرى شەمشىر لە سەر نەخشاو نەخشاو بوو. بەر
 لەو ھى دەرگاگە بە دىوارەو باربەكە و كەس
 نەزانى گەيشتە كوئ، ئەو وینەگرەى كە وینەى
 ئەستىرەى لە سەر مەچەكى كوتابوو، وینەيەكى
 گەرت و بە بەرۆكى دەرۆكەو كەرد.

مهچهك كوتراو به ئهستيره دهگل من له
 زیندانییه. لیره ناوی بۆته ئهستیره دار. هۆر هۆر
 دهگری، بۆ ئهستیره کانی دهگری. پندهچی ئاسمانه
 پر ئهستیره که ی پیهك پيش خوی گه یشتبته
 زیندانی. چاودهنی، ئهستیره دار ئاسمانیک ئهستیره ی
 کۆکردۆته وه و خستوونه تیه ئهلبوومیکه وه و
 ئهلبووم بۆته ئاسمان. ئهستیره دار دهگری و
 ئهستیره کانی دهژمیترئ. ئیمه نا، بهلام ئهستیره دار
 ئهستیره کانی خوی دهبینیت. به بهر ده میدا تیژ
 تیده په پرن و وهك گوله ستیره دهره وشینه وه.
 دهستان بۆ دهبات و ناگیرین. به ناو بانگیان دهکات.
 ئهستیره کانی وی ناوی خوش خوشیان لیه. ئه وه
 کورپی خه زالی چاو ئهستیره، ئه وه پیاوی ناو
 ئایه تان، کورپه ئالا، لاوکبیژی سه ر قه وانئ، دوا داود،
 کچه فهله، کورپی عه بابهلئ، سه رگه ردانی خه نده ی
 بایی، زۆرن زۆر، ئاسمانیک پترن. یه کیان نه بی
 ناوی خوی ئهستیره یه و به ئهستیره ناوی دینئ.
 جاروبار قه لاتیشی له گه ل ده لئ. ئهستیره دار
 ئاسمانیک ئهستیره ی به زیندانی وه رکردوه،
 هاوارد دهکات:

بۆم بگرنه وه، ئهستیره کانم بگرنه وه، ته مه نیکم له
 خپرکړنه ویان به سه ربرد.

دین، دوو سئ میرغه زه ب دین و به تیه لدان
 دهیبه ن. گویمان لییه، تیکه ل به زرچه ی قامچی و
 زلله یه، ((ئەستیره کانم ئەستیره کانم...)) به رزده بیته وه
 و نابریته وه. کوتکوتی دهکهن و دهیهینه وه. دهوری
 دهدهین. به ههوا برینی بو تیماردهکهن. ههیه
 یاسینی له سهر دهخوینی. ههیه به دهنگی نزم ئە ی
 شه هیدانی بو دهلی. ئەستیره دار چاوده کاته وه،
 چاوده گیرئ، به دواي ئەستیره کانیدا دهگه پئ. به
 ئاژه ی سهری په نجه پرا دیاره دهیانینیته وه.
 ئەستیره راگردوه کان وه زمانی دههینه وه:

بیانگر نه وه، رویشتن.

ئەستیره کانی ئەستیره دار ناگیرینه وه.
 ئەستیره داریش وهک مندا ل گرناگه ی داگرتووه و
 دهگریئ و ئەستیره کانی دهوینه وه. روژ نیه جاری
 دوو خوئی به دارکاریکردن نه دا. وازناهیئ و
 ناهیتی. بهر له وهی له سهر رانی من چاو و زاری
 داخات و بیبه ن و ئەستیره کان بکوژینه وه،
 نیوه شه ویک شتیک له سهربرده ی ئەستیره کانی
 گیرپایه وه:

یه کهم ئەستیره ی من کوپه که ی غه زالی چاو
 ئەستیره یه. ئەوهی به هه لاتنی وی، عه جه م چاوی

خۆيان دەگرت. لىرە، لە بن شار، روو لە چيا پشت
 لە شار، لە سەر ئەسپىنكى بالدار كە زىنەكەى لە
 كەرتكە مانگ دەچوو، وىنەى گىراو. وىنەكەم لە
 مالا قەلاتىيەك دەستكەوت. لەو ئەستىرەيەى كە لە
 پەرەشووتەو هات، بە هەلە لەو دىوى زى كەوتە
 سەر زەوى. ناويان لەو ئەستىرە نا كۆرە ئالا،
 ئەوەى هيتلەر خستىە ناو پەرەشووتى. وىنەى كۆرە
 ئالا دواى ئەو دەمەيە كە لە بەغدايى خرابوو
 بىرىكى قوول. لەو بىرەى يووسفى كەوتى قوولتر و
 تارىكتر، شەمشەمەكۆرە دەورىان داو دەميان
 پىوہناو و تيشك تيشك مشتىان، چۆرپريان كرد.
 ئەوە بوو ناردىانەو ئىرە و شىتانه بە دەورى
 قەلاتىدا دەسووراپاىو. وىنەكە ھى سەر كۆسپەى
 دەرگای دىوى ئەستىرەى سىوہيلە. دوا ئەستىرەى
 ئاسمانى من پىاوى ناو ئايەتانه. ئەوەى خۆى لە
 زى نىلش ھەلكىشابوو، ئەوہيانم بە دەستى خۆم
 گرت و لە سۆنگەى ئەويشەو بە ئەستىرەو
 كەوتە ئىرە.

+ مەبەستى ئەستىردەردار...؟

- له گوینه، ئهستیرهکان تیکه‌لن، ده‌لئی کاکیشانن،
من سه‌رده‌ریان لیده‌رناکه‌م، قه‌لاتیش ئه‌ستیره‌ی
زۆره.

کورپه‌ زیندانی ئاشنای ئه‌ستیره‌دار، نه‌ ئه‌بوو
نه‌جم ده‌ناسی نه‌ پیری په‌نه‌انزان. ئه‌بوو نه‌جمیش
شتیک له‌ باره‌ی ئه‌و کورپه‌وه‌ نازانی.
ئه‌ستیره‌داریشی بیرناکه‌وێته‌وه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی پێی به‌
زیندانه‌که‌ی ئه‌و نه‌که‌وتبێت، که‌چی هاو‌زیندانیانی
باشی ده‌ناسنه‌وه‌. به‌ گۆریه‌ برینی یه‌کتریان
پێچاوه‌ته‌وه‌، پێکه‌وه‌ له‌ سه‌ر بێرۆکه‌ شیویان
خواردوه‌، له‌ ناو پێلاوی لاستیق ئاویان
خواردۆته‌وه‌. ئه‌بوو نه‌جم له‌ کورپی له‌ کن
ئه‌ستیره‌داره‌وه‌ هاتوو هه‌ندێ شتی بیرکه‌وته‌وه‌:

وايه، من به‌ ده‌ستی خۆم له‌ بنه‌ پێلاوی، به‌ زۆری
زۆرداره‌کی ئاوم ده‌رخواردی زۆر که‌س داوه‌.
شۆربای ناو ته‌نه‌که‌ی زبلم له‌ به‌ر ده‌م به‌ندیان
داناوه‌. چووزانم... دوا‌ی میوانداری پیری لاوک، تو
بلی پیری په‌نه‌انزان، له‌ که‌لێنی شیشی په‌نجه‌رانه‌وه‌
ئه‌ستیره‌ چاویان لیم زه‌قکردۆته‌وه‌ و تا هۆده‌که‌ی

ئەبوو عەلا بە گورگە لۆقە ھەلاتووم و بەسەر خۆم
نەھیناوە.

دوايوەى قامچى پىرى پەنھانزانى ھىنايە گۆ و
دەستمان بە تۆمارکردنى پاكانەكەى كرد. بە دروداو
كوپە ئالای گىڤرايەو، چۆن لە پەرى رەنگالە و بڑى
ئەسپەكى كەوئىت و لە سەر ئەو مادەيەى كە
دەيانگوت لە دايكى زەردەشتەو ماوەتەو و
دەستاودەست ھاتووە. ئالايەكى نەخشاند، ئالايەك
لە ئالای چ ولاتان نەدەچوو.

كوپە ئالا، ئالا ھەلیدەگرت، خۆى دابوو دەستی
با، ئەستىرە و ئەستىرەى دەکرد. دەبوو لە ھەر
ئەستىرەيەكەو تیشكى لە ئالا بنەخشىن.
نەخشاندی و لە ئاسمان ماندوو بوو. زەويى
بىركەوتەو، دەمىك بوو لىى دووركەوتبوو، رىى
زەويى پىنەدەزانىو، خۆى دەخىلى فرۆكەيەكى
ھىتلەر كرد، فرۆكە پرسى:

بلى، لە كوئى دادەبەزىت؟

كوپە ئالا گۆتبووى:

رۆژھەلاتى قەلاتى.

کورپه له ناو فرۆکه خهوت، له ناو په پره شووتی
 به ئاگاهاته وه. له جییه ک خوی دیته وه، نیشته وه،
 جیی نیشته وه نه بوو. ئه و جییه ی زهوی، له و
 دۆخه ی هه وکه بۆ هه لکردنی ئالا ده ستنادات. بای
 شه کانه وه له هیچ لاه هه لئاکات. پیری په نهانزان له
 باره ی خه ونه که ی خوی و کورپه ئالا ئه وه ای گو:

له خه ونی ناسیمه وه. به رله وه ی بکه ویته ری، ری
 ئه سته مبولی بگری، ئه من دیتبووم. له کن عه لی
 فله یح به دیار قه وانی لاوکیژه وه دیتبووم. له کوپی
 گه رمی دوا داودیش دیتبووم. ئه و ساله ی چووم به
 هانای کورپه که ی غه زالی چاوئه ستیزه وه ش له کن
 ئاوی میری رووم لینا و دهستی به روومه وه نه نا.
 ناسیمه وه، کورپه ئالایه، ئه و کورپه ی ئالای برده سه ر
 ئه ستیزان. دیتم به ئاسمانه وه دیتم. دوو هه لۆ
 هه لیانگرتبوو. به ئاسمانیان ئیخستبوو. هه ر
 ده ستیکی به پیی هه لۆیه که وه بوو. پیی ده تگوت
 کلکی ئه سپن دین و ده چن. بۆینباخه که ی که با
 هه لیدابوو سه ر شانی له بژی ئه سپ ده چوو. دیتم،
 هه لۆکان له ئاسمانی که وتنه شه ری ئیکتره وه.
 دهن دووکی وایان له ئیکتر دها، پشکه گوشتیان به
 زاریه وه بوو. به لام خوینیش نه ده هات. خوژی
 ئاسمان خوینی لیده چۆرایه وه. خو خه ونه که به تال

دهبوو! شەپە دەندووک گەيشته دەستی ئەلەمانیش.
 دەندووکى وایان لیدەدا، نینۆکی کون دەکرد.
 سەیربوو، لە پەنجەى ئەویش خوین نەدەهات. لەپەر
 هەلۆکان ئاشتبوونەوه. لە ئاشتبوونەوهدا،
 ئاشتبوونەوهیەک کەس باوەپى نەدەکرد پیش کەمى
 ئەوانە دۆژمنى بابە کوشتهى یەکتربوونە. لە
 ئاشتبوونەوهدا نیشتنەوه. لە نیشتنەوهدا کۆرە ئالا
 کەوتە ناو ئاگرئ. لە ناو ئاگرئ سئ کەسیدیشى
 لەگەل بوو. ئەوهبوو، بە رووتوقوتى هەلاتن و
 خۆیان گەيانده رۆژەلاتى شار. لەوئ من دەبوو
 بگەمى، گەيشتمى. لە خەونەکە کەسێک دەنگى زۆر
 لە دەنگى خداوەند دەچوو، من پیشتر قسەم دەگەل
 خداوەند کردبوو، گوئى:

هیزە، بیگەيى، نەکا، خۆی رادەستبکا.

من دەبوو زووتر بگەمى، پیش نیشتنەوه بگەمى.
 بەلام دەنگم نەگەيشته ئاسمانى، تا بلیمە شوفیرە
 ئەلەمانیەکە، نەکەى، کۆرە نەکەى، ئیرە جیى
 دابەزینی ئەستیرە نیە. نەگەيشتى، دەنگم نەگەيشتى.
 ئى، ئەوه ئیستا گەيشتمى، لە بن سیبەرى کۆمەلێک
 داربى دەو کاریزى گەيشتمى. خەون و دلتریواندن
 خۆم بۆی گێرایەوه و گوتم:

خۆت رادهستكهى، به ئالاوه له ناو ئاونى
كوتكوت دهكهن.

گريا، مينا مندالى داکۆنى، مينا منداله قهلاتى گريا
و گۆتى:

من به لاگيرم، نابى خهلك ببه به لاگيرى من.

ئهو خواگيره به قسهى نه کردم. كه له پچهى
ئینگليزيان کرده دهستى. شيرى عاره بيان خسته
سه ر ملى. هه لياندايه كونه ره شهى به غدائى.
له ويشه وه له ئالا و تيشك رووتيان کرده وه و
ناردiane وه قهلاتى.

ئەو ئەستىزەيەى لە سەرۋەندى رژانى خۆى،
 چەند كەسىكى ناردە زىندانى. يەك بوو پىرى
 پەنھانزان و يەك بوو ئەستىزەدار و يەك... ئەو
 ئەستىزەيە، لە ناویش لە ئەستىزەكانى دى ناچى.
 ۋەك ئەوان ناوى مەۋقى لە خۆى نەناۋە. لە چ
 ئەستىزان ناچى، جۋايەزە، كەس نازانى چەند
 چوكلەيە و تىشكى چەند ئەستىزەى تىدا
 دەدرەوشىتەۋە. بۆيە ھەر دىرىكى سەربردەى وى
 لە كەسنى كەسنى. كەس نىيە ئەو ئەستىزەى دىتىنى و لە
 بارەيەۋە قسەيەكى نەبى، نە پىرى پەنھانزان و نە
 ئەبوو نەجم و نە كەس ناكارن تىشكەكانى
 نىشانىدەنەۋە. ئەبوو نەجم لە ئەبوو عەلاى
 دەگىرپىتەۋە كە بە دىتىنى وىنەكەى سامگرتوۋ بوو
 و چاۋى خۆى گرتوۋە.

پەرە كاخەزىكى لەپىشم دانا:

+ ئەو پیاوھ نانا سیت؟

- گەورەم، ئەگەر ئەو ەبیت کە بە دیـار
قەلاتەو ەیه، لە نزیکەو ە دەیناسم.

+ ەو ە، ویتەیهکی تازە و روونی ئەوم گەرەکە.

ئاسانە، ئاشنایە، کەم شەو ەیه نەییینم. بەلام لەو
دوورەو ە چۆن ویتەیهکی بگرم، وا روون و گەش
دەرچئ. سەر لە ئیوارەیهک ئاسمان چەند پەلە
هەورئکی تەنک لە شێو ە دوو کەلی سپی پێو ەبوو،
دەرکەوت، وەکات سئ چوار ویتەمان گرت، لە
ویتەیهکیان کە زۆر لە نزیکەو ە بوو، حاجی لەقلەقی
سەر منارەکەش دەرچوو بوو. ئاماژەم دا ویتەگرەکە
ویتەیهک تەن رووی ئەو دەرچئ.

لە دەمی مالاوایی گوتم:

رۆژ دواي رۆژ درەوشاو ەتر بیت.

بزهیهکی هاتئ و گوتئ:

دلم دەلئ دەمی رژانم هاتو ە.

ئەو وینەيەم دایە ئەبوو عەلا، لە سەر مێزەکەي
دانا و سام گرتی و چاوی خۆی گرت و دەستی بە
ورپنە کرد:

ئەو هەموو تیشکە! چیه، پرچی چی گرتوو؟
دەلێی ورده ئەستێره خۆیان پێوه هەلواسیوه.

وهک ئەوهی سێ چوار کهسێ دەوریان دابیت،
کهوته دەستراوهشانندن و خۆ راپسکاندن.
تینەگەیشتم چ باسه، به تهنیا جیمهیشتم و چوومه
هۆدهکهیدی. لهگهڵ خۆم کهوتمه ورتهورت، باشه
ئەو وینەيه بۆ وای لهو پیاوه کرد! ئەوه کتیه؟ وا
ترسناکه! ئەبوو عەلا هیچی نهگۆت.

ئێوارهي دواتر هەردوو ئەستێره، پیاوی ناو
ئایهتان و پیری پهنانزانم دیت، شان بهشانی ئیکدی
دهپۆیشن. به چاویکی دی روانیمه ناو ئایهتان،
بهلام هیندهی سهردههرزیهک گومانم له هی
پهنانزان نهکرد.

روژی پاشتری به دواي مهلاکانیدا نارد.

سهلامی چه پم دایه وه. ئه فهندیه ک له سهر سهرم
راوه ستابوو، پیده چوو له پشته من نویژی
دابه ستبی. به زمانی قورئان گۆتی:

له گه لمان وهره، که می کارمان پیته.

له بن چاکه ته که شیوه، دهسکی ده مانچه که ی
پیشانمدا. بوونه دوو سی که س، بی بی نه و بهرده
به گه لیان که وتم. چه ندی سهرم هینا و برد، شتی کم له
خۆم شکه نه برد. له چ گوتاری، له چ دانیشتنی
پلاریک، شتی کم له سه روک نه گرتوو. نه له من
فرزه یه ک نه له وان ورته یه ک، باژو. کاتی له سهر
پینلکه کانی سهره خۆم دیته وه، ئاهی کم به بهردا گه را.
ئوخه یش، خۆ نه یانبردمه (ئه من)، له وئ تووشی پینج
شه ش مه لا بووم. دوور و نزیک ده مناسین.
تینگه یستم شتی کم نه کردوو، به لام ده یانه وئ شتی کم
بکه م.

به ریز دانیشتووین، مه لایه ک به زمانی قورئان
دهدوئ. ناوه ناوه ش ئایه تی ک و فه رمووده یه ک و
گوته یه کی سه روکی پیندا ده کات. تینینیم کرد له
گۆته وه ی گۆته کانی سه روک هه له ناکات. به لام له
ئایه ت و فه رموودان هه له ی وا ده کات، فه قیی
ته مبه ل نایکات. یه ک دوو جار ویستم هه لده می و

بۆي راست بكمهوه، خۆم كړكرد. مهلاي سهر
ميزي زوري ريسا. له پړ كتيبيكي دهز هيتا. من
كتيبيكه نا، خاوهني كتيبيكه م ناسيهوه، گوتي:

له و كتيبي سوكايتي به ئيوه، به ئيمه، به
خوشهويستي خواو و موسلمانان كراوه. ئيوه چهند
كهستان خويندووتتانهوه؟

كهس دهستي هله نهبړي و ورته ي ليوه نه هات،
مه لا كهوته سهركونه كردنمان:

ئيوه، نه وه كاني سولتان موزه فهر، نه و سولتانه ي
محه مه ده لموسته فاي له دزين، له فهراموش كردني
روژي هاتنه دنياي رزگار كرد. چو ن ده بيت ئاگاتان له
گومرايه ك نه بي كه له بن پيلتانه وه قيتده بيته وه و
به گز ئيوه و په يامبه ردا ديتنه وه، شاره كه تان ده كاته
تاريكستان!

ههندي رسته ي ناو كتيبيكه ي به زماني خوي
بو مان خوينده وه. نه و جا پرسى، يه ك يه ك ليما ني
پرسى:

تو ده ليى چي، چي بكه ين باشه؟

هر كي راستبو وه گوتي:

ئەو دە داخوا چ عارەقخۆرىكە، چ شوغىيىكە! لە
سەرى ناچى. چ لە سبەينى زووتر نىيە، لىنى لە
هەلادەدەم، دەيكەمە سۆدرەى دنياين.

نۆرەى وەلام گەيشتە من، گۆتم:

من تا كتيبه كە نه خوینمەو، چ نالیم.

زارى هەلینا، قسەم برى گۆتم:

مامۆستا، ئەگەر ریمبەدى، تۆ لە هەندەك ئایەت و
فەرمودان هەلەت كرد.

بزهیهكى هاتى و گۆتى:

ئەدى نالین، مەلاش هەلەدەكات! دەى باشە، تۆ
كتیبه كە بخوینەو، ئەوجا لە بارهیهو قسەى خۆت
بكه و خەلك لەو گومرايه ئاگاداربكهو.

سەر و دانەى داینى و بەرپیکردین.

خویندمەو، پەرپەر گەپام، نازانم نه لە
خۆشهویستى خواو نه كەى بوو، نه لە رقى مەلاكەى
ناو سەرا، لاپەرەیه كم نه دیتەو سووكایەتى بیت بە
من و خۆشهویستى خودا.

ئىۋارەى دواتر پياۋى ناو ئايەتەنم لە رىى خۆى
لەو جىيەى دەيانگوت، ھەموو ئىۋاران لىرەو
ھەلدەيت، ھەلات و دىتم. ھەند رووناك بوو، چاوم بە
روويدا ھەلنەدەھات. بەزمى مېزەربەسەرانى ناو
سەرەم بۆ گىرپايەو، گوتى:

ئاگادارم، زۆر تىر بۆيان تىكوشىوم.

ئىدى من لەو رۆژەو جلكى مەلايەتىم لە
مەزگەفتى بەجىھىشت و چوومەو بەر مەپان و
پياۋى ناو ئايەتەنم نەدىتەو.

+ چەند مەلافتەۋى كوشىتى پياۋى ناو
ئايەتەنەن دا؟

- زۆر نەبوون، بەلام دەنگيان دەگەيشتە
ئاسمانى.

+ ھەمويان دەناسىو؟

- نا، ھەندىكيان، ئەو ەى زوو چوۋە ھەندەرانى،
ئەو ەى گەيشتە پەرلەمانى، ئەو ەى...

مەلاى بەر مەپى ئەو ەشى گوت:

من پیشترئ له کهلینی گهلهک ئایهت و
 فهرموودان تاریکیم ده دیت. تاریکیهک به چ کتیبان
 رووناھی تینه ده کهوت. په نام بۆ پیاوی ناو ئایهتان
 برد، کهلینه کانم لی بوونه چراخان.

له ری می مه لای مزگهفتی ریزی یانه که ئاگاداری
 خربوونه وهی مه لایانی ناو سه را بووم. دیتم، سه ر
 له سبیانی دیتم به قادر مه کانداه سه ر ده کهوت، پیش
 بانگدانی نیوه پۆش به ریکه کهوت دیتم له پیش
 ده رگای مالی خویان دایانه زانده. شین و مۆر
 هه لکه رابوو. تو بللی شتیکیان لیکرد بیت! من جگه له
 پرسه بۆ پیشاویش پیتم نه خستۆته هه وشه ی چ
 مزگهفتی، به لام ئه و رۆژه بۆ پیکه و تن چووم.
 بانگدانه کهشی تو وره یی پیوه دیار بوو. دوا ی نویژی،
 مه لا گو تی:

دوو سنی قسه م هه یه، هه رکه سنی هه ز له بیستنی
 دهکات، دانیشیت و نه پرواته وه.

نیوه ی پتر مانه وه. چاوم لیوو مه لا بۆ لای تاقی
 پیلاوان چوو. له وئ له بن پیلاوه کانی خوی
 تو وره گه یه کی گچکه ی هینا. له پیشه خوی دانا. به

بیزه وه زارکی کرده وه. تیلمه په پړوکیکی له بهر کی
 دهرهینا. به هیلنجه وه دهستی خسته ناو تووره گه وه.
 وهک کلکی مشکی گرتبی و ابوو. بهر له وهی زار
 هه لینی، سی چوار تفی لیکرد. زاریشی به زه ندیق
 هه لینا:

زه ندیق وا له ناومانه، بویه بهر غه زه بی خوا
 که و تووین، ته ماشاکه ن.

ته ماشاده که م کتیبه، کورپه خو ئه وه کتیبه که یه،
 ناسیمه وه. چند روژیکه خویندوومه ته وه. بهر
 له وهی بیته کتیبیش خویندبوومه وه، به دم
 قورگپاک کرده وه، به روپشتی کتیبه که ی نیشان
 ده داین. به زمانیک ده گوت خودا رایسپاردووه وا
 بل:

له شاری عوزیر پیغه مبه، له شاری سولتان
 موزه فەر، له و شاره ی هه ناسه یه کی سه لاهه دینی
 تیدا به جیما، ئه و سه لاهه دینه ی دنیای پاک کرده وه له
 خاچپه رست و گومرا و کوفر، له شاری خیر، شاری
 مزگفت و دینپه روه، له و شاره وه عاره قخوریکی
 سه رسه ری هه ستاوه، ئه ها ئه و کتیبه گلاوه ی
 نووسیوه. هه ر که سی دهستی بهری بکه وی، له
 سه ریته ی خو ی ناوه گلبکات. من که له گه ل خو م

هیناومه بۆ ئەو هیە بیناسن. دەنا سەگ و مزگەفتیان
نەگوتوو. ئەو کتێبە کتێب نیه، گووی سەگە.

کتێبەکه ی بە تیلمه پەرۆکه که وه خسته وه ناو
تووره که که. پێده چوو پیسی کتێبە که له تیلمه
پەرۆکه که وه پەرپیتته وه په نجه کانی، بۆیه به فوویک
په نجه کانی خۆی خاوی نکرده وه. تییه لچۆوه:

ئەو زەندیقە عارە قخۆرە سەر سەریه، هەستاه
به گژ پێغه مبهەر، دروودی خودای له سەر و به گژ
مه لادا چوو. قسە ی بۆمان هەلبه ستوو. بوختان،
بوختانی کردوو. دێک خودا له ناو دهوت دا پیاوی
بوختانکه ر، پیاوی زەندیقی فاسیقی مهلعوونی
مولحیدی خوانه ناسی داوینپیسی عارە قخۆر، نابیت
نا، له شاری ئیمه ناکه سیک قیتیتته وه جوین به خودا
و پێغه مبهەر و مه لا بدات.

ههسترا ده گرم، چاوده گێرم ئەو خه لکه هه ناسه یان
له خو بریوه و یه کپارچه بوونه ته گوی. به خوّم
نه وه ستام و هه لمدا یی:

مامۆستا، ئاده ی هه ندیک له و کتێبه مان بۆ
بخوینه وه، بزانی چ شه کریکی شکاندوو ه؟

مه لا مۆر هیه کی لیکردم، پاش که میک دامان گوتی:

کاکه، ئه وه تو چی ده لینی! ده ته وئ له ناو مالی
خودا، جوینت بو بخوینمه وه، جوین به خودا!

له هه موو لاوه چاوی غه زه ب که و تنه سه ر من.
ویستم بلیم مه لا تو ئه و کتیه ت نه خویند و ته وه،
بیخوینه وه. ئه گهر جوینیکت دیته وه، منیش له گه ل تو
جوینی پیده ده م، نه مکرد. تیگه یستم له مزگه فتنی
هه رچوینیک قسه ی بکه یت، دؤراویت.

مه لا دریزه ی دایی:

ئه وړو دریزه ی ناده می، با هه ینی دایی، هه ینی
ده زانم چ هیزه یه کی پیده که م. وای لیده که م له و
شاره جی نه بیته وه. ده بیت ترۆبکریت. نا، نابیت له
ده سته ره چی، پتویسته وه ک سه گ بتو پینری.
کوشتنی ئه و سه گه شووعیه ئاره قخۆره حه لاله،
هه ر که سیک بیکوژیت، ده ستی که سک ده بیت. بی
حه فتوه شتی به پیلاره وه ده چیت به هه شتی. ها،
ئه نگۆ چ ده لین، نالین ئه و سه یه ی به خودا و
پیغه مبه ر و مه لا ده وه ری، با بتو پی؟

به شیک له خه لکه که، به یه ک ده نگ:

با بتو پی، ئه و سه یه بتو پی.

یه کپی هه ستم و به دوایدا گه پام. ئیواره که ی
ریک له و جیه ی رژا، لیم هه لات. به تهنی نه بوو.
ئه ویدیم نه ناسی، به لام ئیستا ده زانم پیری په نهانزان
بووه. تیمکرده وه و چوونه سه را و فه توای
مزگه فتنیم بۆی گتپایه وه. هه ستمکرد رهنگی گۆرا،
ته وایک داما و به ئاماژه سوپاسی کردم و
به جیمه ئیشت.

ده لیمه جوگرافیاناسی دیروکنووس:

تو گویت له وتاره که ی ههینی بوو؟

ده لئ:

نا، روژی پیشتر گرتمیان و راپیچی
سه ربا زگه یان کردم.

ده لیم:

که زانی فه توای کوشتنی دراوه، بۆچی خوی
نه شارده وه؟

ده لئ:

وا تینگه م به ههندی هه لنه گرت.

ئەو سەر لە ئىۋارەيەى رووبەروو ئەستىرەكەم
 لى ھەلات، لە ناخەو تەووشى درەوشانەو ھاتم.
 پىشتىرى دووربەدوورى دىتبووم. زۆر جار دەھاتە
 سەرم وىنەيەكى بگرم، تىشك رىينەدەدا، رووم
 نەدەھات. قەردارى ئەو ئەفەندىم ئەو ئىۋارەيە
 بانگىكردم خۆى دايە پەناى تىشكى ئەو و چەند
 وىنەيەكم گرت. لەو ھەو شەرم يان ترسم لە
 تىشكەكەى شكا و وىنەيەكى گەلەك جوانم گرت.
 لەگەل وىنەكى خۆم لە تەك يەكترم دانان و
 گرتمەو، ديسان و چەند جارىك، واى لىھات، ھەر
 كى دىتبای دەيگوت:

ئەو ھە چۆن گەيشتيە تەنىشت ئەو ئەستىرەيە؟

ئەمەكە كاتى كامىراكەى گرتم و جانتاكەى
 پشكنى شتىكى لەوانە نەدیتەو ھە دوايدا دەگەپى.
 دەويست وازم لىبىنى، چاوى كەوتە سەر وىنە
 دووقۆلىكە، من و ئەستىرەكە، ھەلۆستەيەكى كرد
 و بى سى و دوو قۆلبەستى كردم و بردمى و ئەو
 بوو ئەستىرەكانى مالىشىيان ھىنايە زىندانى.

تا ئىستا لە ئەستىرەدارەو تەنى ئەو چەند
 رستەيە بەجىماو، ئەو چەند رستەيەى لە سەر
 بنەپىلاويك نەخشاندىبوو، رەوانەى دەرىزى زىندانى

کردبوو. لهو روژانه ژنه که ی له لاپه پړه ی ه و ت ی
روژنامه یه ک بلاویکړد بڼو ه.

وا دیسان له ئاقاری به دوی گۆری ئهستیره دا
 دهگه پړیــــین. ئه و که پته جوگرافیاناســــی
 دیرۆکنووسیشمان له گه له. خه ونه که ی دوی شه ویی
 ئه بوو نه جم، ئومیدی بۆم که پانده وه. ئه و پړ له گه ل
 وی چاو له جیی خه ونه که ده گێرین. ده لی:

وینه ی جیه که له هزر و چاوم روون روونه. له
 دووره وه دهیناسمه وه. جیه که که میک چالاییه،
 قومه ته خۆلیک که وتۆته نیوان دوو قووچه که به رد.
 چوار پینچ پنچکه حووشترالووک ده وریان دابوو.
 ریک له قومه ته که وه ئهستیره یه کی که زیدار هاته
 ده ری. له شیوه ی گولله ی گپدار، بی دهنگ تیشکی
 ده هاویشته. قووچه که به رده کان سووربوونه وه،
 حووشترالووکه کان هه لک پرووزان. ئهستیره
 که زیداره که له بلندی دارییل شتیک نه ویتتر ری
 شاری گرت و من که وتمه دوی.

ئه بوو نه جم ده لی:

جوان چاو بگيرن، بگه مه سهر قومه ته خو له كهى
ناو خه ونى، ئه ستيره ت بۆ ده بينمه وه.

جوگرافياناس ده لئى:

له ده رى خه ون بۆى بگه پئى.

من به خه ونه كه دلخوشم و له بلنداييش به دواى
چالايدا ده گه پئيم. له بستاييه ك سه رده كه وم.
چالاويه ك ها ته پئشم. نزيكده بمه وه، قومه ته خو لئى
ده رده كه وئى. چه ند پنچه كووشترالوو كئى ده وريان
داوه. هيشتا قووچه كه به رده كان ده رنه كه وتوون.
تيشكئى ها ته ده رئى. به كه زى ناسيمه وه
ئه ستيره كهى خو مه. ئه و ده مهى به دواى ماماندا
چووم، كه زى به و شيوه به بستبوو. هه وه، كه س
ژنى خو ى نه ناسيته وه من ده يناسمه وه. سوو كه
ئاوپي ك ده داته وه و پشتم تئيده كات و ده پوات.
بانگيده كه م، ده كه ومه دواى. ئه ها ئه ستيره به كيديش
له قومه ته كه وه ها ته ده رئى و دايه وه دواى
ئه ستيره مى من. هه وه، ده يناسمه وه، به رويشتن
ده يناسمه وه، پيرى په نه انزانه. له و ئاقاره كه وتمه
دوايان. له دوامه وه ده نگه ده نگي ك دئى. تئناگه م چ
ده لئى. گه له ك خوش ده پون نايانگه مى. پتيان به
زهويه وه نه ما. به رزبوونه وه، من له دوايان نابمه وه.

گەشتە کوئ؟

چاودەكەمەو، فریشتەیهك و دوو كەس بە
سەر مەو، جوگرافیاناسی دیرۆکنووس و
ئەبوونەجم، فریشتەكەشم ناسیەو، بە چاوی
ناسیمەو، بەلام ناویم بیرنەكەوتەو، پیشتر
دیتبووم، دەستەخوشکی ئەستیرەكە ی من بوو.

هەینی من لێرە نەبووم، بە خەمی خۆمدا
كەوتبووم. لەو سەرۆبەندە پیاوێكەم گیرا و
سەرگومکرا و نەمدیتەو.

+ پیاوێكە ی تۆش...؟

- بەلێ.

لەو دۆخە ی تێكەوتبووم هەوالی هەلدانەو و
دزرانی ئەستیرە ی هاوڕێم بیست. ئەمن یەكسەر
بیرم بۆ دكتۆرەكە چوو. نازانم بۆ تۆی گیرابۆو
یان نا؟ ئەو دەمە ی دەوروخولی دەدا و زیڕ
زیوی قەیسەری پیشاندا، بەلام جگە لە تف هیچی
لێ دەستنەكەوت. بەو هەت زانیبوو؟

- نا، ئا، شتیکی باسکرد، به لام بیرمنه ماوه چۆن
بوو.

+ با، دهزانم پتر نیگه ران ده بیت، به لام نه یلیم دلم
ده ته قی، بۆ که سم نه گیراوه ته وه:

هه ره شه شی لی کرد، به لام نه و پیتلاوی نیشاندا.
بیرمه جاریک به پیکه نینه وه گوتی:

له سه ر ده رگا راوه ستابووم، نه و دکتوره
خویری به له ناو ترپومبیله وه په ره کاخه زیکی
لولدراوی بۆم هه لدا و تیژ تینه پری. هه لمگرت هه،
خویندمه وه:

من من بم، سه رجییت له گه ل ده که م، به
زیندوویتی نا به مردوویتی، له ناو گوریش بیت
ده رتدینم.

ئه ستیره پیکه نینی به قسه ی دکتوره که ده هات،
به لام من له رزم پنگرت. ئاخر سه ربرده ی جاشه
ناکه سه که م بیستبوو، نه وه ی که عازه به که ی به
مردووپی لاقه کردبوو.

گومانم له دکتوره که هه بوو، به لام نه ویرام بیمه
لات و بۆت باس بکه م. باشم کرد نه هاتم، چ بزاتم

دهستی ئه و ته ره سه ی تیندایه، ئه گه ر له خهسته خانه
ده مزانی ئه وه، په لامارمده دا و شرتوشۆم ده شکاند
و به گرتنمده دا.

+ باش بوو، نه تزانی، ده نا چیرۆکی ئه ستیره کان
ده چپرا و...

- ئیدی خۆت ده زانی، به لام تکات لیده که م، چیدی
ئه و ئاقاره له دوا ی ئه ستیره مه که، شیت ده بیت. تو
خۆت نه دیت چیت به سه ر هات و چۆن گه یانیدیانه
خهسته خانه.

به دیتنه وه ی ئه و فریشته یه گه له ک دلخۆشم، له
چاوی ئه وه وه تیشکی ئه ستیره که ی خۆم ده بینم.
سه ربرده ی دکتۆره که ش نه ک هه ر نیگه رانم ناکات،
بگره خه می دزینه که ی که م کرده وه. ئاخه ر خه می به
هه له هه لدانه وه سوو کتره له هه لدانه وه بۆ لاقه کردن،
ئێستا ده لیم باش بوو ئه بوو نه جم زوو به ر له وه ی
دکتۆره که دهستی بگاتی، ئه ستیره که می به هه له له
بن خۆل ده رهیتنا و خسته یه وه بن خۆل، ئه دی ئه گه ر
دکتۆره که لاقه ی کردبا!

ده بوو زوو تر دهسته خوشکه که ی ئه ستیره م
دیتباوه و باسی میترده شوینبزهره که ی کردبا.

دەرگام ته واو نه کړدېووه، ناوله پېی که له هی
هرس ده چوو، زارمی گرت. له چاو ترووکانی ده ست
له پشته وه، به ستوونه که ی بهر بی یراییه که وه
به ستمیانه وه و به سهرنانه که توند زارمیان به ست.
چوار پینچ زه لامي که ته ی باسک ئه ستور، به مائی
وهر بوون. کاتی رویشتن ئه لېوومی ئه ستیره کان و
چهنه کتیبیکم به ده ستیانه وه دیت. درهنگ
دهرودراوسی هاتن و کړدمیانه وه، دلم گوئی،
پیاوه که م گیراوه، و ابو، هر ئه و گیرانه بوو.

+ کتیبه کان چ بوون؟

- یه کیان هر ئه و کتیبه بوو که مه لاکان لیان له
هه لادا، وینه ی کتیبووسه که ش له ناو ئه لېوومه که
بوو.

+ ئه ها...

پیاوه که م ناوی له و ئه لېوومه نابوو ئه لېوومی
ئه ستیران، زور جار پیمده گوت:

با وینه‌یه‌کی خۆم و خۆشت بخه‌ینه ئەو
ئەلبوومه‌وه.

ده‌یگوت:

نابیت، خۆ ئێمه‌ ئەستێره‌ نین.

ئیدی ئەوه‌ تایبەت بوو بە ئەستێران. بۆ
ئەستێره‌یه‌ک ده‌چوو بە بنی دنیا. ده‌گه‌را هه‌موو جی
ده‌گه‌را. ئەو جارانه‌ی به‌ ده‌ستی پر ده‌گه‌رایه‌وه، له
سه‌ر ده‌رگاوه‌ ده‌یگوت:

ئەستێره‌یه‌کی دی هه‌لات.

دلی به‌ ئەستێره‌کانی گه‌له‌ک خۆش بوو، بیرمه‌
ئەو رۆژه‌ی کتێبنووسه‌که‌ یان ئیوه‌ گۆته‌نی پیاوی
ناو ئایه‌تانی هیناوه‌، له‌ خۆشیا جیی به‌ خۆی
نه‌ده‌گرت. هینای له‌ ته‌نیشت پیریک جیی بۆ کرده‌وه
و گوتی:

ئێره‌ شایانی تویه‌، لێره‌ بدره‌وشینه‌وه‌.

+ پیره‌که‌ کێ بوو؟!

- ئەستێره‌یه‌ک بوو، به‌ رۆژیش ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

+ پیری په‌نه‌انزان نه‌بووبیت؟

- نازانم.

میرده کهم ئاواتی بوو هه موو کهس به
ئهستیره دار ناوی بینن. به لام تا نه کهوته زیندانی
سه ری له سهر دانه نا، ئاواته کهی نه هاته دی. من
بیرمه دوو سی شه وی پیش گیرانه کهی خوشی
بووه ئهستیره. له لاپه ره یه کی کتیبی پیاوی ناو
ئایه تان، ئهستیره داری میردم بووه ئهستیره. بیرمه
له ته نیشته یه ک راکشابووین، کتیبه کهش له سهر
سینگمان، چهند لاپه ره یه کی ده خوینده وه، ده یدایه
من، ده مخوینده وه و ده مدایه وه، کتیبه که له سهر
سینگمان ده ستاوده ستی ده کرد، ئیمه زۆر که پهرت
به و شیوه یه کتیبمان ده خوینده وه، جار هه بووه
کتیب له نیوانمان خه وتوو، کاتی به ئاگاده هاتینه وه
له یه کترمان ده پرسى:

گه یشتبووینه لاپه ره چهند؟

له دینه وه ی لاپه ره ده بووه کیشه، ئه و ده یگوت
ئیره، من ده مگوت نا لیره راوه ستابووین، له وه
پنده که وتین کاممان زووتر خه وی لیکه وتوو. ئه و
شه وه ی بووه ئهستیره له گینه من زووتر خه و
لیکه وتیبیت، کتیبه که به ده ست منه وه بوو، له و
لاپه ره یه ی که ئایه تیکی سووره تی نووری تیدابوو،

دواتر ناوم لهو لاپهړهيه نا لاپهړهيه ئهستیره،
ئهوئ دهلي:

(الله نور السماوات والارض.....)

ريک له نيوان نووري ئاسمانئ و گلپهکهي
ئهديسون، ديتم ئهستيرهيهکي گچکه هر به قه
گولهستيرهيهک دهبوو، هلهات. ئهستيرهکه شهوقي
لهگلپهکهي سهر سهرمان بري. ئهستيره بهره بهره
شيوهکهي دهگورا. گورا گورا، ريك شيوهي مروفي
گرت. ليوردبوومهوه، دهينم ميردهکهمه. دهستم
گيرا، چاوم گيرا له تهنيشتم نهما بوو. هوه چوته
ناو کتنبهکه له نيوان ئايهت و ئهديسون بوته
ئهستيره. تيشکي زور بهيز بوو. ئاوي له چاوم
هينا. هرگيز چ پياويکم نهديتوو وا بدرهوشيتهوه.
پيدهچي هاوارم کردبي، له ناو ديرهکان هاته دهري
و له تهنيشتم راکشايهوه و گوتي:

هاتمهوه.

گوتم:

توش بوويته ئهستيره.

گوتي:

نا، پٽڪه وه ده بينه ئه ستيره.

هه وڪهش ناوه ناوه سهر له لاپه پهي ئه ستيره
ده دمه وه. شتيك له درهوشانه وهی ئه وشه وه
ده بينمه وه. من و ئه ستيره دار پٽكه وه كتيبه كه مان
خوينده وه. ئه و كتيبه نيشانه ی پرسيار و
سهر سورماني له سهر هه موو پيروزيه كان دانا.
پيشتر بي ده سنويز له سهرت دابام، ده ستم
نه ده گه يانده قورئانه كه ی بابم. به لام دواي
خويندنه وهی كتيبه كه و به ئه ستيره بوونی
ئه ستيره دار و بزربوونی و پيدا هه لگوتنی بابم به و
كتيبه دا، چ پيروزيه ك له كن من نه ما. بابم كه
مه لايه تی له بابيه وه بو هاتبوو، بابه لباب مه لا بوون،
دوايوه ی ئه ستيره دار كتيبه كه ی بو برد و
خوينديه وه گوتی:

پٽويسته هه موو ماليك ئه و كتيبه ی تيدا بيت.

بیرمه بابم له ده می نانخواردنی كتيبه كه ی له
سهر چوکی دانا بوو، گوتی:

كه م كتيب هه یه دروی زلی تيدا نه بيت. سویند
به و زاده، ئه و كتيبه هینده ی سهر ده رزيه ك دروی
تيدا نیه.

دوايوه‌ی ئه‌من ئه‌ستیره‌دار و کتیبه‌که‌یان برد، من
 دانه‌یه‌کیترم له‌ کتیبه‌که‌ کړی. له‌ به‌رگم‌ گرت. ئه‌و
 په‌ړی کلکی کوټره‌ش که‌ ئه‌ستیره‌دار له‌ ده‌می
 خویندنه‌وه‌ ده‌یخسته‌ که‌لینی په‌ره‌که‌نه‌وه‌، خسته
 لاپه‌ره‌ی ئه‌دیسون و‌ نووره‌که‌. به‌لام‌ چهن‌دی کردم
 بونی ده‌ست و‌ هه‌ناسه‌ی ئه‌ستیره‌داری نه‌گرت. من
 هه‌وکه‌ش به‌ دوا‌ی ئه‌و دانه‌یه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌گه‌ریم
 که‌ ئه‌منه‌که‌ به‌ به‌رچاومه‌وه‌ بردی.

+ کوشتنی پیاوی ناو‌ ئایه‌تان، یان‌ ئیوه‌ گوته‌نی
 کتیبینوس، به‌ هو‌ی کتیبه‌که‌ بوو؟

- نازانم، له‌گینه‌ پتوه‌ندی به‌ ئامیره‌که‌وه
 هه‌بوو‌یت.

+ ئه‌و ئامیره‌ی...

ئا، له‌ ئه‌ستیره‌دارم‌ بیست، سویندی دام‌ که‌س له‌
 زارم‌ نه‌بیستی، ته‌ماشای وینه‌ی پیاوی ناو‌ ئایه‌تانی
 ده‌کرد و‌ قسه‌ی بۆ من ده‌کرد:

له‌ سایه‌ی تووه‌ ده‌بینه‌ خاوه‌ن‌ ئه‌و ئامیره‌ی
 هه‌رکاتی بمانه‌و‌ی وینه‌ی سه‌روک‌ لنگاو‌قووچ
 بروات، ده‌نگی سه‌روک‌ غزه‌غژی تیکه‌ویت و‌ که‌س
 تینه‌گات.

هیندهی گوت و ته‌واو.

ژنی ئەستێره‌دار ده‌گریی، به‌ کول ده‌گریی.
فرمی‌سکی درشت به‌ سه‌ر روومه‌تیدا ریچکه
ده‌به‌ستن. ده‌ست ده‌به‌م بۆی بسپرمه‌وه، خۆم ده‌گرم
و ده‌ست ده‌کیشمه‌وه. سه‌رداده‌خه‌م، پاش که‌میک
سه‌ره‌له‌ده‌ب‌رم تنۆکه فرمی‌سکی له‌ که‌لینی نیوان
لووت و روومه‌تی ده‌دره‌وشیته‌وه. ده‌بیته
ئه‌ستێره‌یه‌ک به‌ قه‌د که‌لاشووشه، گه‌وره‌تر ده‌بیته،
ده‌موچاوی داده‌گریته، گه‌وره‌تر، ژنی ئەستێره‌دار
به‌و رۆژه رووناکه، له‌ بن ئەو سیبه‌ری دره‌خته، به
به‌رچاومه‌وه ده‌بیته ئەستێره. ده‌مویست
دوورکه‌ومه‌وه، ئەو هه‌ستا و رۆیشت و گوتی:

مالاوا، ئەو‌رۆ هینده و به‌س.

رۆیشت، به‌ ئەستێره‌یی رۆیشت. چاوم لێیه به‌ بن
سیبه‌ری دره‌خته‌کاندا پیتی هه‌لێنا. تیشک تیشک
تیشکی ده‌هاویشت. کوکوختیه‌کان ده‌ستیان به‌ ککوو
ککوو کرد. گه‌لاکان ره‌نگی تیشکی ره‌نگاواره‌نگیان
گرت. شوین پتیه‌کانی هه‌ستمکرد کاکیشانه و منیان
به‌گه‌ل خۆ دا. ده‌سته‌که نه‌با، من رۆیشتبووم.
ئاسمان و ئاسمان رۆیشتبووم. ئەبوو نه‌جم نازانم

له کوی پیدابوو، منی هینایه وه بن درهخته که و
بهره و مالی گه پاینه وه.

له باره‌ی وه‌رگټپړانی کتیبه‌که‌وه قسه ده‌که‌ین.
 ده‌لټن باسی گورگ بکه‌یت، ده‌رده‌که‌وټت. دیاره
 وایه، ئه‌وه‌تا وه‌رگټپر له ته‌له‌قزیون ده‌رکه‌وت. له
 ته‌نیشټ پیاوټک دانیشټووه، به‌یه‌ک ئاماژه‌شار به
 سهر شارددا ده‌دات. ئه‌بوو نه‌جم ناسیه‌وه و گوټی:

ئه‌ها، ئه‌و پیاوه‌کتیبه‌که‌ی بومان کرده‌عه‌ره‌بی.

+ ئه‌و په‌رله‌مانتاره؟

- به‌لټ، من له‌وټ بووم کاتټ دایه‌وه ده‌ستی
 ئه‌بوو عه‌لا و مسته‌ک پاره‌ی وه‌رگرت و ده‌ست له
 سهر سینگ دوو سټ شه‌قاو پشټاوپشټ کشایه‌وه و
 رویشټ.

چاوم به‌و کتیبه‌دا خشانده‌. جی جی چهنده
 لاپه‌ره‌یه‌کم خوینده‌وه. بایی هټنده‌که‌بزانم له‌چی
 ده‌دوټ. ده‌لټن ئه‌و کتیبه‌به‌کوشتی دا، به‌لام پټناچی
 وا بټ. کټشه‌ی ئه‌و زور ئالوزکاوه، پر نه‌ینیه. ئه‌گه‌ر
 پیری په‌نه‌انزان، ده‌نا کټ نه‌ینیی پیاوی ناو ئایه‌تان

دهزانی. هەر من نا، پیناچی ئەبوو عەلاش شتیکی
وای لێ زانیی. ئەویش فەرمانی بەغداي بەجێدەهێنا.
پیش کوشتنەکەي یەک دوو جار ئیلمپرسی، سەری
بادەدا و دەیگۆت:

زۆر ئالۆزکاوه، سەرەدەری لێدەرناکەم.

لەگینە کتێبەکە کەمێک کوشتنی پیشخستیی. ئەو
پیاوه دەبوو بکوژری، بۆ؟ تێنەگەیشتم، تۆ بێنی بە
هۆی ئەو ئامێرەوہ بێ کە تۆ باسی دەکەیت؟ نازانم.
من بەو ئامێرەم نەزانی بوو، یان ئەوہی کتێبیکی بە
دەستەوہیە ئەگەر بلأوبیتەوہ شار هەلدەگیریتەوہ،
نازانم. لا بە لا قسەيەکی وام بەر گوێ کەوت، بەلام
بە هەندم هەلنەگرت، یان ئەوہی لە دووکانەکەيەوہ
گیرەشیوینی بلأودەکاتەوہ، نازانم. من هێندە لێی
نزیك بووم و زوو زوو سەردانم دەکرد، هەستم بە
هیچ نەکرد. ئەو پیاوہم هێندەي پیری پەنھانزان،
لەویشم خۆشتر دەویست.

شتیکم بێرکەوتەوہ، ئەو شەوہی پیری
پەنھانزانمان هەلدایەوہ ئەو سەرە کۆلانەي لێیەوہ
هەلمانگرتبوو، وەک ئەوہی لە بنی بیرەوہ قسەبکات،
رستەکانی پچر پچر بوون، هێندەم لێهەلینجا:

نه يانهېشت پياوې ناو ئايه تان له ناو کاريزه وه
هه لبيت و...

له سهر نه و قسه يه، له دهستم نه بوو، دهنه
دهمگيزا يه وه زينداني.

نه بوو نه جم خه وه نوو تکه ي ده برده وه، سهر ي به
ته نېشت پيکه که ي کرد و پر خه ي هات. له نه واره که
گويت له پر خه که ي ده بيت. جفاره که ي له ده ست
که وت. تا جفاره که م هه لگرت ه وه و ته پله که م
خاو ينکر ده وه، نه بوو نه جم وه که نه وه ي ئاويان
پيدا کرد بيت، راپه ر ي و چاو ي به هو ده که دا گي را و
گو تي:

+ نه مردو وه، ديت ه وه.

- کي؟

+ پيري په نهانزان.

- وای له و خه ونه!

+ يه که خه وني ناو سهر خو شيم نيه، نه هات بيت ه دي.

له و جتيه ي به زيندو ويني هه لمانگرت و به نيوه
مردو ويسي فريماندا، له وي له ناو تاريکي

راوه ستا بووم. له هیکړا روونا کب و موه وه، وا ټیگه یستم
گلۆپی دار ټیله که داگیر سا. سه رمه له بړی نه ستیره یه،
نهرم نهرم داده به زی، بهر له وهی من بیناسمه وه نه و
منی ناسیه وه و گوټی:

له و روژانه ده گه پیمه وه.

نه وه شی گوټ:

گه ردنت...

ته واوی نه کرد، به ئاگاهاتم، تو بلایی (ئازاد) ی
گوټ بیت، یان مار پیوه دات!

+ نه گهر هاته وه! پییده لیم با (ئازاد) هکه بلئ!

- گالته بکه، هر دیتت نه ستیره ی ئاوابوو،
هه لهاته وه.

خه ونه که خه وی نه بوو نه جمی په واندوه وه، من
خه وم لیکه وت. نه و تا شل بوو بوو به دم خه وه وه
قسه ی کرد بوو، هینده ی ریسابوو، نه واره که ش
نه یگرت بوو:

پیری په نهانزان دیته وه، خومی پییده ناسیتم، ده لیم
من بووم زمانم لیدای، من بووم به زهبری قامچی

به قسه م هینای. من بووم هاتم له گۆرت دهر بیتم،
 به هه له تهرمی ئهستیره ژنه که م برد و لهو ئاقاره
 خسته م بن خۆ له وه و ئیستا به جیسه که ی
 ناکه ومه وه. ئا من بووم، ژنی ئه و پیاوهم گۆر بزر
 کرد، ئه و پیاو هی وا قسه ی بۆ ده که م و خه وتووه.
 ئه و پیاو هی ناوی سیژده ی هه لگرتووه، به لام من
 حه زده که م به سه ره اتنوو س ناوی بیتم. من بووم،
 پیری په نه انزان ئه وه من بووم، وینه یه کی تازه ی
 پیاوی ناو ئایه تانم گه یانده دهستی ئه بوو عه لا.

من بووم ئه و هه موو نه واره م پیت پر کرده وه. من
 بووم، نه تناسیمه وه دهنگ و رهنگی خۆم گۆری بوو.
 من له گینه گومان له خۆم بکه م، تۆ چۆن
 باوه رده که یه ت. نا، ئه گه ر دلت نه یتریواند بئ،
 باوه رناکه م باوه ر به قسه کانم بکه یه ت.

له و ده مه ی ئه بوو نه جم بۆ منی خه وتوو
 قسه ده کات، منیش خه ونیک ده بینم. خه ون به
 ئهستیره که ی خۆمه وه، له و خه ونه من و پیری
 په نه انزان له سه ر بانئ روو به پروو دانیشتبووین. له
 قادرمه که وه که سییک سه رده که وت، به دهنگی پئی
 ناسیمه وه، هه و بوو، هات کتیییکی به دهسته وه بوو،
 بۆی راگرتین و گوته ی:

ها، ئەو ە پياۋى ناو ئايەتانه.

ويستم لىي ۋەرگرم بزرېوو. گويم له دهنكى بوو،
هيندهى تىگه يشتم:

چيدى له زهوى بوم مه گه پين، من له ئاسمانم.

له دهنكى وي به ئاگاهاتم، دواى ليدانه ۋهى دهنكى
ئەبوو نه جم خه ونه كه م بوى گيرايه ۋه، ئەويش
ئەو ھاي بوم ليكدايه ۋه:

گياني له ئاسمانه، گوږه كهى له زهويه و
دهييينينه ۋه، تو نازم غه زاليه كهى بخه سهرى.

ئەبوو نه جم ماويه كه بى غه زالى زارى تىكدەئالى
و قسهى بو نايى، دەلى:

ئىستا تىده گم پيرى پەنھانزان بوچى داواى
لاوكى ده كرد.

لیرە سالانیک پیکه وه بووین، به لام هیندهی ئه و
 دانیشتنه کورتهی سه ر زی نیل نه مناسی. له وئ
 زانیم له ده و زئ له ته ک زییه ک دانیشتووم. ئه و
 پیاوه له قسه نیل بوو. زئ چکی کردبا، ئه و
 فهرموودهی لینه ده بپا. من درهنگتر ناوم له
 گوتهکانی وی نا فهرمووده. هه رچهنده ماموستاکه ی
 براده ری فهرمووده ی له دل خو ش نه بوو. به
 پیکه نینه وه پیگوتم:

کوفران مه که، قسهکانی وی فهرمووده نین،
 ئایه تن.

پیاوی سه ر نیلی، خه لک گوته نی پیاوی ناو
 ئایه تان پاشتر ده یگو:

چ جئ وه ک ولاتی فیرعه ونان، وه ک ناو
 ئه هرامان، وه ک که ناری نیل بو تیگه یشتن له ئایین،
 له ئایه ت و فهرموودان له بار نیه. حه یف، من له وئ
 که م مامه وه، ده نا له فیرعه ونان جوانتر تیده گه یشتم.

ولاتی من تهنی کړنووش و پارانه وه ده زانی، ده چله و فره هات له ملکه چیه وه سهر چاوه ده گرن، به لام نیل نا، نیل له یاخیبوونه وه دی.

پیاوی ناو ئایه تان که من ناوم نا ئه ستیره ی ناو نیلی، پاشتر ئه ستیره یتريشی به سهر دا بړا. ههر به راستی ئه ستیره بوو. ئه ستیره یه ک له خر ئه ستیران پرشنگدارتر. ئه ستیره یه ک له سهر زهوی و له بهر ده ست، ده توانی ده ستی لیږدهیت، ده توانی له تاریکایی پشی خۆتی بدهیت. ههر جارئ له تاریکي ناو کتیبان بزړده بووم، ئه و چهند تیشکی خوی دهنارد و بهر هزرم ده بووه چراخان. بهر له وهی بگه مه ولاتی فیرعه و نان و له سهر نیل بیبینم، که وتبوومه کولانه ته نگ و تاریکه کانی ماموستا شافیعی. ئه و تیشکی نارد و بهر پیمي روونا ککرده وه. جاره کی له بن تیشکی وی لیمرسی:

ئایینی ئیمه که وتوته زونگاوی، ناکرئ بیخهینه نیله وه، جووله ی تیخهینه وه، نویی بکهینه وه؟

به زمان نا، بهو تیشکانه ی له چاویه وه هاتن، له سهر لمه که به هیلی تیشک نووسی:

ثایین کۆن و نوئی نیه.

له دیداره که ی نیل، به بهر چاوی خۆمه وه خۆی
به نیل دادا و له بن ئاوێ دهنگوت گه لاویژه
دهدره وشایه وه. کاتی هاته دهري، تیشکی تهري لیوه
دهچۆرايه وه. شان به شان سهردانی ئه هراممان
کرد. ئه و ئه ستیره بزیه دهیویست له گه ل من له
ئه زهره بمینیتته وه، نه مایه وه. له بالیدا و گه رایه وه
ئاسمانی قه لاتی. به لام له ویشه وه تیشکی ئوم
دهدیت.

من درهنگ هاتمه وه. درهنگتیش دیتمه وه.
روژێکی هه وراوی له ناو ئه و ئه شکهفته تاریکه ی به
ئه شکهفتی دهنگ دهچیتته ناو جوگرافیا و دیرۆکه وه،
دیتمه وه. له وێ دره و شانیه وه ی ئه و نه با، چاو چاوی
نه ده دی. هه ر له ری ئه ویشه وه دهنگی ئه شکهفت به
دنیا دا بلاو بووه. ئه وه شم له بیره شتیکی لی ئالۆزکا با
و سه ره وایه ره کی دهنگی لی بزربا، ئه و پیا وه
یارمه تی ده دا که ئیستا ده زانم پیری په نهانزان بووه.

+ تو پیری په نهانزانت نه ده ناسی؟

- چه ند جارێکم دیتو وه، به لام هه رگیز
ئه ستیره ییم تیدا نه دیتبوو. چ بزانه...

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس په نجهی په شیمانی
دهگه زیت. دهستی خوی دهشکینیته وه. چوں له بن
دهستی خوی بووه و نهیناسیوه. دیرۆکنووس
دهلیته من:

ئو ئه بوو نه جمهت له کوئ دیته وه؟ ئه گهر ئو
سه ربردانهی دهیگپریته وه، له زاری پیری
په نهانزانه وه بن و بوی هه لنه به سستبن، کتیبی
(دیرۆکی ئه سستیره کانی قه لاتن) رووناکی نابینیت.
نابیت بکه ویته بهر دیدان، ده بیت سهر له نه وئ
بینووسمه وه. له دیرۆکی کوپه کهی غه زالی چاو
ئه سستیره وه بۆ لاوکبیز و کوپی عه بابهلئ و دوا
داوده که. له وانه وه بۆ کوپه ئالا و سهرگه ردانی
خندهی بایی و مه لاکه و کچه فه له تا ده گاته وه
پیاوی ناو ئایه تان، هه موویان بی سهربردهی پیری
په نهانزان کرچوکالن.

جوگرافیاناس دهلئ:

من وا له سؤراخی کونی بن زه ویی ناو خه ونی
پیری په نهانزانم. ئه گهر گه یستمه کونیکي وا، شار
ده بیته خاوهن جوگرافیا و دیرۆکیکي وا، کهس له
خه ونیش نه یخویندۆته وه و نه یدیتووه.

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس:

من به دواى نەوارەکاندا دەچمە ئەمریکا. لە ناو
داخراوترین چاوەی هەوالگرییش بێت. دەبێت بە
دواياندا بچین.

هەستا. لە سەر دەرگا ئاوڕیدایەو و گوتی:

چۆن لیمۆ دەگوشی، ئەبوو نەجم وا بگوشە، دوا
وشەى لى داچۆرینە.

کاتن گه‌یشتمه سهری، گیانی تیدا مابوو.
 ته‌قه‌که‌ران به بهر چاومه‌وه قووچاندیان. ده‌ستم
 خسته سهر دلی، وه‌ک من هه‌ناسه‌ی دده‌ا. ده‌ستم
 خسته بن شانی، خوینی گهرم وه‌ک قسه‌کانی گهرم
 له که‌لینی په‌نجه‌کانه‌وه چوپراوکه‌یان به‌ست. له ناو
 چوپراوکه‌ی خوینی ورده ئه‌ستیره‌ی به‌قه‌د
 زه‌نگیانه‌م دیت، به سه‌ماوه به‌ره‌و سهر شوسته‌که
 ریچکه‌یان به‌ست. له چاوه نیوه کراوه‌کانی تیشکم
 دیت، له دیواره‌که‌یان دده‌ا و هه‌لده‌کشان به‌ره‌و
 ئاسمان و بزر ده‌بوون. پتده‌چوو منی ناسییته‌وه،
 وه‌ستم بوو. شاگردیکی زیره‌کی وی بووم، له‌وه‌وه
 فی‌ربووم که له پارچه ته‌نه‌که‌یه‌ک و پاتریه‌ک و سئ
 چوار وایه‌ریک... و ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه بینه‌م بوون.
 ئا، ناسیمیه‌وه، ئه‌و دوو په‌نجه‌یه‌ی پینووسی
 پتده‌گرت، بۆ به‌رکی چه‌پی چاکه‌ته‌که‌ی درێژکردن و
 به ده‌نگیکی پر لرخ لرخ کوتی:

کاخه‌زه‌که هه‌لگره.

دهستم به باخه لیدا کرد، پهړه کاخه زیکی گه وره ی
 چهنډ جار نووشتاوه م دهره یتنا و خستمه
 گیرفانمه وه. خه لک خرېبونه وه، منډالان به کتیبه وه
 به سهر دیواری قوتا بخانه وه بازیان دا و دهوریان
 دا، بهر له وهی بیخه ینه ناو ترومییل، گوتی:

پیتیانبلې، مه لا له سهر م نه خوینی.

ئوه دوا قسه ی وی بوو. چهنډی هه ولما شتیک
 بلې، زمانی شکا، چیدی نه گوت. له خه سته خانه
 ده هاتمه دهرې، پهړه کاخه زم دهره یتنا بیخوینمه وه،
 لیکنه کردېووه، کاخه ز دره وشایه وه. له و ساته قولم
 که وته ناو دهستیکی ئاسنینه وه. فیله ته نئ بوو له و
 گوړه. کاخه زه که ی لیوه رگرتم. به زله و شاپیک
 هه لیدامه سهر جاده.

+ راسپارده که ت به جیه یتنا؟

- نا...

+ لؤ؟

- ویستم به که سوکاری بلیم، نه ویرام.

+ له چی ترسای؟

- تۆ ئۇ خەلگە دەناسى، لە خۇيان ترسام، بلىم
گوتوويه تى: قورئانم لە سەر مەخوينن؟ باوه پريان
نە دەکرد و بە شىتيان دادەنام.

+ راستە، نەمبىستووہ کەس ھەبوو، لە
سەر مەرگى گوتىيتى: پرسەم بۆ دامەنن، قورئانم
بۆ مەخوينن.

- لەو شارە ھەر کەسى شتى وا بلى، کەسوکارى
چەند قورئانخوينىكى بۆ دەگرن، بۆوہى گوناھى
سووکتر بىت.

+ خەتيكىشت لە کاخەزەکەى نەخويندەوہ؟

- نا، ھىچ

+ تا گەشتنە خەستەخانە ما بوو؟

- ئا، ھەناسەى دەدا، ھەناسەى تيشکاوى.

+ چۆن تيشکاوى؟

- وەک چۆن رەژووى داگىرساوا باوہ شىن
دەکەيت، وابوو. لە ھەناسەى ھەستم دەکرد
پرووشکەى ئاگر بلالو دەبىتەوہ.

+ ھەناسەى گەرم؟

- نا، پرووشكه ئاگرى دهوى وى، فېنك بوون، له
باى باوه شينهى بن كه پرى فېنكتر.

+ ئه منه كه كووى زانى، كاخه زه كهى دهستى تو
هې نه وه؟

- نازانم، دوور نيه كه سيك له وانهى له وئ له بن
ديواره كه له سهري بوون، زمانيان دابيت.

+ ئه ها، باشه تو بوچى به جيته شت و لاي
نه مائته وه؟

- دهريان كردين، نه يانه شت كهس له كنى
بميينته وه. پيموايه چاره سهريان كردبا، نه ده مرد.

+ ئه منه كهت نه ناسيه وه؟ نه تبينه وه؟

- ناسيمه وه، چەند جارى له نويژى هينى
ديتبووم.

+ نويژى ده كرد؟

- له ريزى نويژكه ران نويژى داده به ست.

+ پاشتر تووشى نه بوويه وه؟

- نا، تا سى چوار رۆژ دواى رۆژى ههستانه وهى
گه وه.

+ ئى؟

- ئه وه بوو له كۆلانى مالى ئه وه مه لايه ي فه توای
رژانى پياوى ناو ئايه تانى دا و له هه موو مه لايان
رشتتر بوو له سه ر رژانى.

+ پێرانه گه یشتى پرسىارى كاخه زه كه ی لێكه یته؟

- راستى تا له خوینیان وه رنه دا، كاخه زه كم
بیرنه كه وته وه. چوومه سه رى، سه رم بلند كرد،
لرخه لرخى بوو، ده مویست پرسىارى كاخه زه كه ی
لێكه م، دوا هه ناسه ی دا.

+ له خوینی ئه وه هیهت نه دی؟!

- نا، خوین و هیهچ.

+ تۆ به راست له ناو خوینی پياوى ناو ئايه تان
ورده ئه ستیرانت دی؟

- درۆ ناکه م، له خوینه كه یه وه ورده ئه ستیره
رژانه سه ر شوسته كه، له ویه وه له بالیان دا و
ستوونی سه ره و ئاسمان هه لکشان.

سى چوار جارى چوومه تاقىگه كەي، كەم كەس
ئەو جىيەيان دىتووه، ئاخىر دەبوو ھونەرى
ئەستىزەت زانىبىا و جىي متمانەش بى، ئەو دوو
مەرجە لە كەم كەس ھەبوو.

+ ھونەرى ئەستىزە؟!

شاگردەكەي پياوى ناو ئايەتان، ئەوھا ھونەرى
ئەستىزە پىشاندەداتەو:

تاقىگە كچگەيە، جىي ھەفت كورسى لىنابىتەو، لى
پرە لە ئەستىزە. وەستام بە ئاسمانى تاقىگەو ھەر
سەرە وایەرىك گلوپىكى گچكە لە شىوہى
ئەستىزەي پىوہ كىردووه. بە دوگمەيەك ئەویش لە
شىوہى ئەستىزەيە داياندەگىرسىنى. بەلام بەر لە
داگىرساندنە ئەستىزەكان خۆي دادەگىرسى.
رووخسارى دادەگىرسى. لە خىر ئەستىزەكان
درەوشاوەترە لە شىوہى مانگە، جۆخىنەي
بەستووه، تاقىگەي وەستاي مە مانگەشەو بوو.

ھەر كاتى سەرم بە دەرگاي تاقىگەدا دادەگرت،
تەونى جالجالۆكەم دەدىت. وام ھەستەدەكرد
ئەشكەفتى ھەپام ھاتۆتە خەونى. ئەو ھەموو وایەرە
تىكئالۆزكاو، كەس سەرەدەرى لىدەرنەدەكرد.

که چى وه ستام يهک يهک ده يناسينه وه، سه ره
وايه رى ده ديتنه وه، ده يزاني ده گاته وه کوي و کام
ئه ستيره هه لده کات و ده يکوژينيته وه.

روژنيک ته خته داريکي کچه له ناوله پ شتيک
گوره تر، ئه ستوريشي په نجه يهک شتيک
ئه ستورتر، له تهنيشتيه وه وايه ريکي وهک
داوه ده زى باريک هاتبووه ده ري و گه يشتبووه
ئه ستيره يهکي هفت تيشک، گوتي:

جگه له خوت کهس به وه نه زاني، بيهه مالي،
ئه وشو زوو زوو ته ماشاي بکه بزانه داده گيرسي
يان نا، سبه ي زوو هه واله کهم بو بينه.

ئه وه بوو له سه ره کولاني مالي، ئيستوپيک دنيای
له رزاند و دوو قات زه يتووني هه لياندامه ناو
ترومبيل، بهرکيان پشکنيم و هه ندئ په ره کاخه ز و
ته خته داره که يان له گيرفاني ساقوکه م ده رهينا. له و
ساته ي ده يانويست ده ستوچاوم بيه ستنه وه، که وتينه
به ر ريژنه ي گولله. دارتيلنيک ترومبيلي گرته وه و من
ده ره پريم و ئاورم نه دايه وه. نه مزاني چي روويدا و
ته خته داره که ي وه ستام گه يشته ده ستي کن.

دەمويست ئەو شەو هەوالەكە بگەينمه وهستا،
 نهویرام. نهچوومهوه مائیش، لهویش زگچوونیکم
 تووش هات، تا سبهینى له رى ئاودهستى بووم.
 سبهى زوو چوومهوه كن وهستام. له رۆژان
 درهوشاوهر دياربوو. بهر لهوهى زار هەلیینم
 گوتى:

گلۆپهكه هەلبوو؟

كاتى سهرهاتهكهه بۆ گىرايهوه، داما، زۆر داما،
 گوتى:

ههوالىكى خراپ بوو، نه مبیننهوه باشه.

+ ئەو رووداوه پيش كتيب و فهتوا بوو؟

- نازانم كتيبهكه، بهلام فهتوا نه درابوو.

+ گرتنهكهت به هوى تهخته دارهكهوه بوو؟

- باوه پرناكهه پتوهندى بهوهوه ههبووبىت، نازانم.

+ ئەدى كوشتنى وى، تۆ بلێى...

- نازانم، بهلام دوور نيه ئەستیرهكان

وهستاكه ميان به كوشت دابىت. ئەو ئەستیرانهى له

تاقىگهكهى مانگهشـهـويان به دهورىهوه

درووستکردبوو. ئه‌و تاقیگه‌یه‌ی له‌ سه‌ر ده‌رگاوه‌ له‌
ئه‌شکه‌فتی حه‌را ده‌چوو.

+ به‌ قسه‌ی تو بیت، کتیب به‌ کوشتی نه‌دا؟

- نا، وایه‌ر، وایه‌ر، وه‌ستای من وایه‌ر به‌ کوشتی
دا، وه‌ستام ئیوه‌ گوته‌نی پیاوی ناو ئایه‌تان، وایه‌ر
کوژاندیه‌وه‌.

شاگرده‌که‌ به‌ قورگی پر گریانه‌وه‌ باسی
وه‌ستاکی ده‌کات. ئاخا هه‌لده‌کیشی که‌ له‌ نیوه‌ی
ری به‌ جیه‌یه‌شتوه‌. شاگرده‌که‌ له‌ چۆکی خۆی
ده‌دات و ده‌لی:

ئای ئه‌گه‌ر ئه‌منیککی گه‌وره‌ی هه‌ینیم
ده‌ستده‌که‌وی، چۆن به‌ دوو پارچه‌ وایه‌ر پاتریه‌کی
گه‌وره‌ به‌ قسه‌ی ده‌هینم و کوشتنی وه‌ستاکه‌م
ئاشکرا ده‌کات.

شاگرد نازانی ئه‌بوو نه‌جم له‌ بن ده‌ستی خۆمانه‌.

وايه، لهو جي و دهمه ی نهو دهيلي رووداويکی
 وا روويدا، نهبوو عه لا دهستبه جي هه والی دامي که
 (موخه ريبيبن) له نزيک مناره دهستيان له (ريفاق)
 وه شان دووه. به لام شتيک له باره ی تهخته داره که وه
 نازانم، نه ديتوومه نه باسيان کردووه.

+ به لام شاگرده که دهلي: دوو وايره ی له گو ی
 بيخم، تهخته داره که ده بينيته وه!

- مناره ش له گونم بيخي، شتي له تهخته داري
 دهستناکه وي.

دوورنیه، تهخته داره که گه يشتبنيته (نه من) لي من
 لي بي ناگام. دهزگای نه من ئالوزه، شت هه يه له بن
 سه رت رووده دا، ناتگاتي. نه بوو عه لا به
 بهرچاومه وه ده مانچه ی له نيوچه وانی پياويک
 به تالکردووه، نه مزانيوه کييه و بو؟ بوم نه بووه
 پرسياريش بکه م. نه بوو عه لاش زور شت هه يه

کردوویه تی و نه یزانیوه بۆ، پیکهاتهی ئه و ده زگایه
ئه وهایه.

پیاوی ناو ئایه تان کیشهیه، ئالۆزه. وهک گوتم
ئه بوو عه لاش سه ره ده ری لیده رنه ده کرد. من نازانم
و شه به کوشتی دا یان وایه. ئه وهی له باره ی ئه و
پیاوه وه ده یزانم له پیری په نهانزانه وهیه. له ری
ئه ویشه وه پیکه وتم کوژانه وهی ئه و ئه ستیره یه
تاریکیه ک به دوا ی خۆیدا ده هینی، شار تاریکایی
وا ی به خۆه نه دیوه. بیرمه له خه وئ ده یگوت:

پاش تۆ شار پاشه وپاش ده کشیته وه، ده گاته وه
سه رده می ئۆسمانی، تاریک تاریک، ئه ستیره یه ک به
ئاسمانیه وه نامینی.

ئه بوو نه جم دهنگی دایه نازم غه زالی، نیو
پیکه که ی کرده فریک و کووزه لیمۆیه کی مژی و
گوتی:

له باره ی ئه ستیره کانه وه هه ر هینه ده زانم که له
پیری په نهانزانه وه بیستوومن. شه و و رۆژ وهک
لیمۆ میشکی خۆم ده گوشم قسه یه کی ئه وم
بیربکه ویته وه. ئه و هه موو عه ره قه ده خۆمه وه هه ر
بۆ ئه وه یه قسه ی ئه وم بیربکه ویته وه. نه واره کان

ببیننه وه، من له کۆل گیرانه وه بکه نه وه. پیری
په نهانزان به من ناگیردریته وه. کاتم که مه با به شی
دیتنه وه ی ئه ستیره که ی بن خۆلئ بکات. نه بیبنمه وه
له ناو گۆریش که له که م ناکه ویته عه ردی.

+ تۆ بکوژه کانی پیاوی ناو ئایه تانت نه هاته وه بیر؟
- وه ک گوتم هه یینیش نه مزانی کی و کین، ئه بوو
عه لا دیاریکردبوون.

ئه ها، زهنگی ده رگایه، دهنگه که کزه، رهنگه له
نه واره که ده رنه چی.

شاگرده که به رانه ر ئه بوو نه جم دانیشتوو. تاوئ
لیی راده مینئ. تاوئ په نجه ی بیرکردنه وه له
روومه تی ده چه قینئ و دیار نیه چاوی له چی بریوه.
هه بی نه بی ئه و پیاوه ده ناسیئت، به لام
بیریناکه ویته وه کتیه و له کوئ دیویه تی. پاش یه ک
دوو پیک، روو له ئه بوو نه جم:

وینات ده که م، نایته وه بیرم.

ئه بوو نه جم له سه ره خۆ:

سمیلم بیتهوه، رهنکه بیرتبهکەوێتهوه، بەلام من تۆ
ناناسم.

پاش بەینیک دەست دەخاتە سەر شانی و دەلی:
هەلە نەبم، تۆم لای وەستام دیتوو، برادەری ئەو
نەبووی؟!

ئەبوو نەجم دادەمین، هەستدەکەم دەیهوی خۆی
ئاشکرا بکات. بە چاو پییدەلیم شتی وا نەکەیت، بە
قسەم دەکات و دەلی:

وايه، من برادەری وی بووم.

شاگردی وەستا هەلدەستن و دەستی لە مل
دەکات و بەر ماچانی دەدات:

وەستام تۆی زۆر خوشدەویست.

ئەبوو نەجم گریا، جوان گریا، لە دلەوه گریا،
ژنانە گریا. پیلیم گرت و بردمە لای دەستشۆرەکه.
سوورە لە سەر ئەوهی خۆی ئاشکرا بکات. تکای
دنیا لیکرد تا پەژیوانم کردەوه:

+ تۆ ئەو کوپە ناناسی، بزانی دەستی تۆشی
تێدایە دەتکوژیت، ناگەینە چیرۆکی ئەستێرەکان.

- باشه، له بهر خاتری ئه ستیره که ی تۆ و پیری
په نهانزان، به قسه ده که م.

شاگردی وه ستا دئ و ده ست له ملی ئه بوو
نه جم ده کات و ده لئ:

+ بمبووره برینم کولاندیه وه. وه ستای من وابوو،
هر که سی جاری دوو له گه لئ دانیشتی، چو وه ته
دلی و بیرینا چیتته وه.

- وایه، به تایبه تی من، ئاخر ده زانی...

پیده چوو بن به ره بهیئته سهر به ره. دهستم برد
قونجرکه یه کی لیده م، له و ساته زرمه یه ک، وه ک
قه لات ته قبیئته وه وابوو. جامی په نجه ره هاتنه
خواری. بوتله که که له سهر لیواری میزه که بوو،
که وته عهر د و عهره ق رژا و کاره با کوژایه وه.
ئه بوو نه جم ده لئ:

ئه وه تۆپی به عسه، نه گه یشتیتته وه شار؟

شاگرد ده لئ:

نا، ناوه خوویه، وا تی بگه م تۆپی یه که می شه ری
براکانه.

قسەى شاگرد دەرچوو.

دەنگى دەرگايە، بە مەستى و بە ناو تاريكى و بە
سەر وردە شووشەدا چووم:

كټيە؟

بە توورەييەو:

بيكەو.

كردمەو، لايتى لە ناو چاوم راگرت:

+ كوا ئەو بە عسيە خويڤيە؟

- بە عسيى چى!

+ با ناو دەمت پەر نەكەم لە گوللە، ئىوارى بە
چاوى خۆم ديم هاتە ئىرە.

چوار پټنجى بە ژۆرى كەوتن، لەو ساتە كارەبا
هاتەو. پيلي شاگرديان گرت:

خويڤى، بە عسى، رادىقو بۆ حيزبى خايەن
چاكەكەيتەو، بۆ ئيمەى چاكناكەيتەو؟

شاگرد گوتى:

ھەرچى بىم بەھسى نىم، خۇتان بەھسىن.

دايانە بەر شەق و قۇنداخە تەھنگان و برديان و
ئىمەش ھىچمان لە دەست نەھات. ئەبۇو نەجم
گوتى:

تەر بەھسىان ناسىيەو!

لە ناو تەقوھۆرى ئەو شەو، دەسپىژىك
رايچەكاندم. چەند جارى ھاتمە دەرى و تا ئەو
سەر و ئەو سەرى كۆلانى دەچووم. گىزەى گوللە
لە ژۆرىيى دەكردمەو. نەخەوتم، ئەو شەو
نەخەوتم، بەيانى دابو و نەدابو، لە كۆلانى
سوورامەو دەيوى قوتابخانەكە. لەو جىيەى كاتى
خۆى وەستايان لە خويى خۆى گەوزاند، شاگرد لە
خويى خۆى گەوزابو.

گۆرەكەشى كەوتە نىك گۆرى وەستاكەى. لە
پرسەكەى دەھاتمەو، پۆلىس گرتىمان. لە
پۆلىسخانەو بۆ دادگا، مەن دەستم لە كوشتنى
شاگردەكە ھەيە! دوو دىدقانىش ھەيە. دەلەين، ئەو
شەو ھى كوزرا بە چاوى خۇمان ديومانە لەو مالا
بوو، ئەو دىدقانا خراپيان بۆ تىكوشىم و بە

دەستچىنى بەعسىيان دانام. پاشتر گواستميانهوه
زىندانەكەى پىرى پەنھانزان.

من ديدقانهكان دەناسمەوه، بكوژەكانن. ئەبوو
نەجميش دەيانناسيئەوه، بەلام نەمەيشت ئەو تىكەل
بى. ئەو دەبىت دوور بىت لە كىشە و بەلا، ئەو
چىروكى ئەستىرەكان دەگىرپتەوه. دى، ئەبوو نەجم
بە پارچە پاكتەوه دىتە سەردانم، بە چرپە:

+ ئەها، لەو ھۆدەيەى تەنىشتت، پىرى پەنھانزان
چىروكى خۆى دەگىرايەوه، لەو ھۆديھى...

- وا ديارە چىروكەكە لە زىندانى كۆتايى دى.

+ وا مەلى، ھەر دىتت بەربووى.

- تۆ ئاگادارى خۆت بە. چىت بىردىتەوه، تۆمارى
بكە. با بە دەردى ئەوانى دى نەچن.

كوپە زىندانىەكەش ھەر جارى دى، ھەوالى
رووخانى لايەكى شار دەھىنى. ھەوالى كوشتوبىر،
راوانان، قاتوقرى دەھىنى. بەلام پىكەننىكى ھەند
خۆشى پىدادەكات، وەك ئەوہيە مزگىنىى ئازادى
پىين.

ژنی ئەستیره‌دار سهرم لئ نابرئ و پێیه‌کی له
 زیندانیه. گوی ناداته تیروتوانج و سووکایه‌تی
 پاسه‌وانه‌کان. زوو زوو به مه‌نجه‌لئ دۆلمه‌وه دئ.
 ئیستا به خویندنه‌وه‌ی نامه‌ی ناو سیوه‌که خۆم
 راگرتوه.

ئه‌و له ئەستیره‌وه بۆم هات. ئه‌و رۆژه ئه‌و ژنه
 چه‌ند به ئەستیره ده‌چوو. له هه‌ر لایه‌که‌وه بۆم
 ده‌پوانی ئەستیره بوو. ده‌نگی ده‌نگی وی بوو.
 ئەستیره‌که‌م دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سا‌له له گۆرئ هاته
 ده‌رئ و به سیوێکی نامه‌داره‌وه هاته به‌ر شیشه‌ی
 زیندانی. نزیک بوو، هه‌ر گه‌زئ لێم دووربوو. چه‌ند
 چه‌زم ده‌کرد له ئامیزی بگرم، نه‌گه‌یشتم. پاسه‌وان
 نه‌یه‌شت ده‌ستم بیگاتی.

ئیستا به‌و نامه‌وه ده‌ژیم. خۆزی له سالی یه‌که‌می
 زیندانی ده‌ینارد.

له ژنى ئهستيره داره وه بۇ سيزدهى جوان

سلاوى ئازادى

پيش ئازادى، ئهستيره دار پيڭده چى لهو جيئەى تۆ،
له پشت ئه و شيشانه وه ئهستيره كانى خەيالى خۆى
ژماردېن. ئه و رۆژه كه له و ديو شيشه كانه وه تۆم
دى، نازانم بۇ وا ههستمكرد به ديار ئهستيره داره وه
راوهستام. خۆ ئه و م له وئ نهدىبوو، به لام نازانم بۇ
تۆ به و دهچووى، يان ئه و به تۆ دهچوو. رهنكه له
زيندانى له پشت شيشه كانه وه مروڤه كان شيوه يان
له يهك بكات.

پياوى زيندانى، زيندانى دواى ئازادى، تۆ به
له دهستدانى ئهستيره كهت و من به له دهستدانى
ئهستيره داره كه م چەندان جار مردين و زيندوو
بووينه وه. تۆ به دواى گۆره كهيدا ويلى و من به
دواى هه واليكي، دلم دهلى نه مردوو و ماوه، به لام
دهزانم ناييبنمه وه. كاتى له و ديوهى شيشه

زیندانیوه تهماشای تو دهکه م، چهند بهو دهچی!
ئهرئ ئیوه له چی خزم دهبنه وه؟

زیندان جیتی تو نیه، دلنایم زوو بهرده بی.

ژنیک چاوه پزته و پیویستی پیتته.

نامه که م خستبووه ناو سیوئیکه وه. کونیکی کچکه م
تیکردبوو. به مووکیش ناویم دهرهینابوو. نامه که
په ره کاخه زیکی گچکه بوو. لولمدابوو، خستبوومه
ناوی. له سهر سیوه کهش به نینۆک نووسیووم
(تهنها خۆت)، نامه وا نه بییت ناگات. له دهرگا بن
نینۆکیش دهپشکنن. ئاخر پیش ئازادی و دواي
ئازادی زیندان ههر زیندانه.

راستی، ریگه یه کیتريش هه بوو، به لام نازانم بو
حه زمکرد له ناو سیوئیکدا بۆی بنیرم.

له سهر دهرگا هیشتا پییه کم له دیوی زیندانی
بوو، ویستم بگه پیمه وه، چهند هه ولما پۆلیسه که
رینه دا و گوتی:

کاتی دیدار ته واو.

له نامه کهم په ژيو انبو ومه وه، به تايبه تی له دوا
 رسته. به دريژايی ئه و شه و و روژه له خودا
 پاراومه ته وه، سيوه که بهر که سيکی تر که وتبی و له
 تامه زرویی بو سيو پهره کاخه زه که شی قووتداییت
 و بهر چاوی میړدی ئه ستیره ی دهسته خوشکم
 نه که وتبی. ئه ری ئه و په شیمانيه چیه وا په نجه م
 پیډه گه زی!

سلاو

له کونه زیندانيه که وه بو بی تاوانترین زیندانی
 رهنګه زانیبیتت، دیر وکنوسه که که وته ری. به
 دواي نه واره کونه کاندای ری. منیش نه واره
 تازه کانم پاراستون و له بهرم گرتوونه ته وه و
 خه می بزر بوونیانت نه بی. خه می ماله که شت نه بی.
 ناوه ناوه دهچم و گول و درهخته کان ئاوده ده م.

له باره ی باخچه که ته وه شتیک ده لیم، به خه ونی
 خه یالی مه خوینه وه. چونی ده لیم ئه وهایه. گوله کان
 شیوه ی ئه ستیره یان گرتووه. له تاریکایی
 ددره وشیننه وه. هر من نا، هر کی سهر به و
 حه وشه دا دابگری، ده لی:

ئەو چىيە، ئەو مالا ئەستىرەي لى رزاو؟

ژنەكانى دراوسى دەلن:

ئەو مالا ھەمىشە مانگەشەو.

ھەندىكان لەو درەوشانەو ھە ترسان و
باريانكرد. لەو بارەيەو چىدى ناليم كە بەربوى بە
چارى خوت ئەستىرەكانى مالىت دەبينى.

وا دەبينم لەو ماو ھە گوپانى گورە بەپىو ھە.
پايتەختى خوين شلوقە. ھەر دىت، وەرگەرا. لەگىنە
ھەينى لە بارەي ھەندى لە ئەستىرەكان بە زانىارى
زىتر بگەوين. برادەرەكەش رۇژانە دەچىتە ئاقارى و
بست بست بە دواي گۇپى ئەستىرەدا دەگەپى و
دەلى:

دىتنەو ھە يان مردن لە رىي دىتنەو.

ژنى ئەستىرەدارىش كەوتۆتە گەپان. زىندان
زىندانى رووخاوى عىراق دەگەپى. ئى ئەو خوايە
جىماويكى ئەستىرەدارى دەستكەوئى. چاوەپىم
بىتەو. تا نەوارەكانى بدەمى و ئەو درىژە بە
چىرۆكەكە بدات. مالاكەشت بەو دەسپىرم.

ههستدهكهم ئهگەر لیتره بمینمهوه، به دهردی تو
دهچم.

له میرغهزه بی دویتنیه بو تو
سلاو

چیدی ناتوانم سهردانت بکهه و لهو دیوی
شیشهکانهوه بتبینم. له دوا سهردان پاسهوانیک که
سهردهمی منیش لهوئ پاسهوان بوو، له هاتنه
دهرئ ههستمکرد ناسیمیهوه. به پرتاو خۆم بزرکرد
و نه یگرتم. جاروبار سهر له ئیواران ریم دهکهوئته
کوژانی جارن. له نیوان مالی ئیوه و مالی پیری
په نهانزان، کوئه مالی ئیمه بزهر و ناییبیمهوه. ههر
دوو مال هه میشه مانگه شهوه، ده بینم ئهستیره که ی
تو و پیری په نهانزان ده بینم.

رهنگه بیستیتیت دویتنی ئهوه ده مه، به غدا که له
په یکه ریک خوی گرمۆله کردبوو، به شیوه یه که
لووتبه رزیی شکا، ئیدی نابیته وه به غدا. من جگه له
گه ران له دوا ی ئهستیره، دیتخه وه ی ئه بوو عه لاشم

كهوته سهر. ئهگەر بيبينمهوه و بيهينمه قسه، تيشكى
ئەستىزەكان جوانتر دەردەكهون.

سبەى بەره و ئەوئ دەپۆم، تا ديمهوه تو له
مالئ به!

له كۆنه مهلاوه بۆ زىندانى دواى ئازادى

سلاوى ئەستىزەكان

ئەو مهلايهى فهتواى كوشتنى پياوى ناو ئايەتان،
ئەستىزەكهى ئيمهى دا، وهك جارى جاران و پتريش
دهستى دهپوات. فهقنيهكانى خۆى كه ئىستا دوازه
جههلن، به شارى وهركردوون. ئەو فهقنيانه فهتواى وا
دهدن، شافيعى شهرمه زاردهكەن، ئەها:

تيزاب بۆ لاقرووتان، شير بۆ مىلى ئارهقخۆران، گولله
بۆ ناو دەمى كۆمونيستان، زىندان بۆ رۆژوونهگران، مل
پهپاندن بۆ نوێژنهكەران...

مهلاى فهتواچى پاسهپورتى دنياى له گيرفانه. به
ئاسماندا ئەو سهر و سهرى زهوى دهكات. به ريشى
فەتواوه دئ و دهچئ. لهو رۆژانه له بارهى پياوى ناو
ئايەتانهوه گوتبووى:

هەر که سێ کتێبه که ی بخوینته وه، ئۆبāl به و مله
خوینی حه لاله.

سێزده ی زیندانی، چ به دنیا بلیم، توی خستوته
زیندانی و مه لای گۆرین و فه قیکانیشی له و خه لکه
به رداوه! له بیرت بیت، مالتان ئیستا مانگه شه وه،
مانگه شه ویک چ مانگیك به ئاسمان و زه ویی
نه به خشیوه.

هيوام ئازادیته.

ئەو پۇ دەيىتە يازدە سالى خشت، بە تاوانىك
 زىندانىم ئەستىزەكان چەند دەستيان تىدا بوو، منىش
 ھەر ھىندە. زىندان نەيھىشت بە دواى چىرۆكى
 ئەستىزەكاندا بچم و بگەمە ئەو جىيەى دەبوو
 بگەمى. بەلام لىزەش، لە سەر دىوارەكانى زىندانىش
 چەند تىشكىكى پىرى پەنھانزانم دىتەو و رەنگە
 شتىك بخەنە سەر چىرۆكەكە.

لەو ھۆدەيەى تەنىشتىم پياويك ھەيە لە سەردەمى
 ھەلھاتنى ئەستىزە زەردەكەو تە ئىستا پىيەكى لە
 دەرييە، پىيەك لە زىندان. سەربەردەى ئەستىزە
 زەردەكە، يان بلىم كچە فەلەى لە پىرى پەنھانزانەو
 بىستوو و بۆى گىرامەو. منىش وا بۆتانى دەنىرم،
 با بە دەنگى ژنى ئەستىزەدار بگەويتە سەر نەوارى
 دىرۆكى ئەستىزان:

گۆتمە شوفىر:

بە دواى ئەو پەلە ھەورە سىپەدا بپۇ.

گۆتى:

كابرا تۆ شىتتى؟!

گۆتم:

شىت نىم، ھەورەكە ناچىتەو ە رىيەك، تپومبىلى
پىدا نەپوات.

شوفىر بە نابەدلى كەوتە دواى ھەورى سىپى.

من دلىابووم ھەورەكە ھەورى ناو خەونىيە و
دەمباتەو ە لای كچە فەلە. ئەو رۆژە ئاسمان
ھەوراوى بوو، بەلام من پەلە ھەورى خۆم
دەناسىەو ە. سىپى سىپى دەتگوت پۆلە كۆترى سىپى
بە ئاسمانەو ە. نەوى نەوى، لە ھەندى جى زگى لە
ەرد دەخشانەد. بېرۆ بېرۆ، بە رىي قىر و قور و
بەردا بېرۆ، گۆتمە شوفىر:

چاوىكت لە سەر پەلە ھەور بى، لە ھەوراز و
نشىوان، لە پىچ و دەوران، بە تىسكى ئاماژە دەدا.

ھەور واى دەکرد، رىك وەك ناو خەونەكە
تىسكىكى لە شىو ەى قوچى كىوى لىدەبوو ە و بو
شوفىر دەبوو ە ھىماى رىوبان. لە سەر ئاوايىەك

هه ور راوه ستا. تىگه يشتم كيشه چيه. رى ترومىيل
نه ما.

مالاوا شوفير.

دابه زيم، به ئاماژه گۆتمه هه ور:

كام رى؟

هه ور نه رم نه رم كه وته رى، به سىبه رى هه وردا
هه لگه رام و داگه رام و دهمه و ئىواره، ئىواره يه كى
ته روتووش، له ئاواييه ك ناويكى وهك قومرى پتوه
بوو، هه ور نه ما. ته واو، نيشانه ي ديداره، ديدارى
كچه فه له.

له دووره وه ناسيمه وه. پيشتر جارى دوو
ديتبووم، به لام پتر به ديتنى ناو خه ونه كه ناسيمه وه.
هه و بوو ئه ستيره زهرده كه بوو، له فيشه كان زهره
زهره ده چۆوه. ده بوو قسه ي له گه ل بكه م.
هه رچۆنيك بوو خۆم لى نزيككرده وه و ريك
قسه ي ناو خه ونه كه م پىگوته وه:

ئه وشۆ نه چيه چ رى، شۆرش بۆسه ي بۆت
داناوه ته وه.

ئەستىزەى زەرد بە شىتم تىگەشت و بە
پىكەنىنىكى پەر درەوشانەو گوتى:

سوپاس مامە، زار ھەلپنە ھەر شتىكت دەوى
سەر چاوم.

زۆر ھەولم دا، شتىك لە خەونەكەشم بوى
گىراپەو. ئەو بە پىكەنىنەو روى. شەو گويم لەو
تەقەنە بوو كە بە ئەستىزەى زەردىانەو نا. بە پەرە
پەرە ئەویم بە جىھىشت، ترسام كەسى گووى لە
قەسەكانى نىوان مەن و كچە فەلە بووبىت.

لە بىرمەكەن، سەربردەى ئەستىزەى زەردىش
لە بىرمەكەن.

دیتەنەو و خويندەنەو ھىل و وینەى سەر
دىوارەكان چاوى گورگى دەوى. تىكەل و پىكەل و
لە سەر ئىكن. نووسىن لە سەر نووسىن، وینە لە
سەر وینە، لە سەردەمى مەلىكەو بە كۆمارى و
كوودەتاو وەرە تا دەگەیتە ئىستا. ئىستای كەس
نازانى چى، ئىستای مەن كە نازانم بلىم بپرووخى و
كى و بڑى كى! نازانم لە سەر دىوارى زىندانى چ
بنووسم. ئەگەر بىستوىەك سال لە مەوبەر با،
سەردەمى ئەستىزەدار و پىرى پەنھانزان و كورە

زیندانی و ئهوانه با، دهمزانی. بهلام ئیستا له خۆم
سه ر لیشیواوی.

یازده ساله له سه ر دیواری زیندانی جی دهستی
زیندانیان دهخوینمهوه. بوته کتیبیکی وهک خۆم
زیندانی. کتیبیک به مهستی نه بیته نانوسریتتهوه.
یازده ساله به زۆر به پۆژووم. بهلام هیندهی له
چیرۆکی ئهستیران دهکاتهوه، ئهگه به زمانی
دیواریش بیت ده بیته بگاته ده ری زیندان و له
دوره وه له گه ل چیرۆکه که ی گریده ده مه وه:

له و ژووره ی ئه بوو نه جم قامچی راوه شاند و له
سه ر پشتی پیری په نهانزانه وه چهند ئه ستیره یه ک
خۆیان دا به ری. ئه وه تا ئه ستیره ی ورد ورد، له
میرووله وردتر به سه ر دیواردا روو له ده رگا
ریچکه یان به ستووه. تا هینده ی چاویلکه له چاوتی
نزیکنه که یته وه له ریچکه ی میرووله ده چی. به لام له
نزیکبوونه و هدا میرووله ی چی! ئه وه ریچکه ی پیتته،
بیت پیت دهخوینمه وه:

من ئه و پیاوهم سالی جاریک دلم دهتریوینی،
چیرۆکی من لیڤه دوا یی نایی، دهگاته وه...

رېچکې وېشه له بن دهرگا دوايي دي. سهرې و
خوارې دهگه پيم، باي نه داووته وه. هر دهبې
سووپا بېته وه ديوه کهي ته وديو. ريگه م ناده ن سهر
به وديو دا بگرم. نه مزاني دهگاته وه کوي.

ته و ژووره ش پنده چي جي ته ستيره دار بوو بېت.
ته وه تا نه خشي خوي له سهر ديواره که کيشاوه.
دهي ناسمه وه، له نامه ي ژنه که يه وه دهي ناسمه وه.

ته وه تا دهسته کاني پېن له ته ستيره وهک
چوکليت به سهر بووکدا بکات، وا دهکات و
دهکه وينه بن ته ستيره وه. دهيانناسمه وه و قسانيش
دهکن. هه موو له دره وشانه وه ته ستيره ن. به لام له
شيوه، شيوه ي جيا جيا دهگرن و له دهنگيش هر
يه که و دهنگيک. ته وه کورپه کهي غه زالي چاو
ته ستيره يه. هر هينده ي گو مکه خه نجره. هه لېه ز و
دابه ز دهکات. بهر له وه ي له په نجره که وه ئاوديو
بي:

شا له کوژانه وه ي منه وه دره وشايه وه.

ته وه کورپه کهي عه بابهي لي، له شيوه ي قازيبازې
خو دره دخت، له ئاوديو بووندا، گوتي:

ئاو ابووني من، له سيروان بېرسن.

ئەو ھەلاوکیژە کە یە، شێو ھە قەوانی بەر تیشکی
رۆژی وەرگرتوو ھە دەبریسکیتەو، چاوم دادەخەم،
ھاتە بن گویم:

بەندێ رۆمیا بەندەکی گرانە.

چاوم ھەلێنا، نە ما بوو.

دەیانناسمەو ھە یە ک یە ک ئەستێرەکان دەناسمەو،
دوا داود ھات، لە شێو ھە پەرەسیلکە یەکی گێدار بە
بێدەنگی لە پەنجەرە کەو ھە ئاودیو بوو.

کۆرە ئالایش وە ک ئەو ھە لە فەرۆکەو ھە خو
ھەلداتە خواری، لە بەر دەم کەوتەو، تیشکیکی
بەو لاو بەم لادا گێرا و لە شێو ھە ئالایەکی
لوولدراو خوێ لوودا و ھیتشتا نیو ھە لەو دیو ھە
پەنجەرە کە بوو پرسی:

سەر لە ئیواران منیش لە ئاسمانی قەلاتی دەبینی؟

ئەھا سەرگەردانی خەندە ی بایی، لە شێو ھە دوو
لیوی ئامادە بو ماچ یان گولیکی تازە پشکوتوو، لە
سەر دەستی ئەستێرەدارەو ھە بو سەر دیوارە کە،
لەو یو ھە پەر پەر تیشکان داو. تیشکەکان لە سەر
شیشە ی پەنجەرە کە ئاوازی ئە ھە رەقیب

دهنوسنه وه. ده بینم و ده بیستم، ئاوازه که یان
گوته وه و ئاودیوبوون و نه مان.

کچه فه له، ئیوه بلین ئه ستیره ی زهرد، به دوا ی
خه نده ی باییدا که وته سه ما و دره وشایه وه،
سیوه یلانه پینکه نی و گو تی:

شۆرش به دهستی خۆی منی رژاند.

ئه ستیره ی زهرد له ئاودیوبووندا، شتیکی گوت،
تینه گه ییستم.

له دره وشانه وه ی یه کهم پیاوی ناو ئایه تانم
ناسیه وه. له هر تیشکیکی به خه تی شکسته ناوی
سووره تیک خۆ نیشاندهدات. پیاوی ناو ئایه تان
ته واویک له ژووره که تیشکی دایه وه و تا بزر نه بوو
هیچی نه گۆ:

له سه ر دیواره که به خوینی خۆم ناوی
بکوژه که مم نووسیوه .

پیری په نهانزان دوا ی هه مووان له ناو له پی
ئه ستیره داره وه خۆی هه لدا و له بن دهست و پیم
نیشته وه. سه ره تا ریک له قه لات دهچوو. قه لاتی به
قه د ژماره ی ئه ستیره کانی گچکه کراوه، هر هینده ی

هیلکه ی حاجیله قله قی لیما بۆوه. له پیر وینه ی ئاگری
گه مه پرووشکی دا. ترسام بسووتیم، چاوم داخست
و خۆم دا بن دیواری. که و تمه نزا، کاتی چاوم
کرده وه، دیتم خۆی کۆده کاته وه، شیوه ی قه لاته که ی
گرته وه و گوئی:

له و رۆژانه دیمه وه.

له و ژووره من و ئه ستیره دار ی بی ئه ستیره به
ته نی ماینه وه. ئه و جا ئه من له بیرمچوو بلیم له
یه که مه وه تا دوا ئه ستیره، حه په سابووم، زمانم
به ستر، ئه و ئیستا زمانم گه را:

تۆ بۆ ئه و ئه ستیرانه ت به ره لالا کرد؟

دیتم به بیده نگی گچ که بۆوه، هینه ده ی
گوله ستیره یه کی لیما یه وه. له ناو په نجه ره
ئاو پیدایه وه:

له و ته نی شته چاوه پیتده که ن. ئاگات له ژنه که م
بیئت.

ده ستم گه یانده شیشه ی په نجه ره، بانگی
میرغه زه بیتکم کرد. به راوه شانندی قامچی وه لامی

دامه‌وه. سه‌ری سی په‌نجه‌م خوینیان تیزا. کشامه‌وه
و میرغه‌زه‌ب گوتی:

چه‌ند روژیکت ماوه، شیت مه‌به.

هه‌وکه له‌و جینه‌ راوه‌ستاوم که پیش بیست و
یه‌ک سال پیری په‌نهانزانی لی راکش‌ابوو. لیره‌وه به
لاوک و ئه‌ی ره‌قیبه‌وه، له‌ بن چاودیری ئه‌بوو عه‌لا
و ئه‌بوو نه‌جسم و ئه‌و ئه‌بووانه سه‌ربرده‌ی
ئه‌ستیرانی ده‌گیت‌رایه‌وه. ئیستا تینووی لاوکم، زور
تینوو. بو لاوکی هه‌ر تاوانی با نه‌شم‌کردبی،
پیتلیده‌نیم و ده‌لیم من بووم. هاته سه‌رم بانگی
میرغه‌زه‌ب بکه‌م، زاریشم هه‌لینا، به‌لام ده‌نگی پیری
په‌نهانزان زارمی به‌ست. ده‌نگی ئه‌و پیاوه نه‌گور‌اوه
وه‌کو روژی پیش گرته‌که‌ی ماوه:

بگه‌ قه‌لاتی ئه‌ستیره‌کان ده‌دره‌وشینه‌وه.

ماندووم، له‌ ترازم، له‌ سه‌ر لادیواریکی خشت له
سه‌ر تی‌ی بلند راکش‌اووم. نازانم به‌ کام دیودا
ده‌که‌وم، کام دیویش له‌ مه‌رگ نزیک‌تره‌.

من مالاوا، ته‌واو‌کردنی چیرۆکه‌که له‌ سه‌ر ئیوه و
ژنی ئه‌ستیره‌داره‌.

دوای دوا نامه ده‌بوو دوای دوو روژ ئازادبیت،
 که‌چی هه‌په‌شه‌ی بکوژی براده‌ری ئه‌ستیره‌دار دوو
 سالی بۆ دریژکرده‌وه. به دادوه‌ری گوتبوو:

تا منی له بیرمابیت، ده‌بیت له زیندان بیت.

دوای سیژده سال زیندانی له ناوی جی و شت،
 هه‌ر قه‌لات قه‌لاتیتی. وه‌ک بلیتی ته‌نی ئه‌و ناوه‌ی
 له‌بیرمابی. ده‌مه‌و ئیواره‌ی سیژده‌ی سیی دوو
 هه‌زار و هه‌شته. له سه‌ر قه‌لاتی روو له زیندان
 دانیشتووین. من به ده‌نگریک و پاشولی هه‌واله‌وه،
 ئه‌ویش چاوی له ئاسمان بریوه و چ نالی. من ده‌لیم:

ئه‌بوو نه‌جم ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌تی دزی، به‌گۆره‌که
 که‌وتۆته‌وه. به‌قووچه‌که به‌رد نیشانی کردووه. تا
 جییه‌که سیمبه‌ند نه‌کراوه با بگه‌ینی.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاتهۋە و چ نالئ.

من دەلئيم:

خۇي لئره نەماۋە، بە دواي ئەبورو عەلادا چۆتە
شام و لە بارەي پياوي ناو ئايەتانهۋە هەوالئ نوئ
دەهينئتەۋە.

ئەو چاۋي بە ئاسمانەۋە و قپوقەپ.

من دەلئيم:

جوگرافياناس لە رئيه، دوو نەواري پئيري
پەنھانزاني دۆزيۋەتەۋە، لە گينه ببئتە دەستپئكي
بەشي دووهمي چيروكەكەم.

ئەو چاۋي لە ئاسمانە و دەلئتي بيستن و گوگردني
لە دەستداۋە.

من دەلئيم:

دەنگۆيەك هەيه، گوايه پئيري پەنھانزان
پەيداۋۆتەۋە.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاتهۋە و مئتش مينواني نيه.

من دەلئيم:

سیتزده ساله چاوه پیتم، هیتده چاوه پیتی
ئەستیرەدارم نەکرد.

ئەو چاوی بە ئاسمانەو و چۆتە ئاسمانی
نایەتەو.

تاریک داھات، من دەلیم:

نەوارەکە بە بیدەنگی پربۆو، بە رستەیک
کۆتایی بەو چیرۆکە بەیتە.

ئەو جوولەیکە تیدەکەو، بە شوین چاویدا
پەنجە بۆ ئاسمان درێژدەکات و دەلی:

+ ئەستیرەکان، ئەستیرەکان، دەرکەوتن.

- کوا؟ من نایانبینم.

+ بڕوانە جیی پەنجەم.

چەندی دەرپوانم هیچ نابینم، دەست دەخاتە سەر
شانم، رادەچلەکیم، نەرم شانم دەگوشی، دەلی:

چاوت لە چاوم نزیکبکەو و تەماشاکە.

وای له و هه موو ئه ستیره یه، له کاکیشان روونتر
و دره وشاوه تر، من پیشتر ئه ستیره ی وام
نه دیتبوون، ئه ها ناویان ده لئ:

ئه وه ی پیشی پیشه وه، پیاوی ناو ئایه تانه، جوان
لیی بپروانه ده یناسیه وه؟

ئای، ده لئی شیوه ی ئه وی گرت! چه ند له و وینه یه
ده چی که ئه ستیره دار نیشانی دام، شانم ده گوشتی و
ده لئ:

ئه وه ی ته نیشتی، لای راستی، کوپی غه زالی چاو
ئه ستیره یه، دوا ی وی دوا داوده.

ئه ستیره کان له دوا ی پیاوی ناو ئایه تانه وه
ده بوونه سی ریز، ناوی هه ر کامیان ده لئ، ریک
شینوه ی ئه و ده گرن، مندا لانه پیده که نی و ده لئ:

ده ستی چه پ، سه رگه ردانی خه نده ی بایی، دوا ی
وی، کوپی عه بابهلئ، دوا ی وی لاوکیژه. ئه ها
ئه وه ی دوا ی دوا دودیش ئه ها شینوه ی په ره شووت
ده دات، ئه وه کوپه ئالایه. ئه وانه ی دوا وه باش دیار
نین، با نزیکتر بکه و نه وه، ئه ها، ئه وه ی له سه ر
هه موویانه وه زه رد ده چیته وه، ئه ستیره زه رده که یه،
کچه فه له یه...

له سەر قەلاتەوہ چ دەبینم! ئەوانە چۆن گەیشتنە
ئاسمان و بوونە ئەستێرە، توند شانم رادەتەکینی و
هەستدەکەم ئێمەش دەبینە ئەستێرە.

بەر لەوہی پۆلیس—کە تێمانبخورئ و لە
ئەستێرانمان بکات و بەشی یەکەمی چیرۆکی
ئەستێرە قەلاتی بنی بی، سێزدە، سێزدە
ئەستێرە پێناساند:

ببینە، ببینە، ئەوہی بنەوہ، وەک بلیی ھەمووانی لە
سەر شانی خۆی راگرتووە و دەیھەوئ لیڤرە لە
سەر قەلاتی رایانگری، نایناسیەوہ کئیە؟

ناسیمەوہ، پیری پەنھانزان بوو.

که‌ریم ده‌شتی:

لیتان ناشارمه‌وه که‌م رۆمانی کوردیم خۆتندۆته‌وه، هێنده په‌نه‌ان ئامیزو پر له
گیرانه‌وه‌ی وردی هه‌زار شوێن و جیگا بیست، زنجیره‌ی گیرانه‌وه‌م له‌م رۆمانه‌دا زۆر
سه‌رنج ڕاکێشه، گیرانه‌وه‌ له‌ ناو گیرانه‌وه‌یه، خه‌ونه له‌ناو خه‌ون که ده‌کری بلێین
ئاوايه:

رۆماننوس له زاری ئه‌بوو نه‌جمه‌وه بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، ئه‌بوو نه‌جم له
زاری پیری په‌نه‌انزان بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، پیری په‌نه‌انزان له زاری پالنه‌وانه‌کانی
ناو یادستانی خۆی بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، هه‌موو کاراکته‌ره‌کانی ناو ژووری
رۆمانه‌که‌ش گیرانه‌وه‌ی گیرانه‌وه‌کان ده‌ور ده‌که‌نه‌وه. ئه‌مانه هه‌مووی له یه‌ک
کات و له یه‌ک ساقدا ڕووده‌ده‌ن و سه‌مه‌یه‌ک له میژوو ده‌خایه‌ن، ئه‌وه‌شیان له
ڕیگای سه‌دان قه‌رتاله له وشه‌ی ناوازه و ده‌گه‌مه‌نه‌وه، رۆمانه‌که‌ چینه‌به‌ند ده‌که‌ن،
به‌ شێوه‌ی بونیاتیکی ئه‌ندازه‌یی و مێمارێ نوێ ده‌که‌نه‌وه که ئێسته‌تیکای ده‌قه‌که
ده‌نه‌خشێن، ئه‌وانه‌ی که باسیشی ده‌که‌م به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ رۆمانیک بلێین
زۆر جوانه، ده‌توانم بلێم به‌ قه‌د رۆمانی (الغرانیق المیکره) ی ئیتماتۆف و (میاه
الریع) ی تورگتیف و (آهوی من) ی ده‌وله‌تتبابادی له‌زه‌تم لێ وه‌رگرتوه.
ئهم رۆمانه‌ شایه‌نی خۆتندنه‌وه‌یه‌کی قووله‌ که پارچه‌یه‌ک له میژووی
به‌سه‌رهاته‌کان ده‌کات به‌ نموونه‌ی ژبانی یه‌ک سه‌ده‌ی میله‌تیکی.

Mem u zin cultural center
memuzin20@gmail

ناوه‌ندی روشنییری مەم و زین

Mem u zin